

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums

2008. gada 6. jūnijs

Saturs

- I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1493/1999, (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 3/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2392/86 un (EK) Nr. 1493/1999 1

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 479/2008

(2008. gada 29. aprīlis)

par vīna tirgus kopējo organizāciju, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1493/1999, (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 3/2008 un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2392/86 un (EK) Nr. 1493/1999

SATURA RĀDĪTĀJS

I SADAĻA	IEVADA NOTEIKUMI	9
II SADAĻA	ATBALSTA PASĀKUMI	9
I nodaļa	Atbalsta programmas	9
1. iedaļa	Ievada noteikumi	9
2. iedaļa	Atbalsta programmu iesniegšana un saturs	10
3. iedaļa	Īpašie atbalsta pasākumi	11
4. iedaļa	Vispārīgi noteikumi	14
II nodaļa	Finanšu pārvedums	14
III SADAĻA	REGLAMENTĒJOŠIE PASĀKUMI	15
I nodaļa	Vispārīgi noteikumi	15
II nodaļa	Vīndarības metodes un ierobežojumi	16
III nodaļa	Cilmes vietas nosaukumi, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tradicionālie apzīmējumi	17
IV nodaļa	Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes	17
1. iedaļa	Definīcijas	17
2. iedaļa	Aizsardzības pieteikums	18
3. iedaļa	Procedūra, ar ko piešķir aizsardzību	19
4. iedaļa	Īpaši gadījumi	20
5. iedaļa	Aizsardzība un kontrole	21
6. iedaļa	Vispārīgi noteikumi	22

V nodaļa	Tradicionālie apzīmējumi	23
VI nodaļa	Marķēšana un noformēšana	23
VII nodaļa	Ražotāju un nozares organizācijas	25
IV SADAĻA	TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM	27
I nodaļa	Vispārīgi noteikumi	27
II nodaļa	Importa un eksporta licences	27
III nodaļa	Aizsardzība un ieviešana un izvešana pārstrādei	28
IV nodaļa	Noteikumi, kurus piemēro importam	29
V SADAĻA	RAŽOŠANAS POTENCIĀLS	30
I nodaļa	Nelikumīgi stādījumi	30
II nodaļa	Stādīšanas tiesību pārejas režīms	31
III nodaļa	Izaršanas shēma	33
VI SADAĻA	VISPĀRĒJI NOTEIKUMI	36
VII SADAĻA	GROZĪJUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI	38
I nodaļa	Grozījumi	38
II nodaļa	Pārejas un nobeiguma noteikumi	40

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Kopienas režīms, ko piemēro vīna nozarē, ir noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 1493/1999 (1999. gada 17. maijs) par vīna tirgus kopīgo organizāciju ⁽³⁾ un tās īstenošanas regulās.

(2) Vīna patēriņš Kopienā nepārtraukti samazinājies un vīna daudzums, kas kopš 1996. gada eksportēts no Kopienas,

⁽¹⁾ 2007. gada 12. decembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2007. gada 12. decembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

palielinājies daudz lēnāk nekā attiecīgais imports. Tas izraisījis pieprasījuma un piedāvājuma līdzsvara pasliktināšanos, kas savukārt ietekmējis ražotāju cenas un ienākumus.

(3) Ne visi instrumenti, kas pašlaik iekļauti Regulā (EK) Nr. 1493/1999, ir izrādījušies efektīvi, lai veicinātu vīna nozares konkurētspējīgu un ilgtspējīgu attīstību. Tirgus mehānismu pasākumi bieži ir izrādījušies viduvēji no rentabilitātes viedokļa, jo tie ir stimulējuši strukturālus pārpalikumus, neveicot strukturālus uzlabojumus. Turklāt daži pašreizējie reglamentējošie pasākumi ir nevajadzīgi ierobežojuši konkurētspējīgo ražotāju darbības.

(4) Tādējādi pašreizējais tiesiskais regulējums šķiet nepietiekams, lai sasniegtu Līguma 33. pantā noteiktos mērķus, un jo īpaši stabilizētu vīna tirgu un nodrošinātu pietiekami augstu attiecīgo lauksaimnieku dzīves līmeni, kas jāsasniedz ilgtspējīgā veidā.

(5) Tādēļ, ņemot vērā gūto pieredzi, ir lietderīgi būtiski mainīt Kopienas režīmu, ko piemēro vīna nozarei, lai sasniegtu

šādus mērķus: paaugstināt ES vīna ražotāju konkurētspēju; panākt, lai ES kvalitatīvo vīnu uzskata par vislabāko vīnu pasaulē; atgūt vecos tirgus un iegūt jaunus tirgus Kopienā un pasaulē; izveidot vīna nozares režīmu, ko reglamentē skaidri un vienkārši, taču efektīvi noteikumi, ar kuriem līdzsvaro piedāvājumu un pieprasījumu; izveidot vīna nozares režīmu, kas sargā Kopienas vīna ražošanas labākās tradīcijas, nostiprināt daudz lauku reģionu sociālo struktūru un nodrošināt, ka ražojot tiek saudzēta vide. Tādēļ ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 1493/1999 un aizstāt to ar šo regulu.

- (6) Pirms šīs regulas notika izvērtēšana un apspriešanās, lai labāk noteiktu un precizētu vīna nozares vajadzības. 2004. gada novembrī tika sagatavots un publicēts neatkarīgs novērtējuma ziņojums. Lai ieinteresētās personas varētu izteikt savu viedokli, Komisija 2006. gada 16. februārī organizēja semināru. Komisijas paziņojumu "Ceļā uz ilgtspējīgu Eiropas vīna ražošanas nozari" kopā ar ietekmes novērtējumu, kurā bija minētas vairākas vīna nozares reformas iespējas, publicēja 2006. gada 22. jūnijā.
- (7) No 2006. gada jūlija līdz novembrim notika pārrunas Padomes līmenī. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Reģionu komiteja 2006. gada decembrī pieņēma ziņojumus par ierosinātās vīna nozares reformas iespējām, kas izklāstītas Komisijas paziņojumā. 2007. gada 15. februārī Eiropas Parlaments pēc savas ierosmes pieņēma ziņojumu par Komisijas paziņojumu, kurā izteiktie secinājumi ir ņemti vērā šajā regulā.
- (8) Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("vienotā TKO regula")⁽¹⁾, būtu jāiekļauj arī vīna nozare. Vienotajā TKO regulā iekļauti horizontāli noteikumi jo īpaši attiecībā uz tirdzniecību ar trešām valstīm, konkurences noteikumiem, pārbaudēm un sankcijām, informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm. Lai tos turpmāk varētu vieglāk iekļaut vienotajā TKO regulā, šīs regulas noteikumi, kas attiecas uz šiem horizontālajiem jautājumiem, būtu iespējami jāpieskaņo noteikumiem, kas paredzēti vienotajā TKO regulā.
- (9) Ir svarīgi paredzēt atbalsta pasākumus, lai stiprinātu konkurētspējīgas struktūras. Šie pasākumi būtu jāfinansē un jānosaka Kopienai, bet dalībvalstis varētu izvēlēties piemēroto pasākumu kopumu, kas visvairāk atbilstu to reģionālo struktūru vajadzībām, vajadzības gadījumā ņemot vērā to īpatnības, kā arī integrētu tos valsts atbalsta

programmās. Dalībvalstis būtu atbildīgas par šo programmu īstenošanu.

- (10) Piešķirot līdzekļus valsts atbalsta programmām dalībvalstīs, aprēķinā kā galvenais kritērijs būtu jāņem vērā līdzšinējā vīna nozares daļa budžetā, kā arī vīnogulāju platības un līdzšinējais ražošanas apjoms. Tomēr šis aprēķins būtu jāpielāgo, ņemot vērā apstākļus, kad, izmantojot līdzšinējo vīna nozares daļu budžetā kā galveno kritēriju, rastos nesamērīga līdzekļu sadale.
- (11) Svarīgam pasākumam, ko varētu iekļaut valsts atbalsta programmās, būtu jābūt Kopienas vīnu noieta veicināšanai un tirdzniecībai trešās valstīs. Pārstrukturēšanas un pārveidošanas darbības būtu jāturpina, ņemot vērā to pozitīvo strukturālo ietekmi uz vīna nozari. Atbalstam būtu jābūt pieejamam arī tiem ieguldījumiem vīna nozarē, kas paredzēti, lai uzlabotu uzņēmumu saimnieciskās darbības rādītājus. Atbalstam blakusproduktu destilācijai būtu jābūt pasākumam, kas pieejams dalībvalstīm, kuras vēlas izmantot šādu instrumentu, lai nodrošinātu vīna kvalitāti, vienlaikus saglabājot vidi.
- (12) Preventīviem instrumentiem, piemēram, ražas apdrošināšanai, kopējiem fondiem un priekšlaicīgai ražas novākšanai, būtu jābūt pasākumiem, par kuriem var pretendēt uz atbalstu atbilstīgi atbalsta programmām, lai veicinātu atbildīgu pieeju krīzes situācijām.
- (13) Dažu tradicionālu pasākumu saglabāšana pārejas posmā ir attaisnojama, lai mazinātu līdz šim no Kopienas fondiem finansēto parasto tirgus pasākumu krasas pārtraukšanas sekas. Attiecīgie pasākumi ir atbalsts par dzeramā alkohola destilāciju, atbalsts par destilāciju krīzes situācijā un atbalsts par koncentrētas vīnogu misas izmantošanu.
- (14) Visbeidzot, dalībvalstis dažādu iemeslu dēļ var atzīt par labāku piešķirt lauksaimniekiem savstarpēji nesaistītu atbalstu saskaņā ar vienreizējā maksājuma shēmu. Šī iespēja būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā un vienreizējā maksājuma shēmas specifikas dēļ šādiem pārskaitījumiem būtu jābūt neatgriezeniskiem, un to rezultātā būtu attiecīgi jāsamazina valsts atbalsta programmām turpmākajos gados paredzētais budžets.
- (15) Atbilstīgiem pasākumiem piešķiramam Kopienas finansējumam, ja vien iespējams, būtu jābūt atkarīgam no tā, vai attiecīgie ražotāji ievēro konkrētus spēkā esošus vides noteikumus. Par konstatētu neatbilstību attiecīgi samazina maksājumu.

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 248/2008 (OV L 76, 19.3.2008., 6. lpp.).

- (16) Atbalsts vīna nozarei būtu jāsaņem arī no strukturāliem pasākumiem saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾.
- (17) Šādi Regulā (EK) Nr. 1698/2005 iekļauti pasākumi varētu ieinteresēt vīna nozares pārstāvjus: atbalsts jaunajiem lauksaimniekiem un ieguldījumi tehniskajās iekārtās un tirgvedības uzlabojumos, arodmācības, informācijas un reklāmas atbalsts ražotāju organizācijām, ja tās pievienojušās kvalitātes shēmām, atbalsts agrovīdes pasākumiem, to lauksaimnieku priekšlaicīga pensionēšanās, kas nolēmuši pilnīgi pārtraukt jebkuru komerciālu lauksaimniecisko darbību, lai nodotu savu saimniecību citiem lauksaimniekiem.
- (18) Lai palielinātu finansiālos līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005, kad attiecīgās summas ir pietiekami svarīgas, līdzekļi pakāpeniski būtu jāpārved uz budžetu, kas pieejams saskaņā ar minēto regulu.
- (19) Daži reglamentējoši pasākumi būtu attiecināmi uz vīna nozari, jo īpaši veselības, kvalitātes un patērētāju prasību sakarā.
- (20) Dalībvalstīm, kur ražo vairāk kā 50 000 hektolitrus gadā, būtu jāprojām jābūt atbildīgām par to vīna vīnogu šķirņu klasifikāciju, no kurām to teritorijās atļauts gatavot vīnu. Noteiktas vīna vīnogu šķirnes būtu jāsvīturo.
- (21) Daži produkti, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jālaiž apgrozībā Kopienā saskaņā ar īpašu vīna produktu klasifikāciju un atbilstošu specifiku.
- (22) Produkti, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāražo saskaņā ar konkrētiem noteikumiem par vīndarības metodēm un ierobežojumiem, kas nodrošina, ka ir ievērotas veselības prasības, kā arī patērētāju vēlmēs attiecībā uz kvalitāti un ražošanas metodi. Elastīguma dēļ minēto metožu atjaunināšana un jaunu metožu apstiprināšanu būtu risināma īstenošanas pasākumu līmenī, izņemot politiski jutīgās bagātināšanas un paskābināšanas jomas, kuru izmaiņas jāprojām ir Padomes kompetencē.
- (23) Uz spirta satura palielināšanu vīnā būtu jāattiecinā noteikti ierobežojumi, un, ja to dara, tas būtu jāveic, pievienojot vīnam vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu, vai saharozī gadījumos, kad tas ir atļauts. Stingrāk nekā patlaban būtu jānosaka pieļaujamo bagātināšanas piedevu robežlielumi.
- (24) Ņemot vērā pārspiešanā iegūtā vīna slikto kvalitāti, šis paņēmieni būtu aizliegami.
- (25) Lai izpildītu starptautisko standartu prasības šajā jomā, Komisijai parasti būtu jāņem vērā vīndarības metodes, ko ieteikusi Starptautiskā Vīnkopības un vīna organizācija.
- (26) Kopienā jāprojām būtu aizliegama tāda vīna kupāža, kura izcelsme ir kādā trešā valstī, ar Kopienas vīnu un savstarpēja tādu vīnu kupāža, kuru izcelsme ir kādā trešā valstī. Līdzīgi noteiktus vīnogu misas veidus, vīnogu sulu un svaigas vīnogas, kuru izcelsme ir trešās valstīs, Kopienas teritorijā nedrīkstētu pārvērst vīnā vai pievienot vīnam.
- (27) Kvalitatīvu vīnu jēdziens Kopienā, cita starpā, pamatojas uz specifiskām īpašībām, kas saistītas ar vīna ģeogrāfisko izcelsmi. Lai patērētāji varētu identificēt šos vīnus, tos marķē ar aizsargātiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, lai gan pašreizējā sistēma šai sakarā nav pilnībā izstrādāta. Lai varētu izveidot pārskatāmu un sīkāk izstrādātu sistēmu, kas pamatotu attiecīgo produktu kvalitāti, būtu jānosaka kārtība, kādā izskata cilmes vietu nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pieteikumus atbilstīgi pieejai, ko ievēro saskaņā ar Kopienas horizontālo kvalitātes politiku, kuru piemēro pārtikas produktiem, izņemot vīnu un stipros alkoholiskos dzērienus, Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽²⁾.
- (28) Lai saglabātu īpašās kvalitātes pazīmes vīniem ar cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, dalībvalstīm būtu jāatļauj šai sakarā piemērot stingrākus noteikumus.
- (29) Lai būtu tiesības pretendēt uz aizsardzību Kopienā, cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes būtu jāatzīst un jāreģistrē Kopienas līmenī. Lai nodrošinātu attiecīgo nosaukumu atbilstību šajā regulā noteiktajiem nosacījumiem, pieteikumi būtu jāpārbauda attiecīgo dalībvalstu valsts iestādēm, turklāt būtu jāievēro obligātie kopējie noteikumi, tostarp valsts iebildumu iesniegšanas procedūra. Pēc tam Komisijai būtu rūpīgi jāpārbauda šie lēmumi, lai nodrošinātu, ka šie pieteikumi atbilst regulā noteiktajiem nosacījumiem un ka pieeja visās dalībvalstīs ir vienāda.

⁽¹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 146/2008 (OV L 46, 21.2.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

- (30) Aizsardzībai būtu jābūt pieejamai arī trešo valstu cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tās ir aizsargātas savā izcelsmes valstī.
- (31) Ar reģistrācijas procedūru būtu jānodrošina katrai fiziskai vai juridiskai personai, kurai ir likumīgas intereses dalībvalstī vai trešā valstī, īstenot savas tiesības, paziņojot savus iebildumus.
- (32) Reģistrētiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm būtu jānodrošina aizsardzība pret lietojumu, kad nepamatoti izmanto priekšrocības, ko dod atbilstīgo produktu labā slava. Lai veicinātu godīgu konkurenci un lai nemaldinātu patērētājus, šai aizsardzībai būtu jāskar arī produkti un pakalpojumi, uz ko neattiecas šī regula, tostarp produkti, kas nav minēti Līguma I pielikumā.
- (33) Būtu jāparedz procedūras, kas ļautu mainīt produkta specifikāciju arī pēc tam, kad ir iegūta aizsardzība, un cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes dzēšana, jo īpaši tad, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.
- (34) Uz Kopienas teritorijā aizsargātajiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm būtu jāattiecinā kontrolē, ja iespējams, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem⁽¹⁾, tostarp pārbaužu sistēmu, lai nodrošinātu attiecīgo vīnu atbilstību produkta specifikācijai.
- (35) Dalībvalstīm būtu jāatļauj ņemt maksu, lai segtu radušās izmaksas, tostarp tās, kas radušās, izskatot aizsardzības pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumus un anulēšanas pieprasījumus saskaņā ar šo regulu.
- (36) Juridiskās noteiktības labad jaunās pārbaudes procedūras nevajadzētu attiecināt uz pašreizējiem Kopienas cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Tomēr attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai pamatinformācija un tiesību akti, saskaņā ar kuriem nosaukumi un norādes ir atzīti dalībvalsts līmenī, pretējā gadījumā tie zaudētu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes statusu. Juridiskās noteiktības labad būtu jāierobežo piemērošanas joma pašreizējo cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu dzēšanai.
- (37) Kvalitātes politiku dažās dalībvalstīs regulē valsts līmenī saskaņā ar valsts noteikumiem un praksi. Var turpināt piemērot šādus noteikumus un praksi.
- (38) Kopienā tradicionāli lieto dažus apzīmējumus, ar ko informē pircēju par vīna īpatnībām un kvalitāti, un šī informācija papildina informāciju, ko sniedz ar cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskām izcelsmes norādēm. Tādēļ, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību un godīgu konkurenci un lai izvairītos no pircēju maldināšanas, attiecībā uz šiem jēdzieniem Kopienā būtu jārada tiesības uz aizsardzību.
- (39) To produktu apraksts, nosaukums un noformējums, uz ko attiecas šī regula, var būtiski ietekmēt to pārdošanas iespējas. Atšķirības dalībvalstu vīna produktu marķēšanas noteikumos var traucēt iekšējā tirgus sekmīgu darbību.
- (40) Tādēļ būtu jāparedz noteikumi, kuros ņemtas vērā patērētāju un ražotāju likumīgas intereses. Šā iemesla dēļ ir lietderīgi Kopienas noteikumi par marķēšanu.
- (41) Šajos noteikumos būtu jāparedz obligāta noteiktu terminu lietošana, lai produktu apzīmētu saskaņā ar tirdzniecības kategorijām un sniegtu patērētājiem noteiktu svarīgu informāciju. Konkrētu citu fakultatīvu informatīvu datu izmantošana būtu arī jāregulē Kopienas līmenī.
- (42) Ja vien nav paredzēts citādi, marķēšanas noteikumi vīna nozarē būtu paredzami papildus noteikumiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁽²⁾, ko piemēro horizontāli. Pieredze liecina, ka diferenciācija saskaņā ar marķēšanas noteikumiem bieži nav lietderīga, ņemot vērā vīna produkta kategoriju. Tādējādi noteikumi principā būtu jāpiemēro visām dažādajām vīna kategorijām, tostarp ievestajiem ražojumiem. Jo īpaši tajos būtu jāparedz norādīt vīna vīnogu šķirni un ražas gadu vīniem bez cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ievērojot prasības un izņēmumus, kas attiecas uz marķējuma pareizību un attiecīgu uzraudzību, kā arī patērētāju maldināšanas risku.
- (43) Pašreizējās ražotāju organizācijas un jaunu organizāciju dibināšana joprojām var veicināt Kopienas līmenī noteikto vīna nozares prasību izpildi. Šo organizāciju lietderība būtu nosakāma pēc to pakalpojumu apjoma un efektivitātes, ko

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 301/2008 (OV L 97, 9.4.2008., 85. lpp.).

⁽²⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/68/EK (OV L 310, 28.11.2007., 11. lpp.).

- tās piedāvā saviem biedriem. Tas pats attiecas uz nozares organizācijām. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāatzīst organizācijas, kas ievēro noteiktas Kopienas līmenī noteiktas prasības.
- (44) Lai uzlabotu tirgus darbību attiecībā uz vīniem, dalībvalstīm būtu jāspēj īstenot lēmumus, ko pieņēmušas nozares organizācijas. No šo lēmumu darbības jomas tomēr būtu jāizslēdz metodes, kas varētu radīt konkurences traucējumus.
- (45) Vienota Kopienas tirgus izveidošana ir saistīta ar tirdzniecības sistēmas ieviešanu uz Kopienas ārējām robežām. Šādai tirdzniecības sistēmai, kurā iekļauta ievadmita, principā būtu jāstabilizē Kopienas tirgus. Tirdzniecības sistēmas pamatā būtu jābūt Kopienas starptautiskajām saistībām, jo īpaši tām, kas izriet no Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) nolīgumiem.
- (46) Tirdzniecības plūsmu uzraudzība jo īpaši ir pārvaldības joma, kurā būtu jādarbojas elastīgi. Tādējādi lēmums par licenču prasību ieviešanu būtu jāpieņem Komisijai, ņemot vērā to, vai ir vajadzīgas importa un eksporta licences, lai pārvaldītu attiecīgos tirgus un jo īpaši uzraudzītu attiecīgo ražojumu importu. Vispārīgi noteikumi attiecībā uz šādām licencēm tomēr būtu jānosaka šajā regulā.
- (47) Ja paredzētas importa un eksporta licences, būtu jāiemaksā drošības nauda, lai nodrošinātu, ka darījumi, kuriem izdotas šīs licences, patiešām tiek īstenoti.
- (48) Ievadmitas sistēma ļauj atteikties no visiem citiem aizsardzības pasākumiem uz Kopienas ārējām robežām. Iekšējā tirgus un nodokļu mehānisms izņēmuma apstākļos var izrādīties nepiemērots. Lai Kopienas tirgus nepaliktu bez aizsardzības pret iespējamajiem traucējumiem, šādos gadījumos Kopienai būtu jāspēj nekavējoties veikt visus vajadzīgos pasākumus. Šādiem pasākumiem būtu jāatbilst Kopienas starptautiskajām saistībām.
- (49) Lai novērstu vai neitralizētu negatīvu ietekmi uz Kopienas tirgu, ko var radīt vīnogu sulas un vīnogu misas imports, šādu produktu imports būtu jāaplik ar papildu maksājumu, ja tiek izpildīti konkrēti nosacījumi.
- (50) Lai nodrošinātu pienācīgu vīna tirgus darbību un jo īpaši lai novērstu tirgus traucējumus, būtu jāparedz iespēja aizliegt izmantot ieviešanu un izvešanu pārstrādei. Lai šis tirgus pārvaldības instruments būtu iedarbīgs, tas parasti jāpieņem bez lielas kavēšanās. Tādēļ Komisijai būtu jāpiešķir attiecīgas pilnvaras.
- (51) Precēm, ko importē no trešām valstīm, būtu jāpiemēro Kopienas noteikumi par produktu kategorijām, marķēšanu, cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Precēm būtu jāpievieno analītisks ziņojums.
- (52) Zināmos apstākļos ir lietderīgi piešķirt Komisijai pilnvaras noteikt un pārvaldīt tarifu kvotas, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai no Padomes tiesību aktiem.
- (53) Vīna pārprodukcija Kopienā ir palielinājusies, jo tika pārkāpts jauno stādījumu pagaidu aizliegums. Kopienā ir daudz nelikumīgu stādījumu, kas rada negodīgu konkurenci un saasina vīna nozares problēmas.
- (54) Būtu jānošķir nelikumīgi apstādītās platības, kas izveidotas līdz 1998. gada 31. augustam, un tās, kas izveidotas pēc šā datuma, ņemot vērā ražotāju saistības attiecībā uz attiecīgajām platībām. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu būtu jānodrošina iespēja legalizēt platības, kas nelikumīgi apstādītas līdz 1998. gada 1. septembrim. Tādēļ attiecīgajam šīs regulas noteikumam būtu jāpiešķir atpakaļejošs spēks.
- (55) Līdz šim uz platībām, kas nelikumīgi apstādītas līdz 1998. gada 1. septembrim, neattiecināma izaršanas pienākumu. Attiecīgajiem ražotājiem, samaksājot nodevu, tie būtu jālegalizē. Ja attiecīgās platības līdz 2009. gada 31. decembrim nebūs legalizētas, ražotājiem attiecīgās platības būs jāizar par saviem līdzekļiem. Ja netiks veikta obligātā izaršana, tiks uzlikta soda nauda.
- (56) Platības, kas apstādītas pēc 1998. gada 31. augusta, pārkāpjot attiecīgo aizliegumu, saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1493/1999 noteiktajām sankcijām būtu jāizar. Ja netiks veikta obligātā izaršana, tiks uzlikta soda nauda.
- (57) Līdz ieviesīs legalizēšanas un izaršanas pasākumus, vīnu, kas iegūts no platībām, kas apstādītas, pārkāpjot aizliegumu, un nav legalizētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999, būtu jāļauj laist tirgū tikai destilācijai uz attiecīgā ražotāja rēķina. Ražotāju iesniegtajiem destilācijas līgumiem būtu jānodrošina labāka šā noteikuma uzraudzība nekā līdz šim.
- (58) Lai gan jaunu stādījumu pagaidu aizliegumam bija zināma ietekme uz piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru vīna tirgū, tai pašā laikā tas radīja šķēršļus konkurētspējīgiem ražotājiem, kuri vēlas elastīgi reaģēt uz pieaugošo pieprasījumu.

- (59) Tā kā joprojām nav rasts tirgus līdzsvars un ir vajadzīgs laiks, lai varētu novērtēt papildpasākumu, piemēram, izaršanas shēmas, iedarbību, ir lietderīgi saglabāt jauno stādījumu aizliegumu līdz 2015. gada 31. decembrim, bet tad tas būtu galīgi atceļams, lai konkurētspējīgiem ražotājiem ļautu brīvi piemēroties tirgus apstākļiem. Tomēr dalībvalstīm būtu jādod iespēja pagarināt aizliegumu attiecībā uz viņu teritoriju līdz 2018. gada 31. decembrim, ja tās uzskata to par vajadzīgu.
- (60) Pašreizējā atļauja jaunai platību apstādīšanai, kas paredzētas potzaru audzētavām, zemes apvienošana un atsavināšana, kā arī vīnogu audzēšanas eksperimenti nav radījuši nevajadzīgus vīna tirgus traucējumus, un tādēļ būtu jāturpina, tos pienācīgi kontrolējot.
- (61) Būtu jāturpina piešķirt atkārtotas stādīšanas tiesības, ja ražotāji apņemas izart platības, kas ekvivalentas apstādītājām platībām, jo šo platību ietekme uz ražošanu līdzinās gandrīz nullei.
- (62) Turklāt būtu jāparedz iespēja, ka dalībvalstis drīkst nodot atkārtotas stādīšanas tiesības citai saimniecībai, stingri to kontrolējot un ar noteikumu, ka šāda nodošana notiek kvalitātes uzlabošanas nolūkā vai attiecas uz platībām, kas paredzētas potzaru audzētavām vai ir saistītas ar saimniecības daļas nodošanu. Šī nodošana būtu pieļaujama tikai dalībvalsts teritorijā.
- (63) Lai uzlabotu vīnogu audzēšanas potenciāla pārvaldību un veicinātu stādīšanas tiesību efektīvu izmantošanu, un tādējādi turpmāk mazinātu stādīšanas pagaidu ierobežojumu ietekmi, būtu jā saglabā valsts vai reģionālo rezervju sistēma.
- (64) Dalībvalstīm būtu jādod plaša rīcības brīvība attiecībā uz rezervju pārvaldību, to pienācīgi kontrolējot, lai ļautu tām panākt labāku šādu rezervju stādīšanas tiesību izmantošanas atbilstību vietējām vajadzībām. Būtu jāparedz iespēja iegādāties stādīšanas tiesības rezerves papildināšanai un iespēja pārdot stādīšanas tiesības no rezerves. Tādēļ dalībvalstīm joprojām būtu jāļauj nepiemērot rezervju sistēmu ar noteikumu, ka tās var pierādīt, ka tām jau ir efektīva stādīšanas tiesību pārvaldības sistēma.
- (65) Īpašu priekšrocību piešķiršana jaunajiem vīnkopjiem var atvieglot ne tikai uzņēmējdarbības uzsākšanu, bet arī viņu saimniecību strukturālo pielāgošanu, un šādiem ražotājiem būtu tiesības pretendēt uz bezmaksas tiesību piešķiršanu no rezerves.
- (66) Lai nodrošinātu, ka resursus izmanto visefektīvākajā veidā un piedāvājumu labāk pielāgo pieprasījumam, stādīšanas tiesības to īpašniekiem būtu jāizmanto saprātīgā laika posmā. Ja tas tā nenotiek, tās nonāk vai atkal nonāk rezervē. To pašu iemeslu dēļ tiesības no rezerves būtu jāpiešķir saprātīgā laika posmā.
- (67) Dalībvalstīm, kurās stādīšanas tiesību režīmu nepiemēroja līdz 2007. gada 31. decembrim, nebūtu jāpiemēro jaunu stādījumu pagaidu aizliegums.
- (68) izaršanas shēma būtu jāievieš kā vēl viens papildpasākums, kura mērķis ir pielāgot vīna nozari tirgus apstākļiem. Ja ražotāji uzskata, ka dažos apgabalos apstākļi neveicina rentablu ražošanu, viņiem būtu jādod iespēja samazināt izmaksas, neizmantojot šīs platības vīna ražošanai, bet ļaujot attiecīgajās platībās veikt alternatīvas darbības vai vispār pārtraukt lauksaimniecisko ražošanu.
- (69) Pieredze liecina, ka, ja dalībvalstu ziņā atstāj atļaujas piešķiršanu izaršanai, saņemot par to piemaksu, var rasties draudi, ka gan pasākums, gan paredzamā iedarbība uz piedāvājumu ir neefektīva. Tādēļ atšķirībā no pašreizējā režīma audzētājiem būtu jābūt tiem, kas var pretendēt uz izaršanas shēmu, un tiesīgiem pašiem izlemt, vai pieteikties uz to. Savukārt ražotājiem būtu jāpiešķir piemaksa par katru izarto vīnogulāju hektāru. Tomēr dalībvalstīm, kurās vīna ražošanas apmērs nepārsniedz 50 000 hektolitru gadā, nevajadzētu būt pieejamai izaršanas shēmai, jo tās būtiski neietekmē ražošanu Kopienā.
- (70) Dalībvalstīm būtu jādod tiesības Komisijas noteiktajās robežās noteikt īpašu izaršanas prēmijas apjomu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.
- (71) Lai nodrošinātu atbildīgu attieksmi pret izartajām platībām, tiesības uz piemaksu būtu jāsaista ar to, kā attiecīgie ražotāji ievēro spēkā esošos vides aizsardzības noteikumus. Par konstatētu neatbilstību proporcionāli būtu jāsamazina piemaksa par izaršanu.
- (72) Lai novērstu vides problēmas, dalībvalstīm būtu jāļauj saskaņā ar īpašiem nosacījumiem neveikt izaršanu kalnu apgabalos, stāvās nogāzēs un dažu mazu salu apgabalos, kā arī tad, ja pastāv bažas par vidi. Saskaņā ar Kopienas attālāko reģionu politiku, izaršanas shēmu neattiecina uz Azoru salām, Madeiru un Kanāriju salām. Dalībvalstīm jābūt iespējai pārtraukt izaršanu, ja kopējā izartā platība ir sasniegusi 8 % no kopējās platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem (10 % reģionālā mērogā).
- (73) Ja dalībvalstī izartā platība pārsniegtu 15 % tās kopējās platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem, būtu jābūt iespējai dalībvalstī pārsniegt 15 %, lai izvairītos no nesamērīgas izaršanas resursu koncentrācijas uz citas dalībvalsts rēķina.

Turklāt būtu jābūt iespējai pārtraukt izaršanu attiecīgajā gadā, ja izaršanas platība minētajā gadā sasniedz 6 % no kopējās platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem.

- (74) Lauksaimniecības platība, kas izmantota vīnogu audzēšanai, pēc izaršanas būs platība, par ko varēs pretendēt uz vienreizējā maksājuma shēmu, un par to varēs piešķirt vidējo reģionālo atdalīto tiešo maksājumu, kas budžeta apsvērumu dēļ nedrīkst pārsniegt noteiktu summu.
- (75) Valsts atbalsta nepamatota piešķiršana apdraudētu vienotā tirgus normālu darbību. Tādēļ Līguma noteikumi, kas reglamentē valsts atbalstu, būtu principā jāattiecina uz produktiem, uz kuriem attiecas vīna tirgus kopējā organizācija. Tomēr izaršanas piemaksu piešķiršanas noteikumi un zināmi atbalsta programmu pasākumi paši par sevi nevar būt šķērslis valsts atbalsta piešķiršanai šim pašam mērķim.
- (76) Lai varētu labāk pārvaldīt vīnogu audzēšanas potenciālu, vēlams, lai dalībvalstis iesniegtu Komisijai pārskatu par savu ražošanas potenciālu. Tajā iekļautās informācijas pamatā būtu jābūt vīna dārzu reģistram, kurš būtu jā saglabā un regulāri jāatjaunina. Komisijas īstenošanas regulā būtu jānosaka sīkāka informācija par reģistru. Tādēļ būtu jāatceļ Padomes Regula (EEK) Nr. 2392/86 (1986. gada 24. jūlijs) par Kopienas vīna dārzu reģistra izveidi ⁽¹⁾. Lai veicinātu to, ka dalībvalstis dara zināmus inventarizācijas rezultātus, atbalsts par pārstrukturēšanu un pārveidošanu būtu jāpiešķir tikai tām dalībvalstīm, kas būs paziņojušas inventarizācijas rezultātus.
- (77) Lai iegūtu attiecīgo politisko un administratīvo lēmumu pieņemšanai vajadzīgo informāciju, audzētājiem, kas audzē vīna vīnogas, ražo vīnogu misu un vīnu, būtu jāiesniedz ražas deklarācijas. Dalībvalstis varētu arī pieprasīt, lai vīna ražošanai paredzēto vīnogu tirgotāji katru gadu deklarē daudzumus, kas pārdoti no pēdējās ražas. Vīnogu misas un vīna ražotājiem un tirgotājiem, izņemot mazumtirgotājus, jādeklarē vīnogu misas un vīna krājumi.
- (78) Lai nodrošinātu apmierinošu attiecīgo produktu izsekojamības pakāpi, jo īpaši patērētāju aizsardzības interesēs, būtu jāparedz noteikums, ka visiem produktiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri ir apgrozībā Kopienā, ir jāpievieno pavaddokuments.
- (79) Lai izskatītu attaisnojamus gadījumus pat pēc tam, kad beidzies termiņš 2012. gada atbalsta programmās paredzētajiem pārejas posma atbalsta pasākumiem par destilāciju

krīzes situācijā, dalībvalstīm būtu jāspēj sniegt atbalstu par destilāciju krīzes situācijā, nepārsniedzot dalībvalsts valsts atbalsta programmā paredzēto attiecīgā gada budžeta maksimālo apjomu par 15 %. Par jebkādu šādu atbalstu jāpaziņo Komisijai, un saskaņā ar šo regulu pirms tā piešķiršanas ir jāsaņem apstiprinājums.

- (80) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, būtu jāparedz saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (81) Izdevumi, kas dalībvalstīm radušies to saistību rezultātā, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, būtu jāfinansē Kopienai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽³⁾.
- (82) Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju, kas vajadzīga šīs regulas piemērošanai.
- (83) Lai nodrošinātu šajā regulā noteikto saistību izpildi, jāparedz kontroles un sodu piemērošana, ja šīs saistības netiek pildītas. Tādēļ Komisijai būtu jāpiešķir tiesības paredzēt atbilstīgus noteikumus, tostarp noteikumus par nepamatotu maksājumu atmaksāšanu un dalībvalstu pienākumu iesniegt ziņojumu.
- (84) Dalībvalstu iestādēm būtu jābūt atbildīgām par šīs regulas prasību izpildes nodrošināšanu un būtu jāveic priekšdarbi, lai Komisija varētu uzraudzīt un nodrošināt šo prasību ievērošanu.
- (85) Lai vīna nozari varētu iekļaut vienreizējā maksājuma shēmā, būtu jāparedz, ka par visām aktīvi apsaimniekotām vīnogulāju audzēšanas platībām ir tiesības pretendēt uz vienreizējā maksājuma shēmu, kas minēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽⁴⁾.
- (86) Vīnogulāju audzētājiem Bulgārijā, Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Rumānijā, Slovēnijā un Slovākijā būtu jāgūst labums no vīna nozares komponenta iekļaušanas vienreizējā maksājuma shēmā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā vīnogulāju audzētājiem

⁽¹⁾ OV L 208, 31.7.1986., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1631/98 (OV L 210, 28.7.1998., 14. lpp.).

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽³⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1437/2007 (OV L 322, 7.12.2007., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 293/2008 (OV L 90, 2.4.2008., 5. lpp.).

Kopienā 2004. gada 30. aprīlī. Tādēļ uz vīna nozares komponentu vienreizējā maksājuma shēmā nevajadzētu attiecināt Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.a pantā paredzēto palielinājuma grafiku.

(87) Attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1782/2003 un Padomes Regula (EK) Nr. 3/2008 (2007. gada 17. decembris) par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs ⁽¹⁾.

(88) Pāreja no režīma, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1493/1999 un pārējās regulās, kuras attiecas uz vīna nozari, uz šajā regulā paredzēto režīmu varētu radīt sarežģījumus, kuri nav paredzēti šajā regulā. Lai rīkotos šādas iespējamības gadījumā, būtu jānosaka, ka Komisija var paredzēt vajadzīgos pārejas pasākumus. Komisijai būtu jābūt arī pilnvarotai risināt īpašas praktiskas problēmas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā noteikti īpaši noteikumi, ko piemēro to produktu ražošanā un tirdzniecībā, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 I pielikuma XII daļā.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem šajā regulā paredzēti:

- a) atbalsta pasākumi;
- b) reglamentējoši pasākumi;
- c) noteikumi tirdzniecībai ar trešām valstīm;
- d) noteikumi, kas regulē ražošanas potenciālu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro I pielikumā noteiktās definīcijas.

⁽¹⁾ OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.

II SADAĻA

ATBALSTA PASĀKUMI

I NODAĻA

Atbalsta programmas

1. iedaļa

Ievada noteikumi

3. pants

Darbības joma

Šajā nodaļā izklāstīti noteikumi, kas reglamentē Kopienas līdzekļu piešķiršanu dalībvalstīm un to, kā dalībvalstis ar valsts atbalsta programmu (turpmāk tekstā – "atbalsta programmas") starpniecību šos līdzekļus izmanto, lai finansētu īpašus vīna nozares atbalsta pasākumus.

4. pants

Saderība un saskaņotība

1. Atbalsta programmas ir saderīgas ar Kopienas tiesību aktiem un ir saskaņotas ar Kopienas darbībām, politiku un prioritātēm.

2. Dalībvalstis ir atbildīgas par atbalsta programmām un nodrošina, ka tās ir iekšēji saskaņotas un ka tās izstrādā un īsteno objektīvi, ņemot vērā attiecīgo ražotāju ekonomisko stāvokli un vajadzību novērst nepamatotu atšķirīgu attieksmi pret ražotājiem.

Dalībvalstis ir atbildīgas par to, ka nosaka un izpilda vajadzīgās pārbaudes un sodus gadījumos, kad neievēro atbalsta programmas.

3. Atbalstu nepiešķir:

- a) pētniecības projektiem un pasākumiem, kas paredzēti pētniecības projektu atbalstam;
- b) pasākumiem, kuri ir ietverti dalībvalsts lauku attīstības programmās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005.

2. iedaļa

Atbalsta programmu iesniegšana un saturs

5. pants

Atbalsta programmu iesniegšana

1. Visas II pielikumā minētās dalībvalstis iesniedz Komisijai – pirmo reizi līdz 2008. gada 30. jūnijam – piecgadu atbalsta programmas projektu, kurā iekļauti pasākumi saskaņā ar šo nodaļu.

Atbalsta programmas pasākumi jāizstrādā tādā ģeogrāfiskajā mērogā, kādu dalībvalstis uzskata par vispiemērotāko. Pirms iesniegšanas Komisijai atbalsta programmu apspriež ar kompetentām iestādēm un organizācijām attiecīgā teritoriālajā līmenī.

Katra dalībvalsts iesniedz vienu atbalsta programmas projektu, kurā var ņemt vērā reģionālās īpatnības.

2. Trīs mēnešus pēc iesniegšanas Komisijai atbalsta programmas var sākt piemērot.

Tomēr, ja iesniegtā atbalsta programma neatbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem, Komisija par to informē dalībvalsti. Šajā gadījumā dalībvalsts iesniedz Komisijai pārskatītu atbalsta programmu. Pārskatīto atbalsta programmu var sākt piemērot divus mēnešus pēc tam, kad par to ir paziņots, ja vien joprojām nepastāv neatbilstība; neatbilstības gadījumā jāpiemēro šis apakšpunkts.

3. Dalībvalstu iesniegto atbalsta programmu grozījumiem *mutatis mutandis* piemēro 2. punktu.

4. 6. pantu nepiemēro gadījumos, kad dalībvalsts vienīgais pasākums ir 9. pantā minētās vienreizējā maksājuma shēmas pārņemšana. Šādā gadījumā piemēro tikai 21. panta 1. punktu un tikai saistībā ar gadu, kurā notiek shēmas pārņemšana.

6. pants

Atbalsta programmu saturs

Atbalsta programmās ir šādi elementi:

- sīks ierosināto pasākumu apraksts, kā arī to skaitļos izteikti mērķi;
- notikušo apspriešanos rezultāti;
- paredzamais tehniskās, ekonomiskās, sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi novērtējums;
- īstenojamo pasākumu grafiks;

- vispārēja finanšu tabula, kurā redzami izvietojamie resursi un paredzamais indikatīvais resursu sadalījums pasākumiem saskaņā ar II pielikumā minēto maksimālo apjomu;
- kritēriji un kvantitatīvie rādītāji, kas izmantojami uzraudzībai un novērtējumam, kā arī pasākumi, kas jāveic, lai atbalsta programmas īstenotu pienācīgi un efektīvi;
- kompetentas iestādes un organizācijas, kas izraudzītas atbalsta programmas īstenošanai.

7. pants

Atbilstīgi pasākumi

- Atbalsta programmās ietver vienu vai vairākus šādus pasākumus:
 - vienreizējā maksājuma shēmas atbalsts saskaņā ar 9. pantu;
 - noietā veicināšana saskaņā ar 10. pantu;
 - vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana saskaņā ar 11. pantu;
 - priekšlaicīga ražas novākšana saskaņā ar 12. pantu;
 - kopējie fondi saskaņā ar 13. pantu;
 - ražas apdrošināšana saskaņā ar 14. pantu;
 - ieguldījumi saskaņā ar 15. pantu;
 - blakus produktu destilācija saskaņā ar 16. pantu;
 - dzeramā alkohola destilācija saskaņā ar 17. pantu;
 - destilācija krīzes situācijā saskaņā ar 18. pantu;
 - koncentrētas vīnogu misas lietošana saskaņā ar 19. pantu.

2. Atbalsta programmās nav ietverti citi pasākumi kā tikai tie, kas uzskaitīti 9. līdz 19. pantā.

8. pants

Vispārīgi noteikumi attiecībā uz atbalsta programmām

- Pieejamo Kopienas līdzekļu, kā arī budžeta maksimālais apjoms paredzēts II pielikumā.
- Kopienas atbalsts attiecas tikai uz attaisnotajiem izdevumiem, kas radušies pēc attiecīgās 5. panta 1. punktā minētās atbalsta programmas iesniegšanas.

3. Dalībvalstis nepiedalās to pasākumu izmaksās, ko saskaņā ar atbalsta programmām finansējusi Kopiena.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu 10., 14. un 15. pantā minētajiem pasākumiem.

Maksimālo atbalsta likmi, kas noteikta attiecīgajos Kopienas noteikumos par valsts atbalstu, piemēro vispārējam publiskam finansējumam, tostarp gan Kopienas, gan dalībvalsts līdzekļiem.

3. iedaļa

Īpašie atbalsta pasākumi

9. pants

Vienreizējā maksājuma shēma un atbalsts vīnogulāju audzētājiem

1. Dalībvalstis var sniegt atbalstu vīnogulāju audzētājiem, piešķirot tiem tiesības uz maksājumu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 3. nodaļas nozīmē saskaņā ar minētās Regulas VII pielikuma O punktu.

2. Dalībvalstis, kuras gatavojas izmantot 1. punktā minēto iespēju, paredz šādu atbalstu arī savās atbalsta programmās, tostarp ietverot attiecīgus līdzekļu pārvedumus saskaņā ar vienreizējā maksājuma shēmu, ieviešot izmaiņas minētajās programmās saskaņā ar 5. panta 3. punktu.

3. Īstenojot 1. punktā minēto atbalstu:

- a) taspaliek ietverts vienreizējā maksājuma shēmā un vairs nav pieejams vai to nevar darīt pieejamu saskaņā ar 5. panta 3. punktu par pasākumiem, kuri uzskaitīti 10. līdz 19. pantā, īstenojot atbalsta programmas turpmākajos gados;
- b) attiecīgi samazina līdzekļus, kas pieejami par tiem pasākumiem atbalsta programmās, kuri uzskaitīti 10. līdz 19. pantā.

10. pants

Noieta veicināšana trešo valstu tirgos

1. Atbalsts saskaņā ar šo pantu attiecas uz Kopienas vīnu informācijas vai noieta veicināšanas pasākumiem trešās valstīs, līdz ar to uzlabojot to konkurētspēju minētajās valstīs.

2. Pasākumi, kas minēti 1. punktā, attiecas uz vīniem ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vai vīniem ar vīnogu šķirnes norādi.

3. Pasākumi, kas minēti 1. punktā, var būt tikai:

- a) sabiedrisko attiecību, veicināšanas vai reklāmas pasākumi, jo īpaši uzsverot Kopienas produktu priekšrocības, īpaši attiecībā uz kvalitāti, pārtikas nekaitīgumu vai nekaitīgumu videi;
- b) dalība starptautiski nozīmīgos pasākumos, gadatirgos vai izstādēs;
- c) informatīvi pasākumi, jo īpaši par Kopienas sistēmām attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un bioloģisko ražošanu;
- d) jaunu tirgu izpēte, kas vajadzīga jaunu noieta tirgu apgūšanai;
- e) pētījumi, lai novērtētu noieta veicināšanas un informatīvo pasākumu rezultātus.

4. Kopienas ieguldījums noieta veicināšanas pasākumos nepārsniedz 50 % no attaisnotajiem izdevumiem.

11. pants

Vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana

1. Vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas pasākumu mērķis ir palielināt vīna ražotāju konkurētspēju.

2. Saskaņā ar šo pantu vīna dārzu pārstrukturēšanai un pārveidošanai atbalstu piešķir tikai tad, ja dalībvalsts iesniedz ražošanas potenciāla inventarizāciju saskaņā ar 109. pantu.

3. Pārstrukturēšanas un pārveidošanas atbalstā drīkst ietvert tikai vienu vai vairākus šādus pasākumus:

- a) šķirņu konversiju, tostarp izmantojot uzpotēšanu;
- b) vīna dārzu vietas maiņu;
- c) vīna dārzu apsaimniekošanas paņēmieni uzlabošanu.

Atbalstu nepiešķir to vīna dārzu parastai atjaunošanai, kuriem beidzies dabīgais dzīves cikls.

4. Atbalstu par vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu var piešķirt tikai turpmāk minētajos veidos:

- a) kompensācija ražotājiem par ienākumu zaudējumu pasākuma ieviešanas dēļ;
- b) ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās.

5. Ar kompensāciju ražotājiem par ienākumu zaudējumu, kas minēta 4. punkta a) apakšpunktā, var segt līdz 100 % no attiecīgā zaudējuma, un to var īstenot vienā no turpmāk minētajiem veidiem:

- a) neatkarīgi no V sadaļas II nodaļas noteikumiem atļauta gan veco, gan jauno vīnogulāju līdzāspastāvēšana noteiktu laika posmu, kas nepārsniedz trīs gadus, līdz beidzas pārejas posms attiecībā uz stādīšanas tiesībām;
- b) finansiāla kompensācija.

6. Kopienas ieguldījums faktiskajās vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās nepārsniedz 50 %. Reģionos, kas klasificēti kā konverģences reģioni saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006⁽¹⁾, Kopienas ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās nepārsniedz 75 %.

12. pants

Priekšlaicīga ražas novākšana

1. Šajā pantā priekšlaicīga ražas novākšana nozīmē to, ka pilnībā iznīcina vai nolasa nenogatavojušos vīnogu ķekarus, tādējādi samazinot attiecīgās platības ražu līdz nullei.

2. Atbalstam par ražas priekšlaicīgu novākšanu jāveicina piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvara atjaunošana Kopienas vīna tirgū, lai novērstu tirgus krīzes.

3. Atbalstu par priekšlaicīgu ražas novākšanu var piešķirt kā kompensāciju, veicot vienotas likmes maksājumu par hektāru, kura apjoms jānosaka attiecīgajai dalībvalstij.

Maksājums nedrīkst pārsniegt 50 % no summas, ko veido tiešās izmaksas par vīnogu ķekaru iznīcināšanu vai nolasišanu un zaudējumi, kas saistīti ar vīnogu ķekaru iznīcināšanu vai nolasišanu.

4. Attiecīgās dalībvalstis nosaka sistēmu, kuras pamatā ir objektīvi kritēriji, lai nodrošinātu, ka ražas priekšlaicīga novākšana nerada tādas kompensācijas atsevišķiem vīna ražotājiem, kas pārsniedz 3. punkta otrajā daļā minēto maksimālo apjomu.

13. pants

Kopējie fondi

1. Atbalsts kopējo fondu izveidošanai sniedz palīdzību ražotājiem, kuri grib apdrošināties pret tirgus svārstībām.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1989/2006 (OV L 411, 30.12.2006., 6. lpp.).

2. Atbalstu kopējo fondu izveidošanai var piešķirt kā pagaidu regresīvu atbalstu, lai segtu fondu administratīvās izmaksas.

14. pants

Ražas apdrošināšana

1. Atbalsts par ražas apdrošināšanu veicinās ražotāju ienākumu saglabāšanu, ja tos ietekmējušas dabas katastrofas, nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, slimības vai kaitēkļu invāzijas.

2. Atbalstu par ražas apdrošināšanu var piešķirt Kopienas finansējumā veidā, kas nedrīkst pārsniegt:

- a) 80 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret zaudējumiem, ko radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, ko var pielīdzināt dabas katastrofām;
- b) 50 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret:
 - i) šā punkta a) apakšpunktā minētajiem zaudējumiem un citiem zaudējumiem, ko izraisījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi;
 - ii) zaudējumiem, ko izraisījuši dzīvnieki, augu slimības vai kaitēkļu invāzija.

3. Atbalstu par ražas apdrošināšanu var piešķirt tikai tad, ja attiecīgie apdrošinātāju maksājumi nekompensē ražotājiem vairāk par 100 % no zaudētajiem ienākumiem, ņemot vērā jebkuru kompensāciju, ko ražotāji varētu būt saņēmuši no citām ar apdrošināto risku saistītajām atbalsta shēmām.

4. Atbalsts par ražas apdrošināšanu nedrīkst radīt konkurences traucējumus apdrošināšanas tirgū.

15. pants

Ieguldījumi

1. Atbalstu var piešķirt par tādiem materiāliem vai nemateriāliem ieguldījumiem ražošanas iekārtās, vīna darītavas infrastruktūrā un vīna tirdzniecībā, kuri uzlabo uzņēmumu darbību kopumā un attiecas uz kādu no turpmāk minētajiem gadījumiem:

- a) IV pielikumā minēto produktu ražošana vai tirdzniecība;
- b) jaunu produktu, procesu un tehnoloģiju attīstīšana, kas saistīti ar produktiem, kuri minēti IV pielikumā;

2. Atbalstu saskaņā ar 1. punktu pēc maksimālās likmes Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mazo uz vidējo uzņēmumu definīciju⁽¹⁾ nozīmē sniedz tikai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Attiecībā uz Azoru salām, Madeiru, Kanāriju salām un Egejas jūras nelielajām salām Padomes Regulas (EK) Nr. 1405/2006 (2006. gada 18. septembris), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām⁽²⁾, nozīmē un Francijas aizjūras departamentiem – maksimālajai likmei nepiemēro uzņēmumu lieluma ierobežojumu. Attiecībā uz uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļas 2. panta 1. punkts un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku vai kuru apgrozījums ir mazāks par 200 miljoniem euro, maksimālā atbalsta intensitāti samazina uz pusi.

Atbalstu nepiešķir uzņēmumiem, kam ir grūtības saskaņā ar Kopienas pamatnostādņēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.

3. No attaisnotajiem izdevumiem izslēdz elementus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1698/2005 71. panta 3. punkta a) līdz c) apakšpunktā.

4. Kompensējamām ieguldījumu izmaksām piemēro šādas maksimālās atbalsta likmes:

- a) 50 % reģionos, kurus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006 klasificē kā konverģences reģionus;
- b) 40 % reģionos, kuri nav konverģences reģioni;
- c) 75 % attālākajos reģionos saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem⁽³⁾;
- d) 65 % Egejas jūras nelielajās salās Regulas (EK) Nr. 1405/2006 nozīmē.

5. Regulas (EK) Nr. 1698/2005 72. pantu *mutatis mutandis* piemēro attiecībā uz 1. punktā minēto atbalstu.

16. pants

Blakusproduktu destilācija

1. Atbalstu var piešķirt par brīvprātīgu vai obligātu vīndarības blakusproduktu destilāciju, ko veic saskaņā ar VI pielikuma D punkta noteikumiem.

Atbalsta apjomu nosaka tilpumkoncentrācijas % un uz hektolitru saražotā spirta. Atbalstu nemaksā par tādu spirta tilpumkoncentrāciju destilējamās blakusproduktos, kas pārsniedz 10 % no spirta tilpumkoncentrācijas izgatavotajā vīnā.

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 265, 26.9.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1276/2007 (OV L 284, 30.10.2007., 11. lpp.).

2. Maksimālos piemērojamos atbalsta līmeņus nosaka, balstoties uz ražas novākšanas un ražošanas izmaksām un saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

3. Spirtu, ko iegūst no destilācijas, kas veikta ar 1. punktā minēto atbalstu, izmanto vienīgi rūpniecības vai enerģētikas vajadzībām, lai neradītu konkurences traucējumus.

17. pants

Dzeramā alkohola destilācija

1. Atbalstu ražotājiem par vīnu, kas destilēts dzeramajā alkoholā, var piešķirt līdz 2012. gada 31. jūlijam kā atbalstu par hektāru.

2. Attiecīgos līgumus par vīna destilāciju, kā arī attiecīgos pierādījumus par piegādi destilēšanai iesniedz pirms atbalsta piešķiršanas.

18. pants

Krīzes destilācija

1. Atbalstu var piešķirt līdz 2012. gada 31. jūlijam par brīvprātīgu vai obligātu vīna pārpalikumu destilāciju, par ko lemj dalībvalstis pamatotos krīzes gadījumos, lai samazinātu vai likvidētu pārpalikumu un vienlaikus nodrošinātu piegāžu nepārtrauktību no vienas ražas līdz nākamajai.

2. Maksimālos piemērojamos atbalsta līmeņus nosaka saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

3. Alkohols, ko iegūst no destilācijas, par kuru atbalsts piešķirts saskaņā ar 1. punktu, izmanto tikai un vienīgi rūpniecības un enerģētikas vajadzībām, lai neradītu konkurences traucējumus.

4. Krīzes destilācijas pasākumiem izmantojamā pieejamā budžeta daļa nepārsniedz turpmāk minētās procentuālās daļas, kā aprēķināts, ņemot vērā vispārējos pieejamos naudas līdzekļus, kas II pielikumā noteikti katrai dalībvalstij attiecīgajā budžeta gadā:

— 20 % 2009. gadā,

— 15 % 2010. gadā,

— 10 % 2011. gadā,

— 5 % 2012. gadā.

5. Dalībvalstis var palielināt krīzes destilācijas pasākumam paredzētos pieejamos naudas līdzekļus, pārsniedzot 4. punktā minētās gada robežas, nodrošinot finansējumu no valsts līdzekļiem.

klīem atbilstīgi turpmāk minētajām robežām (izteiktas procentos no 4. punktā norādītā attiecīgā ikgadējā maksimālā apjoma):

- 5 % 2010. vīna gadā,
- 10 % 2011. vīna gadā,
- 15 % 2012. vīna gadā.

Dalībvalstis atbilstīgā gadījumā informē Komisiju par papildinājumu no valsts līdzekļiem, kā minēts pirmajā daļā, un Komisija apstiprina darījumu, pirms šādi līdzekļi ir darīti pieejami.

19. pants

Koncentrētas vīnogu misas izmantošana

1. Atbalstu vīna ražotājiem, kuri izmanto koncentrētu vīnogu misu, tostarp rektificētu koncentrētu vīnogu misu, lai palielinātu produktu dabiskā spirta satura tilpumu, var sniegt līdz 2012. gada 31. jūlijam saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem.

2. Atbalsta apjomu nosaka %, ņemot vērā potenciālo spirta saturu un par hektolitru misas, kuru izmanto bagātināšanai.

3. Maksimālo pieļaujamo atbalsta līmeni par šo pasākumu dažādos vīnogulāju audzēšanas reģionos nosaka saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

20. pants

Savstarpēja atbilstība

Lauksaimniekiem, par kuriem konstatē, ka tie savā saimniecībā trīs gadu laikā, kopš veikti maksājumi saskaņā ar atbalsta programmām par pārstrukturēšanu un pārveidošanu, vai gada laikā, kopš veikti maksājumi saskaņā ar atbalsta programmām par ražas priekšlaicīgu novākšanu, nav ievērojuši likumā noteiktās pārvaldības prasības un noteikumus par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 3. līdz 7. pantā, ja neatbilstību ir izraisījuši darbība vai nolaidība, kas tieši inkriminējamas lauksaimniekam, maksājuma apjomu daļēji vai pilnīgi samazina vai anulē atkarībā no pārkāpuma smaguma, apjoma, ilguma un biežuma, un lauksaimniekam attiecīgajā gadījumā var likt to atlīdzināt saskaņā ar šajos noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem.

4. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

21. pants

Ziņojumu sniegšana un novērtējums

1. Ik gadu, pirmoreiz 2010. gada 1. martā, dalībvalstis līdz 1. martam iesniedz Komisijai ziņojumu par to pasākumu

īstenošanu iepriekšējā finanšu gadā, kas paredzēti dalībvalstu atbalsta programmās.

Šajos ziņojumos uzskaita un apraksta pasākumus, par kuriem piešķirts Kopienas atbalsts saskaņā ar atbalsta programmām, un jo īpaši tajos iekļauj sīku informāciju par 10. pantā minēto veicināšanas pasākumu īstenošanu.

2. Dalībvalstis līdz 2011. gada 1. martam un otrreiz līdz 2014. gada 1. martam iesniedz Komisijai atbalsta programmu izmaksu un ieguvumu novērtējumu, kā arī norāda, kā palielināt programmu efektivitāti.

Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 10. pantā minēto veicināšanas pasākumu īstenošanu.

22. pants

Īstenošanas pasākumi

Saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos pasākumus šīs nodaļas piemērošanai.

Šajos noteikumos var jo īpaši paredzēt:

- a) atbalsta programmu noformēšanas paraugu;
- b) noteikumus par izmaiņām atbalsta programmās pēc to stāšanās spēkā;
- c) sīki izstrādātus 10. līdz 19. pantā paredzēto pasākumu īstenošanas noteikumus;
- d) nosacījumus, ar kādiem jāpaziņo un jāpublisko no Kopienas fondiem saņemtais atbalsts;
- e) sīku informāciju par ziņojumu sniegšanu.

II NODAĻA

Finanšu pārvedums

23. pants

Finanšu pārvedums lauku attīstībai

1. No 2009. budžeta gada summas, kas noteiktas 2. punktā, pamatojoties uz agrākajiem izdevumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999 intervences pasākumiem, kuri paredzēti, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, būs pieejamas kā papildu Kopienas līdzekļi pasākumiem vīna ražošanas reģionos atbilstīgi lauku attīstības programmai, ko finansē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005.

2. Attiecīgajos kalendārajos gados būs pieejamas šādas summas:

- 2009. gadā: EUR 40,5 miljoni,
- 2010. gadā: EUR 80,9 miljoni,
- no 2011. gada un turpmāk: EUR 121,4 miljoni.

3. Šā panta 2. punktā minētās summas jāsadala starp dalībvalstīm saskaņā ar III pielikumu.

Dalībvalstis, attiecībā uz kurām III pielikuma tabulā pašreiz nav uzrādīta nekāda summa, jo citādi aprēķinātās summas ir nelielas attiecībā uz piemēroto finanšu kritēriju, lai noteiktu III pielikumā uzrādāmo summu (mazāk nekā 2,5 miljoni euro, kas jāpārceļ 2009. gadā), var pieņemt lēmumu pilnībā vai daļēji pārcelt II pielikumā uzrādītās summas uz III pielikumu, lai tās izmantotu lauku attīstības programmās. Tādā gadījumā attiecīgās dalībvalstis līdz 2008. gada 30. jūnijam paziņo Komisijai par šo pārcēlumu, lai tā var izdarīt grozījumus 2. punktā un attiecīgi II un III pielikumā.

III SADAĻA

REGLAMENTĒJOŠIE PASĀKUMI

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

24. pants

Vīna vīnogu šķirņu klasifikācija

1. Saskaņā ar 2. punktu dalībvalstis klasificē to vīna vīnogu šķirnes, kuras vīna ražošanai var stādīt, pārstādīt vai uzpotēt dalībvalstu teritorijās.

Dalībvalstis var klasificēt tikai vīna vīnogu šķirnes, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) attiecīgā šķirne pieder *Vitis vinifera* sugai vai arī iegūta, krustojot *Vitis vinifera* sugu ar citām *Vitis* ģints sugām;
- b) attiecīgā šķirne nav viena no šīm: *Noah*, *Othello*, *Isabelle*, *Jacquez*, *Clinton* un *Herbemont*.

Ja vīna vīnogu šķirne saskaņā ar pirmo daļu ir svītrotā no klasifikācijas, tad šo šķirni izzar 15 gados pēc svītrotāšanas.

2. Dalībvalstis, kuru vīna ražošana nepārsniedz 50 000 hektolitru vīna gadā, aprēķinot pēc vidējā ražošanas daudzuma pēdējos piecos vīna gados, ir atbrīvotas no šā panta 1. punktā minētā klasificēšanas pienākuma.

Tomēr arī dalībvalstīs, uz kurām attiecas šā punkta pirmā daļa, vīna ražošanai var stādīt, pārstādīt vai uzpotēt tikai tās vīna vīnogu šķirnes, kas atbilst 1. punkta a) un b) apakšpunktam.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta pirmās un otrās daļas un 2. punkta otrās daļas, tikai zinātniskai pētniecībai un izmēģinājumiem ir atļauta šādu vīna vīnogu šķirņu stādīšana, pārstādīšana un uzpotēšana:

- a) neklasificētas vīna vīnogu šķirnes, ja uz dalībvalstīm attiecas šā panta 1. punkts;
- b) citas vīna vīnogu šķirnes nekā 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētās, ja uz dalībvalstīm attiecas šā panta 2. punkts.

4. Platības, kas vīna ražošanai apstādītas ar vīna vīnogu šķirnēm, kas ir pretrunā šā panta 1. līdz 3. punktam, izzar.

Tomēr nav obligāti jāizar šādas platības, ja attiecīgā produkcija ir domāta vienīgi vīna ražotāja mājsaimniecības patēriņam.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārbaudītu, kā ražotāji ievēro atbilstību 1. līdz 4. punktā minētajām prasībām.

25. pants

Ražošana un tirdzniecība

1. Produkti, kas uzskaitīti IV pielikumā un ražoti Kopienā, ir gatavoti no vīna vīnogu šķirnēm, kas klasificējamās atbilstīgi 24. panta 1. punktam.

2. Vīnkopības produktu kategorijas, kas paredzētas IV pielikumā, var izmantot Kopienā tikai tam, lai laistu tirgū produktu, kas atbilst pielikumā noteiktajiem nosacījumiem.

Tomēr, neskarot 59. panta 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis var atļaut lietot terminu "vīns", ja:

- a) tam salikta nosaukuma veidā pievienots augļa nosaukums, lai tirgotu produktus, kas fermentācijas procesā iegūti no citiem augļiem, nevis vīnogām, vai
- b) tas ir salikta nosaukuma daļa.

Izvairās no jebkādam sajaukšanas iespējamībām attiecībā uz produktiem, kas atbilst IV pielikumā uzskaitītajām vīna kategorijām.

3. Vīnkopības produktu kategorijas, kas uzskaitītas IV pielikumā, var mainīt saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Izņemot pudelēs iepildītu vīnu, par kuru ir pierādījumi, ka iepildīšana pudelēs notikusi pirms 1971. gada 1. septembra, vīnu, kas ražots no to šķirņu vīna vīnogām, kas uzskaitītas klasifikācijā, kura izstrādāta saskaņā ar 24. panta 1. punktu, bet

neatbilst kādai IV pielikumā minētajai kategorijai, drīkst izmantot tikai vīna ražotāju mājsaimniecības patēriņam, vīna etiķa ražošanai vai destilācijai.

II NODAĻA

Vīndarības metodes un ierobežojumi

26. pants

Darbības joma

Šī nodaļa attiecas uz atļautām vīndarības metodēm un attiecīgiem ierobežojumiem, ko piemēro to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula, kā arī uz procedūru, ar kuru var pieņemt lēmumu par šīm metodēm un ierobežojumiem.

27. pants

Vīndarības metodes un ierobežojumi

1. Tikai tādas vīndarības metodes, kas atļautas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kā izklāstīts V pielikumā vai nolēmts saskaņā ar 28. un 29. pantu, izmanto to produktu ražošanai un saglabāšanai Kopienā, uz kuriem attiecas šī regula.

Pirmo daļu nepiemēro:

- a) vīnogu sulai un koncentrētai vīnogu sulai;
 - b) vīnogu misai un koncentrētai vīnogu misai, kas paredzēta vīnogu sulas gatavošanai.
2. Atļautās vīndarības metodes izmanto tikai tādēļ, lai nodrošinātu pareizu vīna ražošanu, saglabāšanu un attīrīšanu.
3. Produkti, uz kuriem attiecas šī regula, ir ražoti Kopienā saskaņā ar attiecīgajiem ierobežojumiem, kas noteikti VI pielikumā.
4. Produktus, uz kuriem attiecas šī regula un kuru ražošanā izmantotas Kopienā neatļautas vīndarības metodes vai attiecīgajā gadījumā dalībvalstī neatļautas vīndarības metodes vai attiecībā uz kuriem ir pārņemti VI pielikumā noteikti ierobežojumi, nedrīkst laist apgrozībā Kopienā.

28. pants

Stingrāki vīndarības noteikumi, par kuriem nolēmušas dalībvalstis

Dalībvalstis var savā teritorijā ierobežot vai neatļaut dažas vīndarības metodes un noteikt stingrākus ierobežojumus, nekā atļauts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nostiprinātu būtisku īpašību saglabāšanu vīniem ar aizsargātu cilmes vietas

nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kā arī dzirkstošajiem un deserta vīniem.

Dalībvalstis paziņo par šiem limitējumiem, aizliegumiem un ierobežojumiem Komisijai, kas tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

29. pants

Vīndarības metožu un ierobežojumu atļaušana

1. Izņemot vīndarības metodes attiecībā uz bagātināšanu, paskābināšanu un atskābināšanu, kas minētas V pielikumā un kas attiecas uz īpašiem tajā iekļautiem produktiem, kā arī VI pielikumā minētajiem ierobežojumiem, atļautajām vīndarības metodēm un ierobežojumiem to produktu ražošanai un saglabāšanai, uz kuriem attiecas šī regula, pieņem lēmumu saskaņā ar 113. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.

2. Dalībvalstis var atļaut eksperimentāli izmantot neatļautas vīndarības metodes saskaņā ar nosacījumiem, kas jānosaka atbilstīgi 113. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

30. pants

Atļaujas piešķiršanas kritēriji

Atļaujot vīndarības metodes saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija:

- a) pamatojas uz Starptautiskās Vīnkopības un vīna organizācijas ieteiktām un publicētām vīndarības metodēm, kā arī uz rezultātiem, kas gūti no pagaidām neatļautu vīndarības metožu eksperimentālas izmantošanas;
- b) ņem vērā cilvēku veselības aizsardzību;
- c) ņem vērā iespējamus draudus patērētājiem, kas, ņemot vērā viņu cerības un uztveri, var tikt maldināti, un pārliecinās, vai ir pieejami informācijas līdzekļi un vai tie spēj novērst šādus draudus;
- d) ļauj saglabāt vīna dabiskās un būtiskās īpašības un raugās, lai nerastos būtiskas izmaiņas attiecīgā produkta sastāvā;
- e) nodrošina obligāto vides aizsardzības prasību ievērošanu;
- f) ievēro vispārīgos noteikumus par vīndarības metodēm un ierobežojumiem, kas attiecīgi noteikti V un VI pielikumā.

31. pants

Analīzes metodes

Analīzes metodes, lai noteiktu to produktu sastāvu, uz kuriem attiecas šī regula, un noteikumi, pēc kuriem var noteikt, vai šie produkti ir apstrādāti, neievērojot atļautās vīndarības metodes, ir

metodes un noteikumi, ko ieteikusi un publicējusi Starptautiskā Vīnkopības un vīna organizācija.

Ja nav Starptautiskās Vīnkopības un vīna organizācijas ieteiktu un publicētu metožu un noteikumu, atbilstīgas metodes un noteikumus pieņem saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru.

Gaidot šādu noteikumu pieņemšanu, lietošanas metodes un noteikumi būs tādi, kādus nosaka attiecīgā dalībvalsts.

32. pants

Īstenošanas pasākumi

Ja vien minētajos pielikumos nav noteikts citādi, saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos pasākumus šīs nodaļas un V un VI pielikuma piemērošanai.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) noteikumus, ar ko nosaka, ka par atļautām vīndarības metodēm ir uzskatāmas Regulas (EK) Nr. 1493/1999 IV pielikumā uzskaitītās vīndarības metodes;
- b) atļautās vīndarības metodes un ierobežojumus, tostarp bagātināšanu, paskābināšanu un atskābināšanu attiecībā uz dzirkstošajiem vīniem, kvalitatīviem dzirkstošajiem vīniem un kvalitatīviem aromātiskiem dzirkstošajiem vīniem;
- c) atļautās vīndarības metodes un ierobežojumus attiecībā uz desertvīniem;
- d) ņemot vērā VI pielikuma C punktu, noteikumus, kas regulē vīnogu misas un vīnu jaukšanu un kupāžu;
- e) ja šai sakarā nav Kopienas noteikumu, vīndarības metodēs izmantoto vielu tīrības un identifikācijas specifikāciju;
- f) administratīvos noteikumus, lai izmantotu atļautās vīndarības metodes;
- g) nosacījumus attiecībā uz to produktu uzglabāšanu, apriti un izmantošanu, kas neatbilst 27. panta prasībām, un iespējamiem izņēmumiem no minētā panta prasībām, kā arī kritēriju noteikšanu, lai atsevišķos gadījumos novērstu pārlieku stingrību;
- h) nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var atļaut to produktu uzglabāšanu, apriti un izmantošanu, kas neatbilst šīs nodaļas prasībām, izņemot 27. panta prasības, vai šīs nodaļas piemērošanas noteikumiem.

III NODAĻA

Cilmes vietas nosaukumi, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tradicionālie apzīmējumi

33. pants

Darbības joma

1. Noteikumus, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un tradicionālajiem apzīmējumiem, kā izklāstīts IV un V nodaļā, piemēro produktiem, kuri minēti IV pielikuma 1., 3. līdz 6., 8., 9., 11., 15. un 16. punktā.
2. 1. punktā minētie noteikumu pamatā ir:
 - a) likumīgo interešu aizsardzība:
 - i) patērētājiem un
 - ii) ražotājiem;
 - b) attiecīgo produktu kopējā tirgus vienmērīgas darbības nodrošināšana;
 - c) kvalitatīvu produktu ražošanas sekmēšana, pieļaujot valstu kvalitātes politikas pasākumus.

IV NODAĻA

Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

1. iedaļa

Definīcijas

34. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:
 - a) "cilmes vietas nosaukums" nozīmē reģiona, īpašas vietas vai izņēmuma gadījumos valsts nosaukumu, ko izmanto, lai aprakstītu produktu, kas minēts 33. panta 1. punktā un kas atbilst šādām prasībām:
 - i) tā kvalitāti un īpašības galvenokārt vai vienīgi nosaka īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru;
 - ii) vīnogas, no kurām tas ir ražots, ir augušas tikai šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
 - iii) vīns ir ražots šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
 - iv) tas ir iegūts no *Vitis vinifera* vīnogulāju šķirnēm;

b) "ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" nozīmē norādi uz reģionu, īpašu vietu vai izņēmuma gadījumos valsti, ko izmanto, lai aprakstītu produktu, kas minēts 33. panta 1. punktā un kas atbilst šādām prasībām:

- i) tam piemīt īpaša kvalitāte, reputācija vai citas īpašības, kas ir saistītas ar tā ģeogrāfisko izcelsmi;
- ii) vismaz 85 % vīnogu, kas izmantotas tā ražošanai, augušas tikai šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
- iii) vīns ir ražots šajā ģeogrāfiskajā apgabalā;
- iv) tas iegūts no *Vitis vinifera* šķirnes vīnogulājiem vai *Vitis vinifera* krustojumiem ar citām *Vitis* ģints sugām.

2. Daži tradicionāli lietotie apzīmējumi var būt cilmes vietas nosaukumi, ja tie:

- a) apzīmē vīnu;
- b) norāda uz ģeogrāfisko nosaukumu;
- c) atbilst 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iv) punktā minētajām prasībām;
- d) tiem piemēro procedūru, ar kuru piešķir šajā nodaļā minēto cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību.

3. Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, tostarp tās, kas attiecas uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem trešās valstīs, ir tiesīgas uz aizsardzību Kopienā saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem noteikumiem.

2. iedaļa

Aizsardzības pieteikums

35. pants

Pieteikumu saturs

1. Pieteikumos uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm jāpievieno tehniskā dokumentācija, kurā norāda:

- a) aizsargājamo nosaukumu;
- b) pieteikuma iesniedzēja uzvārdu/nosaukumu un adresi;
- c) produkta specifikāciju saskaņā ar 2. punktu;
- d) vienotu dokumentu, kurā apkopota 2. punktā minētā produkta specifikācija.

2. Produkta specifikācija dod ieinteresētajām pusēm iespēju pārbaudīt attiecīgos nosacījumus produkcijai ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Tajā ir vismaz šāda informācija:

- a) aizsargājamais nosaukums;
- b) vīna(-u) apraksts:
 - i) vīniem, kuriem norādīts cilmes vietas nosaukums, vīna(-u) galveno analītisko un organoleptisko īpašību apraksts;
 - ii) vīniem, kuriem norādīta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vīna(-u) galveno analītisko īpašību apraksts, kā arī organoleptisko īpašību novērtējums vai norāde;
- c) vajadzības gadījumā īpašās vīndarības metodes, kas izmantotas vīna(-u) ražošanā, kā arī svarīgi ierobežojumi vīna(-u) ražošanā;
- d) attiecīgā ģeogrāfiskā reģiona robežu noteikšana;
- e) maksimālā raža no hektāra;
- f) norāde uz vīna vīnogu šķirni vai šķirnēm, no kā iegūts vīns;
- g) sīka raksturojoša informācija, kas apstiprina 34. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā vai attiecīgā gadījumā 34. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētās saistības;
- h) piemērojamās prasības, kas paredzētas Kopienas vai valsts noteikumos vai, ja dalībvalsts tā paredzējusi, tās organizācijas noteikumos, kas aizsargā cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ņemot vērā, ka šīm prasībām jebkurā gadījumā jābūt objektīvām, nediskriminējošām un saderīgām ar Kopienas tiesību aktiem;
- i) to iestāžu vai organizāciju nosaukums un adrese, kas pārbauda atbilstību produkta specifikācijai, un to īpašie uzdevumi.

36. pants

Aizsardzības pieteikums attiecībā uz ģeogrāfisko reģionu trešā valstī

1. Ja aizsardzības pieteikums attiecas uz ģeogrāfisko reģionu trešā valstī, tajā papildus 35. pantā paredzētajiem elementiem jābūt pierādījumam, ka attiecīgais nosaukums ir aizsargāts izcelsmes valstī.

2. Pieteikumu Komisijai nosūta vai nu pieteikuma iesniedzējs pats, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

3. Aizsardzības pieteikumu iesniedz vienā no Kopienas oficiālajām valodām vai arī tam pievieno apstiprinātu tulkojumu vienā no minētajām valodām.

37. pants

Pieteikuma iesniedzēji

1. Ieinteresēto ražotāju grupas vai izņēmuma gadījumā individuāls ražotājs var iesniegt pieteikumu cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai. Citas ieinteresētās personas var piedalīties pieteikumā.

2. Ražotāji var iesniegt pieteikumu tikai to vīnu aizsardzībai, ko tie ražo.

3. Ja nosaukums apzīmē pārrobežu ģeogrāfisko reģionu vai tradicionālu nosaukumu, kas saistīts ar pārrobežu ģeogrāfisko reģionu, var iesniegt kopīgu pieteikumu.

3. iedaļa

Procedūra, ar ko piešķir aizsardzību

38. pants

Iepriekšēja procedūra dalībvalstī

1. Uz pieteikumiem Kopienas izcelsmes vīnu cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai saskaņā ar 34. pantu attiecināta iepriekšēju dalībvalsts procedūru saskaņā ar šo pantu.

2. Pieteikumu aizsardzībai iesniedz tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir cilmes vietas nosaukuma un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme.

3. Dalībvalsts pārbauda, vai aizsardzības pieteikums atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem.

Dalībvalsts veic procedūru, nodrošinot atbilstīgu pieteikuma publikāciju un paredzot vismaz divu mēnešu laikposmu no publikācijas dienas, kurā fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses un kura veic reģistrētu uzņēmējdarbību vai dzīvo tās teritorijā, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot dalībvalstī pienācīgi pamatotu paziņojumu.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde neatbilst attiecīgajām prasībām, tostarp pastāvot iespējamībai, ka tā nav saderīga ar Kopienas tiesību aktiem vispār, tā pieteikumu noraida.

5. Ja dalībvalsts uzskata, ka attiecīgās prasības ir izpildītas, tā:

- a) publicē vismaz internetā vienoto dokumentu un produkta specifikāciju, un
- b) nosūta Komisijai pieteikumu aizsardzībai, kurā norāda šādu informāciju:
 - i) pieteikuma iesniedzēja uzvārdu/nosaukumu un adresi;

ii) vienoto dokumentu, kas minēts 35. panta 1. punkta d) apakšpunktā;

iii) dalībvalsts deklarāciju par to, ka tā uzskata, ka pretendenta iesniegtais pieteikums atbilst šīs regulas nosacījumiem;

iv) atsauci uz a) apakšpunktā minēto publikāciju.

Šo informāciju sniedz vienā no Kopienas oficiālajām valodām vai arī tai pievieno apstiprinātu tulkojumu vienā no minētajām valodām.

6. Dalībvalstīs līdz 2009. gada 1. augustam stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šā panta prasības.

7. Ja dalībvalstī nav valsts likumu par cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, tā var piešķirt nosaukuma aizsardzību saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem valsts līmenī tikai uz laiku un no dienas, kad pieteikums ir iesniegts Komisijai. Šāda valsts nodrošināta pagaidu aizsardzība zaudēs spēku dienā, kad saskaņā ar šo nodaļu tiks pieņemts lēmums par reģistrāciju vai lēmums par reģistrācijas atteikumu.

39. pants

Komisijas veiktā pārbaude

1. Komisija dara zināmu atklātībai dienu, kad jāiesniedz pieteikums cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai.

2. Komisija pārbauda, vai 38. panta 5. punktā minētie aizsardzības pieteikumi atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem.

3. Ja Komisija uzskata, ka šajā nodaļā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, tā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē vienoto dokumentu, kas minēts 35. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un atsauci uz produkta specifikāciju, kas minēta 38. panta 5. punktā.

Pretējā gadījumā pieņem lēmumu pieteikumu noraidīt saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru.

40. pants

Iebildumu procedūra

Divu mēnešu laikā no publikācijas dienas, kā paredzēts 39. panta 3. punkta pirmajā daļā, dalībvalsts vai trešā valsts, vai fiziska vai juridiska persona, kam ir likumīgas intereses un kuras uzņēmējdarbība ir reģistrēta vai kas dzīvo dalībvalstī, izņemot dalībvalsti, kas iesniegusi pieteikumu aizsardzībai, vai trešā valstī, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot Komisijā pienācīgi pamatotu paziņojumu par atbilstības noteikumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā.

Fiziskas vai juridiskas personas, kuru uzņēmējdarbība ir reģistrēta trešā valstī vai kas dzīvo trešā valstī, šādu paziņojumu pirmajā punktā minētajā divu mēnešu laikā iesniedz vai nu tieši, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

41. pants

Lēmums par aizsardzību

Pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju, saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu, vai piešķirt aizsardzību cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kas atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem vai kopumā ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem, vai noraidīt pieteikumu, ja minētie nosacījumi nav ievēroti.

4. iedaļa

Īpaši gadījumi

42. pants

Homonīmi

1. Nosaukumu, par ko ir iesniegts pieteikums un kas ir pilnīgs vai daļējs homonīms nosaukumam, kurš saskaņā ar šo regulu ir reģistrēts, reģistrē, pienācīgi ņemot vērā vietējo un tradicionālo nosaukuma lietojumu un sajaukšanas iespējamību.

Homonīmu, kas maldina pircēju, liekot domāt, ka produkta izcelsme ir citur, neregistrē, pat ja nosaukums ir pareizs attiecībā uz minēto produktu pašreizējo teritoriju, reģionu vai izcelsmes vietu.

Reģistrētā homonīma lietošana ir atkarīga no tā, vai praksē var pienācīgi atšķirt vēlāk reģistrēto homonīmu no nosaukuma, kas jau ir reģistrā, ņemot vērā to, ka pret abiem attiecīgiem ražotājiem ir jāizturas vienlīdzīgi un ka nedrīkst maldināt pircēju.

2. Šā panta 1. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja nosaukums, par ko ir iesniegts pieteikums, ir pilnīgs vai daļējs homonīms ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kura ar dalībvalstu tiesību aktiem ir aizsargāta.

Dalībvalstis neregistrē ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas nav identiskas, lai tās aizsargātu saskaņā ar to tiesību aktiem par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, ja cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi aizsargā Kopiena ar tās tiesību aktiem, kas attiecas uz cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

3. Ja vien Komisijas īstenošanas pasākumos nav paredzēts citādi, ja vīna vīnogu šķirnes nosaukums satur aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai tas sastāv no aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes

norādes, šo nosaukumu neizmanto to produktu marķēšanai, uz kuriem attiecas šī regula.

4. Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 34. pantā minētajiem produktiem īsteno, neskarot jau aizsargātās ģeogrāfiskās norādes, ko piemēro alkoholiskajiem dzērieniem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību ⁽¹⁾ nozīmē un otrādi.

43. pants

Aizsardzības atteikuma pamatojums

1. Nosaukumi, kas kļuvuši par sugas vārdiem, netiek aizsargāti kā cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

Šajā nodaļā "nosaukums, kas kļuvis par sugas vārdu" nozīmē vīna nosaukumu, kas, lai arī attiecas uz vietu vai reģionu, kur sākotnēji ražoja vai tirgoja šo produktu, ir kļuvis par Kopienā vispārpieņemtu nosaukumu.

Lai noskaidrotu, vai nosaukums kļuvis par sugas vārdu, ņem vērā visus būtiskus faktorus, jo īpaši:

- pašreizējo stāvokli Kopienā, jo īpaši patēriņa jomā;
- attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību normas.

2. Nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība var maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti.

44. pants

Saistība ar preču zīmēm

1. Ja cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir aizsargātas saskaņā ar šo regulu, tās preču zīmes reģistrācija, kas atbilst vienai no 45. panta 2. punktā minētajām situācijām un attiecas uz produktu, kas ietilpst vienā no IV pielikumā uzskaitītajām kategorijām, tiek atteikta, ja pieteikums preču zīmes reģistrācijai iesniegts pēc tam, kad Komisijai iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, un līdz ar to cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta.

Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu, dzēš.

2. Neskarot 43. panta 2. punktu, preču zīmi, kuras izmantošana atbilst kādai no 45. panta 2. punktā minētajām situācijām, par kuru ir iesniegts pieteikums, un kas ir reģistrēta vai, ja šādu

⁽¹⁾ OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.

iespēju paredz attiecīgie tiesību akti, lietojot iegūta Kopienas teritorijā pirms dienas, kad Komisijai tika iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, var turpināt lietot un atjaunot neatkarīgi no cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības, ja nav pamatojuma preču zīmes spēkā neesamībai vai atsaukšanai, kā precizēts Padomes Pirmajā direktīvā 89/104/EEK (1988. gada 21. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm ⁽¹⁾, vai Padomes Regulā (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi ⁽²⁾.

Šādos gadījumos atļauts līdzās lietot cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un attiecīgo preču zīmi.

5. iedaļa

Aizsardzība un kontrole

45. pants

Aizsardzība

1. Aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes var lietot visi uzņēmēji, kas laiž tirgū vīnu, kurš ražots saskaņā ar atbilstīgu produkta specifikāciju.

2. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un vīni, kuriem izmanto šos aizsargātos nosaukumus saskaņā ar produkta specifikāciju, ir aizsargāti pret:

- a) jebkādu tiešu vai netiešu aizsargātā nosaukuma komerciālu izmantošanu
 - i) ar produktiem, kas neatbilst aizsargāta nosaukuma produkta specifikācijai, vai
 - ii) ja šādi tiek ļaunprātīgi izmantota cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija;
- b) ļaunprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai aplinku norādījumu, pat tad, ja norādīta produkta vai pakalpojuma patiesā izcelsme vai ja aizsargātais nosaukums ir tulkots vai tam pievienoti vārdi "veids", "tips", "metode", "ražots kā", "atdarinājums", "bukete", "līdzīgs" vai tamlīdzīgiem vārdiem;
- c) jebkuru citu nepareizu vai maldinošu norādi par produkta izcelsmi, cilmes vietu, specifiku vai būtiskām kvalitātes īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiāla vai attiecīgā vīna produkta dokumentiem vai tāda iepakojuma izmantošanu, kas varētu radīt nepareizu priekšstatu par produkta izcelsmi;

⁽¹⁾ OV L 40, 11.2.1989., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 92/10/EEK (OV L 6, 11.1.1992., 35. lpp.).

⁽²⁾ OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1891/2006 (OV L 386, 29.12.2006., 14. lpp.).

d) jebkādu cita veida praksi, kas var maldināt patērētāju par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

3. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst Kopienā kļūt par sugas vārdiem 43. panta 1. punkta nozīmē.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nelikumīgu izmantošanu, kā minēts 2. punktā.

46. pants

Reģistrs

Komisija izveido un uztur vīnu aizsargāto cilmes vietu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu reģistru.

47. pants

Kompetentu kontroles iestāžu nozīmēšana

1. Dalībvalstis izraugās kompetentu iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par šajā nodaļā noteikto saistību izpildi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 4. pantā izklāstītajiem kritērijiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem uzņēmējiem, kas atbilst šīs nodaļas prasībām, ir tiesības uz kontroles sistēmu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā minēto(-ajām) kompetento(-ām) iestādi(-ēm). Komisija dara zināmus atklātībā to nosaukumus un adreses un regulāri tos atjauno.

48. pants

Specifikācijas atbilstības pārbaude

1. Saistībā ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas attiecas uz ģeogrāfisku apgabalu Kopienā, ik gadus pārbauda, kā vīna ražošanā un kondicionēšanā, kā arī pēc tās tiek ievērota produkta specifikācija, un pārbaudes nodrošina:

a) 47. panta 1. punktā minētā kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes, vai

b) viena vai vairākas kontroles iestādes Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta otrās daļas 5. punkta nozīmē, kas darbojas kā produktu sertifikācijas iestāde saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti minētās regulas 5. pantā.

Šādas pārbaudes izdevumus sedz uzņēmēji, uz kuriem attiecas šī kontrole.

2. Saistībā ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas attiecas uz ģeogrāfisku apgabalu trešā valstī, ik gadus pārbauda, kā viņa ražošanā un kondicionēšanā, kā arī pēc tās tiek ievērota produkta specifikācija, un pārbaudes nodrošina:

- a) viena vai vairākas valsts iestādes, ko izraudzījusies trešā valsts;
- b) viena vai vairākas sertifikācijas iestādes.

3. Sertifikācijas iestādēm, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā, jāatbilst un no 2010. gada 1. maija jābūt akreditētām saskaņā ar Eiropas standartu EN 45011 vai ISO/IEC Rokasgrāmatu 65 ("Vispārējās prasības organizācijām, kas nodarbojas ar ražojumu sertifikācijas sistēmām").

4. Ja 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minētā iestāde vai iestādes pārbauda atbilstību produkta specifikācijai, tām jādod pietiekamas objektivitātes un neitralitātes garantijas un to rīcībā jābūt kvalificētam personālam un resursiem, kas vajadzīgi uzdevumu veikšanai.

49. pants

Produkta specifikācijas grozījumi

1. Pretendents, kas atbilst 37. panta nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes produkta specifikācijas grozījuma apstiprināšanai, jo īpaši – lai ņemtu vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas vai pārskatītu ģeogrāfiskā apgabala robežu, kas minēta 35. panta 2. punkta otrās daļas d) apakšpunktā. Pieteikumā apraksta un pamato pieprasītos grozījumus.

2. Ja ierosinātais grozījums saistīts ar vienu vai vairākiem grozījumiem vienotajā dokumentā, kas minēts 35. panta 1. punkta d) apakšpunktā, *mutatis mutandis* piemēro 38. līdz 41. pantu grozījuma pieteikumam. Tomēr, ja ierosinātais grozījums ir maznozīmīgs, saskaņā ar 113. panta 2. punktu pieņem lēmumu, vai apstiprināt pieteikumu, neveicot 39. panta 2. punktā un 40. pantā izklāstīto procedūru, un vai apstiprināšanas gadījumā Komisijai jāuzsāk 39. panta 3. punktā minēto elementu publicēšana.

3. Ja ierosinātajā grozījumā nav paredzētas vienotā dokumenta izmaiņas, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja ģeogrāfiskais apgabals atrodas noteiktā dalībvalstī, šī dalībvalsts izsaka savu viedokli par grozījumu un, ja viedoklis ir pozitīvs, publicē grozīto produkta specifikāciju un informē Komisiju par apstiprinātajiem grozījumiem un to pamatojumu;

- b) ja ģeogrāfiskais reģions atrodas trešā valstī, Komisija nosaka, vai apstiprināt ierosināto grozījumu.

50. pants

Anulēšana

Saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru pēc Komisijas ierosmes vai pienācīgi pamatota dalībvalsts, trešās valsts vai fiziskas vai juridiskas personas, kam ir likumīgās intereses, pieprasījuma var pieņemt lēmumu anulēt aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

Regulas 38. līdz 41. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

51. pants

Pašreizējie aizsargātie vīnu nosaukumi

1. Vīnu nosaukumi, kas ir aizsargāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 51. un 54. pantu un Regulas (EK) Nr. 753/2002 28. pantu, automātiski tiek aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts šīs regulas 46. pantā.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem dalībvalstis nosūta Komisijai:

- a) tehniskos dokumentus, kas paredzēti 35. panta 1. punktā;
- b) valsts apstiprinājumu lēmumus.

3. Vīnu nosaukumi, kas minēti 1. punktā un par kuriem 2. punktā minētā informācija nebūs iesniegta līdz 2011. gada 31. decembrim, zaudēs aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Komisija veic attiecīgo formālo pasākumu un svītros šos nosaukumus no 46. pantā paredzētā reģistra.

4. 50. pantu nepiemēro šā panta 1. punktā minētajiem pašreizējiem aizsargātajiem vīnu nosaukumiem.

Saskaņā ar 113. panta 2. punktā izklāstīto procedūru līdz 2014. gada 31. decembrim pēc Komisijas ierosmes var pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību 1. punktā minētajiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tie neatbilst 34. pantā noteiktajām prasībām.

6. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

52. pants

Īstenošanas pasākumi

Saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos pasākumus šīs nodaļas piemērošanai.

Šajos pasākumos jo īpaši var iekļaut atkāpes no šajā nodaļā paredzēto noteikumu un prasību piemērojamības:

- a) ja tas attiecas uz neizskatītajiem pieteikumiem par cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību;
- b) ja tas saistīts ar konkrētu vīnu, kuriem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ražošanu ģeogrāfiskā apgabalā, kas atrodas vīnogu izcelsmes attiecīgā ģeogrāfiskā apgabala tuvumā;
- c) ja tas saistīts ar tradicionālu ražošanas praksi konkrētiem vīniem ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem.

53. pants

Maksas

Dalībvalstis var pieprasīt segt to izmaksas, tostarp tās, kas radušās, izskatot aizsardzības pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumus un anulēšanas pieprasījumus saskaņā ar šo regulu.

V NODAĻA

Tradicionālie apzīmējumi

54. pants

Definīcija

1. "Tradicionāls apzīmējums" nozīmē 33. panta 1. punktā minēto produktu dalībvalstīs tradicionāli lietotu apzīmējumu, kas norāda:

- a) ka produkts saskaņā ar Kopienas vai dalībvalsts tiesību aktiem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai
- b) uz produkta ražošanas vai nogatavināšanas metodi vai kvalitāti, krāsu, vietas veidu vai īpašu ar vēsturi saistītu notikumu, kas attiecas uz vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

2. Tradicionālu apzīmējumu atzīst, definē un aizsargā saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

55. pants

Aizsardzība

1. Aizsargātu tradicionālu apzīmējumu var lietot tikai attiecībā uz ražojumu, kas ražots saskaņā ar definīciju, kas minēta 54. panta 2. punktā.

Tradicionālus apzīmējumus aizsargā pret nelikumīgu lietošanu.

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu aizsargātu tradicionālu apzīmējumu nelikumīgu lietošanu.

2. Tradicionāli apzīmējumi Kopienā nekļūst par sugas vārdiem.

56. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru, it īpaši attiecībā uz:

- a) procedūru, ar ko piešķir aizsardzību;
- b) īpašu aizsardzības pakāpi.

VI NODAĻA

Marķēšana un noformēšana

57. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) "marķēšana" nozīmē vārdus, datus, preču zīmes, zīmola nosaukumu, attēlu vai simbolu, kas izvietots uz iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, gredzena vai uzlikas, kas pievienotas attiecīgajam produktam vai norāda uz to;
- b) "noformēšana" ir jebkāda informācija, ko sniedz patērētājiem ar attiecīgā produkta iepakojumu, tostarp ar pudeļu formu un veidu.

58. pants

Horizontālo noteikumu piemērojamība

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, Direktīvu 89/104/EEK, Padomes Direktīvu 89/396/EEK (1989. gada 14. jūnijs) par norādēm vai zīmēm, kas identificē pārtikas produkta partiju ⁽¹⁾, Direktīvu 2000/13/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem ⁽²⁾, piemēro to produktu marķēšanai un noformēšanai, uz kuriem attiecas šo direktīvu darbības joma.

⁽¹⁾ OV L 186, 30.6.1989., 21. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/11/EEK (OV L 65, 11.3.1992., 32. lpp.).

⁽²⁾ OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.

59. pants

Obligātie dati

1. To IV pielikuma 1. līdz 11. punktā, 13., 15. un 16. punktā minēto produktu marķējumā un noformējumā, ko laiž tirgū Kopienā vai eksportē, obligāti iekļaujami šādi dati:

- a) vīnkopības produkta kategorijas apzīmējums saskaņā ar IV pielikumu;
- b) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi:
 - i) termins "aizsargāts cilmes vietas nosaukums" vai "aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde";
 - ii) aizsargātais cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde;
- c) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija;
- d) norāde uz izcelsmi;
- e) norāde uz pudeļu pildītāju vai dzirkstošā vīna, gāzētā dzirkstošā vīna, kvalitatīvā dzirkstošā vīna vai kvalitatīvā aromatizētā dzirkstošā vīna gadījumā – ražotāja vai pārdevēja nosaukums;
- f) norāde uz importētāju, ja vīni ir importēti;
- g) dzirkstošo vīnu, gāzētu dzirkstošo vīnu, kvalitatīvu dzirkstošo vīnu vai kvalitatīvu aromātisku dzirkstošo vīnu gadījumā – norāde uz cukura saturu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, norādi uz vīnkopības produkta kategoriju var neminēt vīniem, uz kuru etiķetes ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, norādi uz terminiem "aizsargāts cilmes vietas nosaukums" vai "aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" var neminēt šādos gadījumos:

- a) ja uz etiķetes ir minēts tradicionāls apzīmējums, kas minēts 54. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- b) ja ārkārtas apstākļos, kas jānosaka saskaņā ar 113. panta 1. punktā izklāstīto procedūru, uz etiķetes ir minēts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

60. pants

Fakultatīvi dati

1. Regulas 59. panta 1. punktā minēto produktu marķējumā un noformējumā var jo īpaši iekļaut šādus fakultatīvus datus:

- a) vīnogu novākšanas gadu;
- b) vienas vai vairāku vīnogu šķirņu nosaukumus;

c) to vīnu gadījumā, kuri nav minēti 59. panta 1. punkta g) apakšpunktā, apzīmējumus, kas norāda cukura saturu;

d) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, tradicionālu apzīmējumu, kas minēts 54. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

e) Kopienas simbolu, kas norāda uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;

f) apzīmējumus, kas norāda uz noteiktiem ražošanas paņēmieniem;

g) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi – citas ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, kas ir mazāka vai lielāka par to, kura apzīmēta ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

2. Neskarot 42. panta 3. punktu, saistībā ar 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto datu izmantojumu vīniem, kuriem nav aizsargātas cilmes vietas vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes:

a) dalībvalstis ievieš normatīvus un administratīvus aktus, lai nodrošinātu sertificēšanu, apstiprināšanas un kontroles procedūras, lai nodrošinātu attiecīgās informācijas patiesumu;

b) dalībvalstis var, pamatojoties uz nediskriminējošiem un objektīviem kritērijiem un pienācīgi ņemot vērā godīgu konkurētspēju tiem vīniem, kurus ražo no vīna vīnogu šķirnēm, ko audzē to teritorijā, sastādīt sarakstus ar tām vīna vīnogu šķirnēm, kuru audzēšana jāizslēdz, jo īpaši tad, ja:

i) pastāv patērētāju maldināšanas risks attiecībā uz vīna patieso izcelsmi, ņemot vērā to, ka attiecīgās vīna vīnogu šķirnes ir jau esošas aizsargātas cilmes vietas vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes neatņemama daļa;

ii) attiecīgās kontroles nebūtu efektīvas izmaksu ziņā, jo attiecīgā vīna vīnogu šķirne veido dalībvalsts ļoti lielu vīna dārza daļu;

c) vīnu maisījumu no dažādām dalībvalstīm nevar izmantot vīna vīnogu šķirnes vai šķirņu nosaukumu marķēšanai, ja vien attiecīgās dalībvalstis nevienojas citādi un nenodrošina attiecīgās sertificēšanas iespējamību, apstiprinājumu un kontroles procedūras.

61. pants

Valodas

1. Ja 59. un 60. pantā minētie obligātie un fakultatīvie dati izteikti vārdos, tos norāda vienā vai vairākās Kopienas oficiālajās valodās.

2. Neskarot 1. punktu, aizsargāto cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai tradicionālo apzīmējumu, kas minēts 54. panta 1. punkta a) apakšpunktā, uz etiķetes norāda valodā vai valodās, kurās piemēro aizsardzību.

Gadījumā, ja aizsargātais cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai valsts īpašais apzīmējums nav rakstīts ar latīņu alfabēta burtiem, nosaukumu var norādīt arī vienā vai vairākās oficiālās Kopienas valodās.

62. pants

Izpilde

Dalībvalstu kompetentās iestādes veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka 59. panta 1. punktā minēto produktu, kas nav marķēts atbilstīgi šai nodaļai, nelaiž apgrozībā tirgū vai izņem no apgrozības tirgū.

63. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas piemērošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) sīkāku informāciju par attiecīgā produkta izcelsmes norādi;
 - b) nosacījumus par 60. pantā minēto fakultatīvo datu izmantošanu;
 - c) īpašas prasības attiecībā uz vīnogu novākšanas gadu un vīna vīnogu šķirnēm, kas norādītas uz etiķetes, kā minēts 60. panta 2. punktā;
 - d) citas atkāpes papildus tām, kas minētas 59. panta 2. punktā, ar ko paredz, ka var neminēt vīnkopības produkta kategoriju;
 - e) aizsardzības noteikumus, kas piešķirami saistībā ar attiecīgā produkta noformējumu.
- i) kopā pielāgot ražošanu tirgus prasībām un uzlabot produkta kvalitāti;
 - ii) veicināt piedāvājuma koncentrēšanu un organizācijas biedru saražoto produktu laišanu apgrozībā tirgū;
 - iii) veicināt ražošanas un pārstrādes racionalizāciju un uzlabošanu;
 - iv) samazināt ražošanas un tirgus pārvaldības izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas;
 - v) veicināt un sniegt tehnisko palīdzību videi nekaitīgu audzēšanas paņēmieni un ražošanas metožu izmantošanai;
 - vi) veicināt vīndarības blakusproduktu un atkritumu apsaimniekošanas iniciatīvas, jo īpaši ūdens kvalitātes, augšnes un ainavas aizsardzībai un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai vai stimulēšanai;
 - vii) veikt pētniecību par ilgtspējīgas ražošanas metodēm un tirgus norisēm;
 - viii) sniegt ieguldījumu II sadaļas I nodaļā minēto atbalsta programmu īstenošanā;
- d) kura piemēro statūtus, saskaņā ar kuriem tās organizācijas biedru pienākums ir:
 - i) ievērot noteikumus, ko ražotāju organizācija pieņēmusi attiecībā uz ražošanas pārskatiem, ražošanu, tirdzniecību un vides aizsardzību;
 - ii) sniegt ražotāju organizācijai informāciju, ko tā pieprasījusi statistikas vajadzībām, īpaši par audzēšanas platībām un tirgus attīstību;
 - iii) samaksāt soda naudu par saistību neievērošanu, kuras tie uzņēmušies saskaņā ar statūtiem;
- e) kura ir attiecīgajā dalībvalstī iesniegusi pieteikumu, lai to atzītu par ražošanas organizāciju, un pieteikumā ir šādi elementi:
 - i) pierādījums, ka organizācija atbilst a) līdz d) apakšpunktā noteiktajām prasībām;
 - ii) pierādījums, ka tajā ir minimālais biedru skaits, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij;
 - iii) pierādījums, ka organizācijas darbības apgabalā ir realizējamās produkcijas minimums, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij;

VII NODAĻA

Ražotāju un nozares organizācijas

64. pants

Ražotāju organizācijas

1. Dalībvalstis par ražotāju organizāciju var atzīt organizāciju:
 - a) kurā ir to produktu ražotāji, uz kuriem attiecas šī regula;
 - b) kura dibināta pēc ražotāju ierosmes;

- iv) pierādījums, ka tā var pienācīgi veikt savu darbību gan laika ziņā, gan efektivitātes un piedāvājumu koncentrācijas ziņā;
- v) pierādījums, ka tā efektīvi dod saviem biedriem iespēju saņemt tehnisko palīdzību, izmantojot videi nekaitīgas audzēšanas metodes.

2. Ražotāju organizācijas, kas ir atzītas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999, ir uzskatāmas par atzītām ražotāju organizācijām saskaņā ar šo pantu.

65. pants

Nozares organizācijas

1. Dalībvalstis par nozares organizāciju var atzīt organizāciju:

- a) kurā pārstāvēti to saimniecisko darbību veicēji produktu ražošanā, tirdzniecībā un pārstrādē, uz kuriem attiecas šī regula;
- b) kura ir izveidota pēc visu vai dažu a) apakšpunktā minēto pārstāvju iniciatīvas;
- c) kura veic vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem vienā vai vairākos Kopienas reģionos, ņemot vērā sabiedrības veselību un patērētāju intereses:
 - i) uzlabo zināšanas par ražošanu un tirgu, kā arī ražošanas un tirgus pārskatāmību;
 - ii) palīdz labāk koordinēt veidu, kā produktus izvietot tirgū, jo īpaši – veicot zinātniskos un tirgus pētījumus;
 - iii) izstrādā standartlīgumus, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem;
 - iv) pilnīgāk izmanto ražošanas potenciālu;
 - v) sniedz informāciju un veic izpēti, kas vajadzīga, lai pielāgotu ražošanu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un cerībām, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību;
 - vi) sniedz informāciju par noteiktām īpašībām, kas piemīt vīnam ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;
 - vii) meklē veidus, kā ierobežot augu aizsardzības līdzekļu un citu ievadāmu vielu izmantošanu un nodrošināt produktu kvalitāti un augsnes un ūdens saudzēšanu;
 - viii) veicina integrētu ražošanu vai citas videi nekaitīgas ražošanas metodes;

- ix) veicina mērenu un atbildīgu vīna patēriņu un informē par kaitējumu, ko var nodarīt bīstami patēriņa ieradumi;
- x) īsteno vīna noieta veicināšanas pasākumus, jo īpaši trešās valstīs;
- xi) izstrādā metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas, vīndarības un tirdzniecības posmos;
- xii) izmanto, aizsargā un veicina bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu;
- xiii) izmanto, aizsargā un veicina kvalitātes marķējumus, cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;

- d) kura attiecīgajā dalībvalstī ir iesniegusi pieteikumu, un pieteikumā ir šādi elementi:
 - i) pierādījums, ka organizācija atbilst a) līdz c) apakšpunktā noteiktajām prasībām;
 - ii) pierādījums, ka organizācija darbojas vienā vai vairākos attiecīgās teritorijas reģionos;
 - iii) pierādījums, ka organizācija pārstāv ievērojamu to produktu ražošanas apjoma un tirdzniecības daļu, uz kuriem attiecas šī regula;
 - iv) pierādījums, ka organizācija neražo, nepārstrādā un nepārdod produktus, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Organizācijas, kuras atbilst šā panta 1. punktā izvirzītajiem kritērijiem un kuras dalībvalstis ir atzinušas, ir uzskatāmas par atzītām nozaru organizācijām saskaņā ar šo pantu.

66. pants

Atzīšanas procedūra

1. Pieteikumus atzīšanai par ražotāju vai nozares organizāciju iesniedz un pārbauda dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas galvenā mītne.
2. Dalībvalstis pieņem lēmumu par atzīšanu vai neatzīšanu četru mēnešu laikā kopš pieteikuma iesniegšanas.

67. pants

Tirdzniecības noteikumi

1. Lai uzlabotu un stabilizētu kopējā tirgus darbību attiecībā uz vīniem, tostarp vīnogām, vīnogu misām un vīniem, no kuriem tie iegūti, ražotājas dalībvalstis, jo īpaši īstenojot lēmumus, ko

pieņēmušas nozares organizācijas, var noteikt tirdzniecības noteikumus, lai regulētu piedāvājumu.

Šie noteikumi ir proporcionāli sasniedzamajam mērķim, un tie:

- a) neattiecas uz darījumiem pēc attiecīgo produktu pirmās laišanas apgrozībā tirgū;
- b) neatļauj cenu noteikšanu, tostarp orientējošu vai ieteicamu cenu noteikšanu;
- c) neizraisa to, ka procentuāli pārāk liela ražas daļa no parasti pieejamās gada ražas tiek aizturēta;
- d) nedod iemeslu atteikumam izsniegt valsts un Kopienas sertifikātus, kas vajadzīgi vīna aprītei un tirdzniecībai, ja šāda tirdzniecība ir saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

2. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, jā dara zināmi uzņēmējiem, publicējot pilnu to tekstu attiecīgās dalībvalsts oficiālā izdevumā.

68. pants

Uzraudzība

Dalībvalstis:

- a) veic regulāras pārbaudes, lai pārliecinātos, vai ražotāju un nozares organizācijas ievēro noteikumus un nosacījumus, kas noteikti 64. un 65. pantā;
- b) atsauc atzīšanu, ja ražotāju vai nozares organizācija vairs nepilda attiecīgās prasības, un neatbilstības vai pārkāpumu gadījumā uzliek šīm organizācijām sodu.

69. pants

Paziņojumi

Līdz katra gada 1. martam un pirmoreiz 2009. gada 1. martā dalībvalstis ziņo Komisijai par pieņemtajiem lēmumiem vai pasākumiem, ko tās saskaņā ar 66., 67. un 68. pantu veikušas iepriekšējā kalendārajā gadā.

IV SADAĻA

TIRDZniecība ar trešām valstīm

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

70. pants

Vispārīgi principi

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, kopējā muitas tarifa nodokļu likmes piemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Ja vien šajā regulā vai saskaņā ar to noteiktajos nosacījumos nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

- a) noteikt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim;
- b) noteikt kvantitatīvus ierobežojumus vai tiem līdzvērtīgus pasākumus.

71. pants

Kombinētā nomenklatūra

Vispārīgos noteikumus kombinētās nomenklatūras interpretācijai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, uz kuriem attiecas šī regula. Tarifa nomenklatūru, ko radījusi šīs regulas piemērošana, tostarp attiecīgi I un IV pielikumā minētās definīcijas un kategorijas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

II NODAĻA

Importa un eksporta licences

72. pants

Importa un eksporta licences

1. Saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, ka to produktu importam Kopienā vai eksportam no Kopienas, uz kuriem attiecas KN kodi 2009 61, 2009 69 un 2204, jāuzrāda importa vai eksporta licence.

2. Piemērojot 1. punktu, jāņem vērā, ka licences vajadzīgas, lai pārvaldītu attiecīgos tirgus, un jo īpaši attiecībā uz importa licencēm – attiecīgo produktu importa uzraudzībai.

73. pants

Licenču izdošana

Dalībvalstis izdod importa un eksporta licences visiem pretendentiem neatkarīgi no to reģistrācijas vietas Kopienā, ja vien Padomes regulā vai citos Padomes tiesību aktos nav paredzēti citādi, un neskarot pasākumus, kas veikti IV nodaļas piemērošanai.

74. pants

Licenču derīgums

Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā.

75. pants

Nodrošinājums

1. Ja vien saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru nav paredzēti citādi, importa un eksporta licences izsniedz pret nodrošinājuma iemaksu, garantējot, ka produktus importē vai eksportē licences derīguma termiņa laikā.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji konfiscē, ja importu vai eksportu minētajā termiņā neveic vai veic tikai daļēji.

76. pants

Īpašs nodrošinājums

1. Sulai un vīnogu misai, uz ko attiecas KN kodi 2009 61, 2009 69 un 2204 30 un kam kopējā muitas tarifa piemērošana ir atkarīga no produkta importa cenas, faktisko šīs cenas lielumu pārbauda, vai nu pārbaudot katru sūtījumu, vai izmantojot vienotas likmes importa vērtību, ko aprēķinājusi Komisija, pamatojoties uz kotētajām cenām tiem pašiem produktiem to izcelsmes valstīs.

Ja sūtījuma deklarētā importa cena ir augstāka nekā vienotās likmes importa vērtība (ja tādu piemēro), ko palielina par starpību, kuru pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru un kura nedrīkst pārsniegt vienotās likmes vērtību vairāk kā par 10 %, tad jāiesniedz nodrošinājums, kas ir vienāds ar ievadmu, kura noteikta, pamatojoties uz vienotās likmes importa vērtību.

Ja sūtījuma importa cena nav deklarēta, tad kopējā muitas tarifa piemērošana ir atkarīga no vienotās likmes importa vērtības vai no muitas tiesību aktu attiecīgo noteikumu piemērošanas, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

2. Ja ievestajiem produktiem piemēro Padomes noteiktās atkāpes, kas minētas VI pielikuma B punkta 5. apakšpunktā vai C punktā, ievēdēji laikā, kad šādus produktus laiž brīvā apritē, par tiem iesniedz nodrošinājumu norādītajām muitas iestādēm. Nodrošinājumu atmaksā pēc tam, kad ievēdējs tās dalībvalsts muitas iestādēm, kurā produktus laidīs brīvā apgrozībā, iesniedzis pierādījumu, ka vīnogu misa ir pārstrādāta vīnogu sulā, izmantota citos produktos ārpus vīna nozares vai, ja tā vinificēta, tad ir attiecīgi marķēta.

77. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas piemērošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- kritērijus, lai noteiktu piemērojamo kontroles metodi;
- faktorus, kas jāņem vērā, aprēķinot vienotas likmes importa apjomu;
- nodrošinājuma apmēru saskaņā ar 75. un 76. pantu un noteikumus, kas piemērojami tā atmaksāšanai;
- vajadzības gadījumā produktu sarakstu, attiecībā uz kuriem ir vajadzīgas importa vai eksporta licences;
- vajadzības gadījumā nosacījumus, saskaņā ar kuriem izsniedz importa vai eksporta licences, un to derīguma termiņu.

III NODAĻA

Aizsardzība un ievēšana un izvešana pārstrādei

78. pants

Aizsargpasākumi

1. Aizsargpasākumus pret importu Kopienā veic Komisija, ievērojot šā panta 3. punktu, saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 519/94 (1994. gada 7. marts) par kopējiem noteikumiem importam no trešām valstīm⁽¹⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 3285/94 (1994. gada 22. decembris) par kopējiem importa noteikumiem⁽²⁾.

2. Ja vien saskaņā ar kādu citu Padomes aktu nav paredzēti citādi, aizsargpasākumus pret importu Kopienā, kā paredzēti starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, atbilstīgi šā panta 3. punktam veic Komisija.

⁽¹⁾ OV L 67, 10.3.1994., 89. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 427/2003 (OV L 65, 8.3.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 349, 31.12.1994., 53. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2200/2004 (OV L 374, 22.12.2004., 1. lpp.).

3. Komisija drīkst veikt šā panta 1. un 2. punktā minētos pasākumus pēc dalībvalstu pieprasījuma vai savas iniciatīvas. Ja Komisija saņem šādu dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem attiecīgu lēmumu piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, un tie ir piemērojami nekavējoties.

Lēmumus, ko pieņem Komisija, ievērojot 1. un 2. punktu, jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darba dienu laikā pēc pasākumu paziņošanas dienas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā ar kvalificētu balsu vairākumu var attiecīgos lēmumus grozīt vai atcelt viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

4. Gadījumā, kad Komisija uzskata, ka aizsargpasākumi, kas veikti atbilstīgi šā panta 1. vai 2. punktam, ir jāatceļ vai jāgroza, tā rīkojas šādi:

- a) ja pasākumus ir īstenojusi Padome, Komisija ierosina Padomei tos atcelt vai grozīt. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu;
- b) visos citos gadījumos Kopienas aizsargpasākumus atceļ vai groza Komisija.

79. pants

Papildu ievadumita

1. Ievērojot nodevas likmi, kas paredzēta 70. panta 1. punktā, papildu ievadumitu piemēro vīnogu sulas un vīnogu misas importam, ja ir atzīme ar norādi par īpašo aizsargpasākumu klauzulu ("SSG") Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajai kārtas laikā, lai izvairītos vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas varētu rasties šāda importa rezultātā, ja:

- a) imports tiek veikts par zemāku cenu nekā tā, kuru Kopiena ir paziņojusi PTO, vai
- b) importa apjoms kādā gadā pārsniedz noteiktu daudzumu.

Šā punkta b) apakšpunktā minēto apjomu nosaka, ņemot vērā tirgus pieejamības iespējas, kuru attiecīgā gadījumā izsaka kā ievadumu procentuālo daļu no atbilstīga vietējā patēriņa trīs iepriekšējos gados.

2. Papildu ievadumitu nepiemēro, ja imports nevarētu radīt traucējumus Kopienas tirgū, vai gadījumos, kad šīs nodevas piemērošanai varētu būt nesamērīga ietekme, ņemot vērā paredzēto mērķi.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkiem importa cenas nosaka pēc konkrētā sūtījuma importa CIF cenas.

Importa CIF cenas pārbauda, salīdzinot tās ar konkrētā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta cenām Kopienas importa tirgū.

80. pants

Noteikumu atcelšana par ievēšanu vai izvešanu pārstrādei

1. Ja Kopienas tirgū ir traucējumi vai iespējams, ka šādi traucējumi varētu rasties, piemērojot noteikumus par ievēšanu vai izvešanu pārstrādei, pēc dalībvalstu pieprasījuma vai Komisijas iniciatīvas un saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu pilnībā vai daļēji pārtraukt noteikumu izmantošanu par ievēšanu vai izvešanu pārstrādei attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas šī regula. Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem attiecīgu lēmumu piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, un tie ir piemērojami nekavējoties.

Pasākumus, par kuriem lēmumu pieņem saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darba dienu laikā pēc pasākumu paziņošanas dienas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā ar kvalificētu balsu vairākumu var attiecīgos pasākumus grozīt vai atcelt viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

2. Tiktāl, cik tas vajadzīgs vīna tirgus kopīgās organizācijas pienācīgai darbībai, noteikumu izmantošanu par ievēšanu vai izvešanu pārstrādei attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, Padome var daļēji vai pilnīgi aizliegt, rīkojoties saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā noteikto procedūru.

81. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

Noteikumi, kurus piemēro importam

82. pants

Importa prasības

1. Ja nav noteikts citādi, īpaši nolīgumos, kuri noslēgti atbilstīgi Līguma 300. pantam, noteikumus par cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un vajadzības gadījumā, marķējumu šīs regulas III sadaļas III un IV nodaļā un šīs regulas 25. panta 2. punktā piemēro produktiem ar KN kodiem 2009 61, 2009 69 un 2204, kuri tiek importēti Kopienā.

2. Ja nolīgumos, kuri noslēgti atbilstīgi Līguma 300. pantam, nav noteikti citādi, produkti, kuri minēti šā panta 1. punktā, ir ražoti saskaņā ar vīndarības metodēm, ko ieteicis un publicējis OIV (Starptautiskais Vīnogulāju un vīna birojs) vai kas pieņemtas Kopienā saskaņā ar šo regulu un tās īstenošanas pasākumiem.

3. Šā panta 1. punktā minēto produktu imports var notikt, uzrādot šādus dokumentus:

- a) sertifikāts, ar kuru apliecina atbilstību 1. un 2. punkta prasībām, ko sastādījusi kompetentā iestāde, kura iekļauta Komisijas publicētā sarakstā, valstī, no kuras produktu ievēd;
- b) atskaite par analīzi, kuru sastādījusi iestāde vai struktūrvienība, kuru izraudzījusies valsts, no kuras produktu ievēd, ja produkts paredzēts tiešam patēriņam pārtikā.

83. pants

Tarifu kvotas

1. Tarifu kvotas tādu produktu importam, uz kuriem attiecas šī regula, kuras paredzētas nolīgumos, kas noslēgti saskaņā Līguma 300. pantu vai kādu citu Padomes aktu, atver un administrē saskaņā ar šīs regulas 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

2. Tarifu kvotas administrē tā, lai netiktu pieļauta attiecīgo uzņēmēju diskriminācija, piemērojot kādu no turpmāk minētajām metodēm, šādu metožu kombināciju vai kādu citu piemērotu metodi:

- a) metode, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība ("rindas kārtībā");
- b) metode, pēc kuras sadale notiek proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikuma iesniegšanas brīdī ("vienlaicīgas pārbaudes metode");
- c) metode, pamatojoties uz tradicionāliem tirdzniecības modeļiem ("tradicionālo/jaunpienākušo metode").

3. Tarifu kvotas administrēšanai pieņemtajā metodē attiecīgā gadījumā pienācīgu nozīmi piešķir piegādes prasībām Kopienas tirgū un vajadzībai garantēt tirgus līdzsvaru.

84. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) datus par importa prasībām;

b) garantijas attiecībā uz produkta īpašībām, izcelsmes vietu un izcelsmi;

c) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto b) apakšpunktā minēto garantiju apstiprināšanai.

V SADAĻA

RAŽOŠANAS POTENCIĀLS

I NODAĻA

Nelikumīgi stādījumi

85. pants

Nelikumīgi stādījumi, kuri izveidoti pēc 1998. gada 31. augusta

1. Platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem pēc 1998. gada 31. augusta bez atbilstīgām stādīšanas tiesībām, attiecīgā gadījumā ražotāji izar, izmaksas sedzot paši.

2. Pēc izaršanas, kas veikta, ievērojot šā panta 1. punktu, vīnogas un produktus, kas saražoti no vīnogām, kuras audzētas 1. punktā minētajās platībās, drīkst laist aprītē tikai destilēšanai tikai uz ražotāja rēķina. Destilēšanas produktus nedrīkst izmantot, lai gatavotu alkoholu, kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 80 % vai mazāka.

3. Neskarot dalībvalsts iepriekš noteiktos sodus, dalībvalstis atbilstīgā gadījumā no 2008. gada 31. decembra ražotājiem, kuri nepilda šo prasību veikt izaršanu, piemēro sodu, kuru iedala pēc pārkāpuma smaguma, apjoma un ilguma.

4. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam paziņo Komisijai, cik lielas platības tikušas apstādītas pēc 1998. gada 31. augusta bez atbilstīgām stādīšanas tiesībām, kā arī par to, cik lielas platības ir izartas saskaņā ar šā panta 1. punktu.

5. Pārejas aizliegums veikt jaunus stādījumus, kura termiņš beidzas 2015. gada 31. decembrī, kā noteikts 90. panta 1. punktā, neskar šajā pantā paredzētos pienākumus.

86. pants

Līdz 1998. gada 1. septembrim radītu nelikumīgu stādījumu obligātā legalizācija

1. Ražotāji, veicot attiecīgu maksājumu un ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī, atbilstīgā gadījumā legalizē platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem līdz 1998. gada 1. septembrim bez atbilstīgām stādīšanas tiesībām.

Neskarot jebkādas procedūras, kas saistītas ar grāmatojumu noskaidrošanu, pirmo daļu nepiemēro platībām, kuras ir legalizētas, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētā maksājuma summu nosaka dalībvalstis. Tai jābūt vismaz divas reizes lielāka nekā atbilstīgu stādīšanas tiesību vidējai vērtībai attiecīgajā reģionā.

3. Līdz šā panta 1. punktā prasītajai legalizēšanai vīnogas vai produktus, kuri ražoti no vīnogām, kas audzētas tajā pašā punktā minētajās platībās, drīkst laist aprītē destilēšanai tikai uz ražotāja rēķina. Šādus produktus nedrīkst izmantot, lai ražotu alkoholu, kura faktiskā spirta koncentrācija ir 80 % vai mazāka.

4. Šā panta 1. punktā minētās platības, kuras apstādītas nelikumīgi un kuras saskaņā ar šo punktu līdz 2009. gada 31. decembrim nav legalizētas, attiecīgie ražotāji izar un izdevumus sedz paši.

Dalībvalstis nosaka sodu, kuru iedala pēc pārkāpuma smaguma, apjoma un ilguma, un piemēro to ražotājiem, kuri nepilda prasību veikt izaršanu.

Gaidot pirmajā daļā minēto izaršanu, 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

5. Dalībvalstis par katru attiecīgo gadu līdz 1. martam Komisijai paziņo šādu informāciju:

- a) platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem bez atbilstīgām stādīšanas tiesībām līdz 1998. gada 1. septembrim;
- b) platības, kuras saskaņā ar šā panta 1. punktu ir legalizētas, maksājumi, kuri noteikti minētajā punktā, kā arī stādīšanas tiesību vidējā vērtība saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Dalībvalstis 2010. gada 1. martā pirmo reizi Komisijai paziņo informāciju par platībām, kuras izartas saskaņā ar šā panta 4. punkta pirmo daļu.

6. Pārejas aizliegums veikt jaunus stādījumus, kurš beidzas 2015. gada 31. decembrī, kā noteikts 90. panta 1. punktā, neskar šā panta 3., 4. un 5. punktā noteiktos pienākumus.

87. pants

Nelaišanas aprītē vai destilācijas kontrole

1. Saistībā ar 85. panta 2. punktu un 86. panta 3. un 4. punktu dalībvalstis pieprasa pierādījumu par to, ka attiecīgie produkti nav laisti aprītē, vai, ja attiecīgie produkti ir destilēti, pieprasa iesniegt līgumu par destilāciju.

2. Dalībvalstis pārbauda, vai saskaņā ar šā panta 1. punktu produkti nav aprītē vai ir destilēti. Ja konstatē neatbilstības, piemēro sodu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par platībām, uz kurām attiecinā prasību par destilāciju, un par attiecīgajiem alkohola daudzumiem.

88. pants

Papildu pasākumi

Līdz brīdim, kad šīs regulas 86. panta 1. punktā minētās platības tiek legalizētas, un attiecībā uz 85. panta 1. punktā minētajām platībām nevar izmantot valsts vai Kopienas atbalsta pasākumu priekšrocības.

89. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) sīkāku informāciju par ziņām, kuras dalībvalstis sniedz paziņojumā, tostarp informāciju par iespējamu budžeta piešķiruma samazinājumu, kā minēts II pielikumā, ja tiek konstatētas neatbilstības;
- b) sīkāku informāciju par sodiem, ko dalībvalstis piemēro, ja tiek konstatēts, ka šīs regulas 85., 86. un 87. pantā noteiktie pienākumi nav izpildīti.

II NODAĻA

Stādīšanas tiesību pārejas režīms

90. pants

Pārejas aizliegums stādīt vīnogulājus

1. Neskarot 24. pantu un īpaši tā 3. punktu, līdz 2015. gada 31. decembrim ir aizliegts stādīt vīna vīnogu šķirnes vīnogulājus, kas klasificējami saskaņā ar 24. panta 1. punktu.

2. Līdz 2015. gada 31. decembrim ir aizliegts arī uzpotēt vīna vīnogulāju šķirnes, kas klasificējamās saskaņā ar 24. panta 1. punktu, to vīna vīnogulāju šķirnēm, kuras nav minētas attiecīgajā pantā.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, ir atļauts veikt stādījumus un potēšanu, kā minēts attiecīgajos punktos, ja uz šīm darbībām attiecas:

- a) jaunās stādīšanas tiesības, kā paredzēts 91. pantā;
- b) atkārtotās stādīšanas tiesības, kā paredzēts 92. pantā;
- c) stādīšanas tiesības, kuras piešķir no rezervēm, kā paredzēts 93. un 94. pantā.

4. Šā panta 3. punktā minētās stādīšanas tiesības piešķir, mērot attiecīgo daudzumu hektāros.

5. Līdz 2015. gada 31. decembrim nepiemēro 91. līdz 96. pantu.

6. Dalībvalstis var nolemt saglabāt savā teritorijā vai tās daļās 1. punktā minēto aizliegumu ilgākais līdz 2018. gada 31. decembrim. Tādā gadījumā attiecīgajā dalībvalstī tam atbilstīgi piemēro noteikumus, kas reglamentē stādīšanas tiesību pārejas režīmu, kā noteikts šajā nodaļā, tostarp šajā pantā.

91. pants

Jaunās stādīšanas tiesības

1. Dalībvalstis drīkst piešķirt jaunās stādīšanas tiesības ražotājiem attiecībā uz platībām, kuras:

- ir paredzētas jauniem stādījumiem, ko veic, ievērojot zemes apvienošanas pasākumus vai pasākumus, kuri attiecas uz obligātajiem pirkumiem sabiedrības interesēs un kuri paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- ir paredzētas eksperimentāliem mērķiem;
- ir paredzētas potzaru audzētavām, vai
- no kurām vīns vai vīna produkti paredzēti vienīgi patēriņam vīna ražotāja māsaimniecībā.

2. Jaunās stādīšanas tiesības drīkst:

- izmantot tikai ražotājs, kuram tās piešķirtas;
- izmantot līdz otrā vīna gada beigām pēc tā gada, kurā tiesības piešķirtas;
- izmantot tikai tiem mērķiem, kuriem tās piešķirtas.

92. pants

Atkārtotās stādīšanas tiesības

1. Dalībvalstis piešķir atkārtotās stādīšanas tiesības tiem ražotājiem, kuri izaruši ar vīnogulājiem apstādītas platības.

Tomēr attiecībā uz platībām, par kurām saskaņā ar III nodaļas noteikumiem ir piešķirta piemaksa par izaršanu, nevar piešķirt atkārtotās stādīšanas tiesības.

2. Dalībvalstis var piešķirt atkārtotās stādīšanas tiesības ražotājiem, kuri apņemas izar platību, kas apstādīta ar vīnogulājiem. Tādā gadījumā attiecīgās platības izaršanu veic vēlākais trešā gada beigās pēc tam, kad ir iestādīti jaunie vīnogulāji, kuru stādīšanai tika piešķirtas atkārtotās stādīšanas tiesības.

3. Piešķirtās atkārtotās stādīšanas tiesības atbilst izarotās platības ekvivalentam tūrās ražas izteiksmē.

4. Atkārtotās stādīšanas tiesības izmanto saimniecībā, kurai tās piešķirtas. Dalībvalstis vēlāk var noteikt, ka šādas atkārtotās stādīšanas tiesības drīkst izmantot tikai tajās platībās, kur vīnogulāji iepriekš ir izaroti.

5. Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka atkārtotās stādīšanas tiesības pilnībā vai daļēji var nodot citai saimniecībai tajā pašā dalībvalstī šādos gadījumos:

- daļa saimniecības tiek nodota attiecīgajai otrai saimniecībai;
- platības otrā attiecīgajā saimniecībā ir paredzētas, lai
 - ražotu vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai
 - kultivētu potzaru audzētavas.

Dalībvalstis gādā, lai pieteikumi par atkāpju izmantošanu, kuras paredzētas pirmajā daļā, neradītu vispārēju ražošanas potenciāla pieauguma to teritorijā, jo īpaši – ja tiesības nodod no neapūdeņotām platībām uz apūdeņotām platībām.

6. Šā panta 1. līdz 5. punktu *mutatis mutandis* piemēro tādām tiesībām, kas ir līdzvērtīgas atkārtotās stādīšanas tiesībām, kuras piešķirtas saskaņā ar iepriekšējiem Kopienas vai valstu tiesību aktiem.

7. Regulas (EK) Nr. 1493/1999 4. panta 5. punktā minētās atkārtotās stādīšanas tiesības var izmantot minētajā regulā paredzētā termiņā.

93. pants

Stādīšanas tiesību valsts un reģionālā rezerve

1. Lai uzlabotu ražošanas potenciāla vadību, dalībvalstis izveido stādīšanas tiesību valsts vai reģionālo rezervi.

2. Dalībvalstis, kuras ir izveidojušas stādīšanas tiesību valsts vai reģionālo rezervi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999, šīs rezerves var saglabāt tik ilgi, kamēr tās saskaņā ar šo nodaļu piemēro stādīšanas tiesību pārejas režīmu.

3. Valstu vai reģionālajā stādīšanas tiesību rezervē var iekļaut šādas tiesības, ja vien tās nav jau izmantotas paredzētajā periodā:

- jaunās stādīšanas tiesības;
- atkārtotās stādīšanas tiesības;
- stādīšanas tiesības, kuras piešķir no rezerves.

4. Ražotāji atkārtotās stādīšanas tiesības var nodot valsts vai reģionālajā rezervē. Šādas tiesību nodošanas nosacījumus, vajadzības gadījumā paredzot samaksu no valsts līdzekļiem, nosaka dalībvalstis, ņemot vērā pušu leģitīmās intereses.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var pieņemt lēmumu neizveidot rezervju sistēmu, ja vien tās var pierādīt, ka visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā pastāv efektīva alternatīva sistēma stādīšanas tiesību pārvaldībai. Šādā alternatīvā sistēmā vajadzības gadījumā var atkāpties no attiecīgajiem šīs nodaļas noteikumiem.

Šā punkta pirmo daļu attiecina arī uz tām dalībvalstīm, kuras izbeidz valsts vai reģionālās rezerves sistēmas darbību atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1493/1999.

94. pants

Stādīšanas tiesības, kuras piešķir no rezervēm

1. Dalībvalstis var piešķirt tiesības no rezervēm:
 - a) bez maksas ražotājiem, kuri jaunāki par 40 gadiem, kuriem piemīt atbilstīgā profesionālā prasme un kompetence, kuri pirmo reizi veido uzņēmumu un kuri ir šīs saimniecības vadītāji;
 - b) par samaksu valsts un – attiecīgā gadījumā – reģionālajos fondos tiem ražotājiem, kuri paredz izmantot vīnogulāju stādīšanas tiesības un kuru saražotajai produkcijai ir nodrošināts noieta tirgus.

Dalībvalstis definē kritērijus, lai noteiktu b) apakšpunktā minēto summu, kura varētu mainīties atkarībā no plānotā galaprodukta attiecīgajā vīna dārzā, kā arī no atlikušā pārejas perioda termiņa, kurā tiek piemērots 90. panta 1. un 2. punktā noteiktais aizliegums veikt jaunus stādījumus.

2. Ja tiek izmantotas stādīšanas tiesības, ko piešķir no rezervēm, dalībvalstis gādā, lai:
 - a) ar vietu, izmantotajām šķirnēm un izmantotajām kultivēšanas metodēm nodrošinātu produkcijas pielāgošanu tirgus pieprasījumam;
 - b) attiecīgās ražas būtu tipiskas vidējās ražas reģionā, jo īpaši – ja stādīšanas tiesības neapūdeņotās platībās tiek nodotas izmantošanai apūdeņotās platībās.

3. Ja stādīšanas tiesības, kas piešķirtas no rezerves, netiek izmantotas līdz otrā vīna gada beigām pēc gada, kad tās piešķirtas, tās tiek zaudētas un šādas tiesības atkārtoti iedala rezervē.

4. Stādīšanas tiesības, kuras iekļautas rezervē un kuras netiek piešķirtas līdz piektā vīna gada beigām pēc gada, kad tās piešķirtas, likvidē.

5. Ja dalībvalstī ir izveidota reģionālā rezerve, tad attiecīgā dalībvalsts drīkst izstrādāt noteikumus, kas ļauj nodot stādīšanas tiesības starp reģionālajām rezervēm. Ja dalībvalstī ir izveidotas gan valsts, gan reģionālās rezerves, dalībvalsts var arī atļaut nodot stādīšanas tiesības no vienas rezerves otrā.

Tiesību nodošanai var piemērot samazinājuma koeficientu.

95. pants

De minimis noteikumi

Šīs nodaļas noteikumus nepiemēro tajās dalībvalstīs, kur Kopienas stādīšanas tiesību režīms netika piemērots līdz 2007. gada 31. decembrim.

96. pants

Stingrāki valstu noteikumi

Dalībvalstis drīkst pieņemt stingrākus valsts noteikumus par jaunu stādīšanas tiesību vai atkārtotās stādīšanas tiesību piešķiršanu. Tās var prasīt, lai attiecīgajiem iesniegumiem un informācijai būtu pievienota papildu informācija, kura vajadzīga, lai uzraudzītu ražošanas potenciāla attīstību.

97. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) nosacījumus, lai izvairītos no pārmērīgiem administratīviem maksājumiem, piemērojot šajā nodaļā paredzētos noteikumus;
- b) vīnogulāju līdzāspastāvēšanu saskaņā ar 92. panta 2. punktu;
- c) šīs regulas 94. panta 5. punktā minētā samazinājuma koeficienta piemērošanu.

III NODAĻA

Izaršanas shēma

98. pants

Piemērošanas joma un definīcija

Šajā nodaļā izklāstīti nosacījumi, kurus izpildot vīnogulāju audzētāji saņem piemaksu par vīnogulāju izaršanu (turpmāk tekstā – “izaršanas piemaksa”).

99. pants

Shēmas darbības ilgums

Izaršanas shēmu piemēro līdz 2010./2011. vīna gada beigām.

100. pants

Atbilstības nosacījumi

Izaršanas piemaksu var piešķirt tikai gadījumā, ja attiecīgā platība atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) par to nav saņemts Kopienas vai valsts atbalsts pārstruktūrēšanai un konversijas veida pasākumiem pēdējo 10 vīna gadu laikā pirms izaršanas pieprasījuma;
- b) par to nav saņemts Kopienas atbalsts kāda cita tirgus kopējās organizācijas ietvaros pēdējo piecu vīna gadu laikā pirms izaršanas pieprasījuma;
- c) tā ir apstrādāta;
- d) tā nav mazāka par 0,1 hektāru. Tomēr minimālā platība var būt 0,3 hektāri, ja attiecībā uz dažiem tās administratīvajiem reģioniem tā ir nolēmusi dalībvalsts, kuras teritorijā vidēji ar vīnogulājiem apstāda vīna ražošanas saimniecības platības, kas ir lielākas par vienu hektāru;
- e) tā nav apstādīta, pārkāpjot kādu no piemērojamiem Kopienas vai valsts noteikumiem;
- f) tā ir apstādīta ar kādu no vīna vīnogu šķirnēm, kas klasificējamas saskaņā ar 24. panta 1. punktu.

Neskarot e) apakšpunktu, par platībām, kuras legalizētas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu un šīs regulas 86. panta 1. punktu, var saņemt izaršanas piemaksu.

101. pants

Izaršanas piemaksas summa

1. Piešķiramo izaršanas piemaksas apjomu nosaka saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.
2. Konkrēto izaršanas piemaksas summu nosaka dalībvalsts šā panta 1. punktā minētajā apjomā, balstoties uz ražām, kādas vēsturiski fiksētas attiecīgajā saimniecībā.

102. pants

Procedūra un budžets

1. Lai saņemtu izaršanas piemaksu, ieinteresētie ražotāji iesniedz pieteikumu attiecīgajā dalībvalsts iestādē ne vēlāk kā katra gada 15. septembrī. Dalībvalstis var noteikt termiņu pirms 15. septembra, ja šis termiņš ir vēlāk par 30. jūniju un ja

dalībvalstis vajadzības gadījumā pienācīgi ņem vērā savu 104. pantā noteikto atbrīvojumu piemērošanu.

2. Dalībvalstis veic saņemto pieteikumu administratīvas kontroles, apstrādā derīgos pieteikumus un ik gadu līdz 15. oktobrim paziņo Komisijai platības kopējo lielumu un summas atbilstīgi pieteikumiem, sadalot datus pēc reģiona un ražas kategorijām.

3. Šīs regulas VII pielikumā ir noteikts shēmas maksimālais gada budžets.

4. Katru gadu līdz 15. novembrim saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru tiek noteikta vienota daļa procentos, ko var piešķirt attiecībā uz paziņotajām summām, ja kopējais budžets, kuru dalībvalstis paziņo Komisijai, pārsniedz pieejamos budžeta līdzekļus, ja attiecīgos gadījumos ir ņemta vērā 104. panta 2. un 3. punkta piemērošana.

5. Katru gadu līdz 1. februārim dalībvalstis pieņem šādus pieteikumus:

- a) ja Komisija nav noteikusi 4. punktā minēto procentuālo apjomu – par platībām, par kurām kā par veselumu iesniegts atbilstīgs pieteikums, vai
- b) ja 4. punktā minētais procentuālais apjoms tiek piemērots – par platības daļu, kuru aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem un saskaņā ar šādām prioritātēm:
 - i) dalībvalstis prioritāti piešķir tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuru pieteikums izaršanas izmaksas saņemšanai attiecas uz visu vīna dārzu;
 - ii) dalībvalstis otro prioritāti piešķir pieteikumu iesniedzējiem, kas ir sasnieguši vismaz 55 gadu vecumu vai vecāki, ja tā paredzēts dalībvalstīs.

Dalībvalstis līdz 1. martam katru gadu paziņo Komisijai par pieņemtajiem pieteikumiem, sadalot datus pēc reģiona un ražas kategorijām, kā arī kopējo samaksāto izaršanas piemaksu summu, sadalot datus pēc reģioniem.

6. Par katru iepriekšējo vīna gadu dalībvalstis līdz 1. decembrim katru gadu Komisijai paziņo šādu informāciju:

- a) izartās platības, sadalot tās pēc reģiona un ražas kategorijas;
- b) izaršanas piemaksu kopējo summu, sadalot datus pēc reģiona, kurā tās izmaksātas.

103. pants

Savstarpējā atbilstība

Lauksaimniekiem, kuriem konstatē, ka tie savā saimniecībā trīs gadu laikā, kopš veikts izaršanas piemaksas maksājums, nav ievērojuši likumā noteiktās pārvaldības prasības un labus

lauksaimniecības un vides apstākļus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 3.–7. pantā, maksājuma apjomu, ja neatbilstību ir izraisījusi darbība vai nolaidība, kas tieši inkriminējamas lauksaimniekam, daļēji vai pilnīgi samazina vai anulē atkarībā no pārkāpuma smaguma, apjoma, ilguma un biežuma, un lauksaimniekam attiecīgajā gadījumā var likt atlīdzināt saskaņā ar šajos noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem.

104. pants

Atbrīvojumi

1. Dalībvalsts var pieņemt lēmumu noraidīt visus turpmākos pieteikumus, kuri minēti 102. panta 1. punktā, ja kopējā izartā platība tās teritorijā sasniedz 8 % no platības, kura apstādīta ar vīnogulājiem, atbilstīgi šīs regulas VIII pielikumā minētajam.

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu noraidīt visus turpmākos pieteikumus, kuri minēti 102. panta 1. punktā, attiecībā uz reģionu, kur kopējā izartā platība sasniedz 10 % no reģiona platības, kura apstādīta ar vīnogulājiem.

2. Saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu dalībvalstī pārtraukt piemērot izaršanas shēmu, ja, ņemot vērā neizskatītos pieteikumus, izaršanas turpinājums radītu kopējo izarto platību, kas pārsniedz 15 % no dalībvalsts kopējās platības, kura apstādīta ar vīnogulājiem saskaņā ar VIII pielikumu.

3. Saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu dalībvalstī pārtraukt piemērot attiecīgajam gadam paredzēto izaršanas shēmu, ja, ņemot vērā neizskatītos pieteikumus, izaršanas turpinājums radītu izarto platību, kas pārsniedz 6 % no kopējās platības, kura dalībvalstī apstādīta ar vīnogulājiem saskaņā ar VIII pielikumu tajā konkrētajā gadā, kad īsteno shēmu.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka izaršanas shēmu neattiecinā uz vīnogulāju platībām kalnos un stāvās nogāzēs atbilstīgi nosacījumiem, kurus paredz saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

5. Dalībvalstis var noteikt platības, uz kurām neattiecinā izaršanas shēmu, ja shēmas piemērošana nebūtu savietojama ar vides aizsardzības apsvērumiem. Ja šādu apsvērumu dēļ uz noteiktām platībām izaršanas shēmu neattiecinā, to platība nedrīkst pārsniegt 3 % no kopējās platības, kura ir apstādīta ar vīnogulājiem, atbilstīgi šīs regulas VIII pielikumā minētajam.

6. Grieķija var deklarēt platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem Egejas salās un Grieķijas Jonijas salās, izņemot Krētu un Eiboju, uz kurām neattiecinā izaršanas shēmu.

7. Šajā nodaļā izklāstīto izaršanas shēmu nepiemēro attiecībā uz Azoru salām, Madeiru un Kanāriju salām.

8. Ja dalībvalstis pieņem lēmumu izmantot iespēju, kura paredzēta šā panta 4. līdz 6. punktā, tā līdz 1. augustam katru

gadu un pirmo reizi 2008. gada 1. augustā Komisijai paziņo šādu informāciju par izaršanas pasākumiem, kuri tiks īstenoti:

- a) platībās, uz kurām neattiecinā prasību par izaršanu;
- b) ar attiecīgu pamatojumu saskaņā ar 4. un 5. punktu.

9. Dalībvalstis paredz, ka ražotājiem platībās, kurām atbilstīgi nosacījumiem 4. līdz 7. punktā nepiemēro uzaršanas prasību vai kuras noteiktas par tādām, kurās nepiemēro uzaršanas prasību, ir dodama priekšroka attiecībā uz tādu atbalsta pasākumu izmantošanu, kas paredzēti ar šo regulu, jo īpaši attiecīgajā gadījumā uz pārstrukturēšanas un konversijas pasākumiem saskaņā ar atbalsta programmām un lauku attīstības pasākumiem.

105. pants

De minimis noteikumi

Šīs nodaļas noteikumus nepiemēro tajās dalībvalstīs, kur vīna ražošana nepārsniedz 50 000 hektolitru vīna gadā. Produkcijas apjomu aprēķina, pamatojoties uz vidējo ražošanas daudzumu iepriekšējos piecos vīna gados.

106. pants

Papildu atbalsts no valsts

Dalībvalstis var piešķirt papildu atbalstu no valsts līdzekļiem līdztekus jau piešķirtajām izaršanas piemaksām, ja tas nepārsniedz 75 % no piemērojamās izaršanas piemaksas.

107. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs nodaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) sīkāku informāciju par 100. pantā minētajiem atbilstības nosacījumiem, jo īpaši par pierādījumu, ka platības ir atbilstīgi koptas 2006. un 2007. gadā;
- b) nosacījumus par piemaksas apjomu un līmeni atbilstīgi 101. pantā minētajam;
- c) atbrīvojuma kritērijus atbilstīgi 104. pantā minētajam;
- d) dalībvalstu prasības par ziņošanu attiecībā uz izaršanas shēmas īstenošanu, tostarp informāciju par sodu piemērošanu gadījumā, ja ziņojumu iesniegšana kavējas, un informāciju, kuru dalībvalstis sniedz ražotājiem par shēmas pieejamību;

- e) prasības par ziņojumu sniegšanu attiecībā uz papildu atbalstu no valsts;
- f) maksājumu termiņus.

VI SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

108. pants

Vīna dārzu reģistrs

1. Dalībvalstis uztur vīna dārzu reģistru, tajā iekļaujot atjauninātu informāciju par ražošanas potenciālu.
2. Šā panta 1. punktā minētais pienākums neattiecas uz dalībvalstīm, kurās ar vīna vīnogu šķirņu, kas klasificējamās saskaņā ar 24. panta 1. punktu, vīnogulājiem apstādītā kopplatība nepārsniedz 500 hektārus.

109. pants

Uzskaitē

Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 11. pantu savās atbalsta programmās paredz pasākumu "vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana", pamatojoties uz šīs regulas 108. pantā minētā reģistra datiem, katru gadu līdz 1. martam un pirmoreiz 2009. gada 1. martā iesniedz Komisijai atjauninātu uzskaites informāciju par ražošanas potenciālu.

110. pants

Vīna dārzu reģistra un uzskaites ilgums

Saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, ka pēc 2016. gada 1. janvāra 108. un 109. panta piemērošanu pārtrauc.

111. pants

Obligātie paziņojumi

1. Vīna ražošanai paredzēto vīnogu ražotāji un vīnogu misas un vīna ražotāji katru gadu valstu kompetentajām iestādēm paziņo daudzumus, kas iegūti no pēdējās ražas.
2. Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai vīna ražošanai paredzēto vīnogu tirgotāji katru gadu paziņo daudzumus, kas pārdoti no pēdējās ražas.
3. Vīna misas un vīna ražotāji un tirgotāji, izņemot mazumtirgotājus, valsts kompetentajai iestādei katru gadu paziņo par saviem vīna misas un vīna krājumiem gan no kārtējā gada ražas, gan iepriekšējo gadu ražas. No trešām valstīm importētu vīna misu un vīnu uzrāda atsevišķi.

112. pants

Pavaddokumenti un reģistrs

1. Produktus, uz kuriem attiecas šī regula, drīkst laist apgrozībā Kopienā tikai ar oficiāli apliecinātu pavaddokumentu.
2. Fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, kuru rīcībā ir produkti, uz kuriem attiecas šī regula, veicot uzņēmējdarbību, jo īpaši ražotāji, pudeļu pildītāji un pārstrādātāji, kā arī tirgotāji, kurus nosaka saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru, izdara ierakstus preču ieviešanas un izvešanas reģistros par šiem produktiem.

113. pants

Komitejas procedūra

1. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Regulas (EK) Nr. 1234/2007 195. panta 2. punktu.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu:
- a) Komisijai palīdz regulatīvā komiteja;
- b) piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu;
- c) Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

114. pants

Finanšu resursi

Pasākumi, kuri paredzēti II sadaļas I nodaļā, izņemot pasākumus, kuri paredzēti 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā un V sadaļas III nodaļā, ir uzskatāmi par intervences pasākumiem, kas paredzēti, lai regulētu lauksaimniecības tirgus, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

115. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis un Komisija savstarpēji sniedz visu vajadzīgo informāciju šīs regulas piemērošanai, jo īpaši tirgus uzraudzībai un analīzei, kā arī – lai nodrošinātu atbilstību starptautiskām saistībām attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.
2. Sīki izstrādāti noteikumi tiks pieņemti saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru, lai noteiktu, kāda informācija ir vajadzīga šā panta 1. punkta piemērošanai, kā arī lai noteiktu formu, saturu, laika plānojumu, termiņus un nosacījumus attiecībā uz informācijas nodošanu vai to, kā informāciju un dokumentus dara pieejamus.

116. pants

Uzraudzība

Lai piemērotu šo regulu, dalībvalstis gādā par administrācijas un kontroles procedūru, kas attiecas uz šo jomu, savietojamību ar integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu (IAKS) attiecībā uz šādiem elementiem:

- a) elektroniska datubāze;
- b) identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 20. panta 1. punktā;
- c) administratīvās pārbaudes.

Šīs procedūras bez sarežģījumiem vai problēmām ļaus nodrošināt kopēju datu apmaiņu ar IAKS.

117. pants

Kontroles, administratīvi sodi un attiecīgu ziņojumu sniegšana

Izņemot tematu, uz kuru attiecas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 145. panta n) a) apakšpunkts, ievērojot šīs regulas 113. panta 1. punktā minēto procedūru, ir jāpieņem:

- a) noteikumi, kas nodrošina vienādu Kopienas noteikumu piemērošanu vīna nozarei, it īpaši attiecībā uz kontrolēm, un noteikumi, kas regulē īpašas finansiālas procedūras kontroļu uzlabošanai;
- b) noteikumi par administratīvajām un fiziskajām kontrolēm, kuras dalībvalstīm ir jāveic, lai pārbaudītu, kā tiek ievēroti pienākumi, kas izriet no šīs regulas piemērošanas;
- c) administratīvo sodu sistēma, kuru piemēro, kad tiek konstatēta neatbilstība, kas rodas šīs regulas piemērošanas gaitā, attiecīgi ņemot vērā konstatētā pārkāpuma smagumu, apjomu, ilgumu un biežumu;
- d) noteikumi attiecībā uz tādu maksājumu atgūšanu, kuru saņemšana nav bijusi pamatota, piemērojot šo regulu;
- e) noteikumi attiecībā uz ziņojumu sniegšanu par veiktajām kontrolēm un to rezultātiem.

118. pants

Atbildīgo valsts iestāžu izraudzīšana

1. Neskarot 47. pantu, dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas iestādes, kuras ir atbildīgas par to, lai ievērotu Kopienas noteikumus vīna nozarē. Dalībvalstis izraugās laboratorijas, kuras ir pilnvarotas veikt oficiālas analīzes vīna nozarē.

Izraudzītajām laboratorijām ir jāatbilst vispārīgajiem kritērijiem par pārbaudes laboratoriju darbību saskaņā ar ISO/IEC 17025.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus 1. punktā minēto iestāžu un laboratoriju nosaukumus un adreses. Komisija publisko šo informāciju.

119. pants

Valsts atbalsts destilācijai krīzes gadījumā

1. No 2012. gada 1. augusta dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu vīna ražotājiem brīvprātīgai vai obligātai vīna destilēšanai pamatotas krīzes gadījumos.

2. Atbalsts, kas minēts 1. punktā, ir proporcionāls, un ar tā palīdzību var novērst krīzi.

3. Kopējais atbalsta apjoms, kas pieejams dalībvalstī jebkurā attiecīgajā šāda atbalsta gadā, nepārsniedz 15 % no katrai dalībvalstij vispārēji pieejamajiem līdzekļiem attiecīgajā gadā, kā paredzēts II pielikumā.

4. Dalībvalstis, kuras vēlas izmantot 1. punktā minēto atbalstu, iesniedz Komisijai pienācīgi pamatotu paziņojumu. Lēmumu par to, vai pasākums ir apstiprināms un vai atbalstu var piešķirt, pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

5. Lai izvairītos no konkurences traucējumiem, alkoholu, ko iegūst 1. punktā minētās destilācijas rezultātā, lieto tikai rūpniecības vai enerģētikas vajadzībām.

120. pants

Komisijas ziņojums

Komisija līdz 2012. gada beigām sagatavo ziņojumu, ņemot vērā reformas īstenošanas laikā gūto pieredzi.

121. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs sadaļas īstenošanai vajadzīgos pasākumus pieņem saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šajos pasākumos var jo īpaši iekļaut:

- a) sīkāku informāciju par vīna dārzu reģistru, kas minēts 108. pantā, un jo īpaši par reģistra izmantošanu uzraudzībā un ražošanas potenciāla kontrolē;
- b) sīkāku informāciju par vīna dārzu uzskaiti, kas minēta 109. pantā, un jo īpaši par tās izmantošanu uzraudzībā un ražošanas potenciāla kontrolē;
- c) sīkāku informāciju par platību mērījumiem;

- d) sodus gadījumā, ja tiek konstatēta neatbilstība ziņojumu sniegšanas prasībām;
- e) informāciju par obligātajiem paziņojumiem, kas prasīti 111. pantā;
- f) pavaddokumentus un reģistru, kas minēti 112. pantā;
- g) sīkāku informāciju par 119. pantā minēto valsts atbalstu.

VII SADAĻA

GROZĪJUMI, PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Grozījumi

122. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 1493/1999

Regulas (EK) Nr. 1493/1999 2. panta 3. punkta pirmajā daļā vārdus "2002. gada 31. jūlijs" aizstāj ar vārdiem:

"2008. gada 31. jūlijs".

123. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1782/2003

Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi.

1. Regulas 33. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

"a) viņiem ir piešķirts maksājums 38. pantā minētajā pārskata periodā saistībā ar vismaz vienu no VI pielikumā paredzētajām atbalsta shēmām vai – attiecībā uz olīveļļu – tirdzniecības gados, kas minēti 37. panta 1. punkta otrajā daļā, vai – attiecībā uz cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem –, ja viņi ir izmantojuši tirgus atbalstu pārskata periodā, kas minēts VII pielikuma K punktā, vai – attiecībā uz banāniem – ja viņi ir saņēmuši kompensāciju par zaudētiem ienākumiem pārskata periodā, kas minēts VII pielikuma L punktā, vai – attiecībā uz augļiem un dārzeņiem, patēriņa un sēklas kartupeļiem – ja tie bijuši augļu un dārzeņu, patēriņa un sēklas kartupeļu produktu ražotāji, pārskata periodā, ko dalībvalstis piemēro attiecībā uz šiem produktiem atbilstīgi VII pielikuma M punktam, vai – attiecībā uz vīnu – ja ir saņemtas tiesības uz maksājumu, kas minēts VII pielikuma N un O punktā;"
2. Regulas 37. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Vīnam pamatsummu aprēķina un pielāgo atbilstīgi VII pielikuma N un O punktam."

3. Regulas 41. pantam pievieno šādu punktu:

"1.b Attiecībā uz vīnu un ņemot vērā jaunākos pieejamos datus, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju (*) 9. un 102. panta 6. punktu, Komisija saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par valstī maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts šīs regulas VIII pielikumā. Līdz tā gada 1. decembrim, kam seko gads, kurā pielāgo valstīm noteikto maksimālo apjomu, dalībvalstis ziņo Komisijai par reģiona maksājuma tiesību vidējo vērtību, kas minēta šīs regulas VII pielikuma N punktā."

(*) OV L 148, 6.6.2008., 1. lpp."

4. Regulas 43. panta 2. punktā iestarpina šādu punktu:

"ad) attiecībā uz vīnu hektāru skaitu aprēķina saskaņā ar VII pielikuma N un O punktu;"

5. Regulas 44. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. "Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu" ir jebkura saimniecības lauksaimniecības platība, izņemot zemes, uz kurām ir meži vai kuras izmanto ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām."

6. Regulas 51. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"51. pants

Zemes lauksaimnieciska izmantošana

Lauksaimnieki var izmantot saskaņā ar 44. panta 3. punktu deklarētu zemes gabalus visādu veidu lauksaimnieciskai darbībai.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis līdz 2007. gada 1. novembrim var pieņemt lēmumu, ka līdz dalībvalsts noteiktai dienai, bet ne vēlāk kā līdz 2010. gada 31. decembrim, zemes gabalus vienā vai vairākos dalībvalsts reģionos turpina neizmantot:

- a) lai ražotu vienu vai vairākus produktus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā. Tomēr šajā gadījumā dalībvalsts var pieņemt lēmumu atļaut audzēt sekundārās kultūras to hektāru platībā, par ko ir tiesības saņemt atbalstu, ilgākais trīs mēnešus, sākot no katra gada 15. augusta; tomēr pēc dalībvalsts lūguma šo termiņu var mainīt saskaņā ar 144. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz reģioniem, kur klimatisko apstākļu dēļ labību parasti novāc agrāk;
- b) lai ražotu galda kartupeļus un/vai
- c) dēstu audzētavām."

7. Regulas 63. panta 3. punktu papildina ar šādu daļu:

“Attiecībā uz vīna nozares komponenta iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā dalībvalstis līdz 2009. gada 1. aprīlim var pieņemt lēmumu izmantot pirmajā daļā paredzēto izņēmumu.”

8. Regulas 71.c pantam pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz vīnu un, ņemot vērā jaunākos pieejamos datus, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 479/2008 102. panta 9. un 6. punktu, Komisija saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par valstī maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts šīs regulas VIIIa pielikumā. Līdz tā gada 1. decembrim, kam seko gads, kurā pielāgo valstīm noteikto maksimālo apjomu, dalībvalstis ziņo Komisijai par reģiona maksājuma tiesību vidējo vērtību, kas minēta šīs regulas VII pielikuma N punktā.”

9. Regulas 145. pantā

— iestarpina šādu punktu:

“d) e) sīki izstrādāti noteikumi par to, ka vienreizējā maksājuma shēmā iekļauj atbalstu par vīnu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008;”;

— iestarpina šādu punktu:

“n) a) attiecībā uz vīnu sīki izstrādātus savstarpējās atbilstības noteikumus, kā paredzēts Regulas (EK) 479/2008 20. un 103. pantā;”.

10. Regulas IV pielikuma otrajā slejā pēdējo ievilkumu aizstāj ar šādu tekstu:

“— Olīvu audžu un vīnogulāju uzturēšana labā veģetācijas stāvoklī”.

11. Regulas VII pielikumā ievieto šādus punktus:

“N. **Vīnogulāju (izaršana)**

Lauksaimniekiem, kuri piedalās izaršanas shēmā, kā izklāstīts Regulas (EK) Nr. 479/2008 V sadaļas III nodaļā, gadā, kas seko izaršanai, piešķir tiesības uz maksājumu, kas vienāds ar to hektāru skaitu, par kuriem ir saņemtas izaršanas piemaksas.

Maksājuma tiesību vienības vērtība ir vienāda ar atbilstīgā reģiona maksājuma vidējo vērtību reģionā. Tomēr vienības vērtība nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt EUR 350 par hektāru.

O. **Vīns (pārvedums no atbalsta programmām)**

Ja dalībvalstis izvēlas sniegt atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 479/2008 9. pantu, tās nosaka atsaucē daudzumu katram lauksaimniekam, kā arī nosaka hektārus, par kuriem to piemēro, kā minēts šīs regulas 43. panta 2. punktā:

— pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem,

— ņemot vērā attiecīgo atsaucē periodu viena vai vairāku vīna gadu garumā no 2005./2006. vīna gada. Tomēr atsaucē kritēriji, kas izmantoti, lai noteiktu atsaucē apjomu, un hektāri, par kuriem to piemēro, netiek noteikti, pamatojoties uz atsaucē periodu, tostarp vīna gadiem, kuri seko pēc 2007./2008. vīna gada, kad pārvedums atbalsta programmās attiecas uz kompensāciju lauksaimniekiem, kuri līdz šim ir saņēmuši atbalstu par dzeramā alkohola destilāciju vai kuri ir ekonomiskie ieguvēji no atbalsta par koncentrētas vīnogu misas izmantošanu vīna bagātināšanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 479/2008,

— nepārsniedzot kopējo pieejamo šim mērķim paredzēto summu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 479/2008 6. panta e) apakšpunktā.”

12. VIII pielikumā:

— tabulas pirmajā slejā pēc vārda “Itālija” ievieto zvaigznīti,

— aiz tabulas ietver šādu tekstu:

“Itālijai paredzētās summas, kuras attiecas uz 2008., 2009. un 2010. gadu, samazina par EUR 20 miljoniem (skatīt Regulas (EK) Nr. 479/2008 II pielikuma zemsvītras piezīmi.

124. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 1290/2005

Regulas (EK) Nr. 1290/2005 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu.

“2. Komisija nosaka summas, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. panta 2. punktu, 143.d un 143.e pantu, 4. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 378/2007 (2007. gada 27. marts), ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (*), un Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 par vīna tirgus kopējo organizāciju (**). 23. panta 2. punktu un tiek darītas pieejamas ELFLA.

(*) OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.”.

(**) OV L 148, 6.6.2008., 1. lpp.”.

125. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 3/2008

Regulu (EK) Nr. 3/2008 groza šādi.

1. Regulas 2. pantā:

— 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) informatīvas kampaņas par Kopienas sistēmu attiecībā uz vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vīniem ar norādi par vīna vīnogu šķirni un stipriem alkoholiskiem dzērieniem ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;”

— 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Iekšējā tirgū 1. panta 1. punktā noteiktie pasākumi var ietvert informācijas pasākumus par vēlamu piesardzību, lietojot alkoholu, un par iespējamo kaitējumu, kas saistīts ar nekontrolētu alkohola patēriņu.

Atbilstīgie pasākumi iekšējā tirgū var izpausties arī kā līdzdalība valsts vai Eiropas līmeņa pasākumos, gadatirgos un izstādēs, jo īpaši ar stendiem, kuru eksponēšanas mērķis ir uzlabot Kopienas produktu tēlu.”

2. Regulas 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“e) vēlamību sniegt informāciju par Kopienas sistēmu attiecībā uz vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vīniem ar vīna vīnogu šķirnes norādi, stipriem alkoholiskiem dzērieniem ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un nepieciešamību informēt par vēlamu piesardzību, lietojot alkoholiskos dzērienus, un iespējamām briesmām, kas saistītas ar nekontrolētu alkohola patēriņu.”

3. Regulas 13. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Procentuālā daļa, kas norādīta pirmajā daļā, ir 60 % pasākumiem, kurus veic Kopienā saistībā ar informāciju par vēlamu piesardzību, lietojot alkoholiskos dzērienus, un iespējamām briesmām, kas saistītas ar nekontrolētu alkohola patēriņu.”

II NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

126. pants

Pāreju atvieglojoši noteikumi

Ievērojot 113. panta 1. punktā minēto procedūru, var pieņemt pasākumus šādā nolūkā:

- a) veicināt pāreju no pasākumiem, kuri paredzēti Regulā (EK) Nr. 1493/1999, uz tiem, kas paredzēti šajā regulā;
- b) vajadzības gadījumā atrisināt īpašus praktiskus jautājumus. Veicot šādus pasākumus, drīkst atkāpties no dažiem šīs regulas noteikumiem, sniedzot pienācīgu pamatojumu.

127. pants

Valsts atbalsta noteikumu piemērojamība

1. Ievērojot šā panta 2. punktu, piemēro Līguma 87., 88. un 89. pantu to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro:

- a) atbalstam, kas minēts šīs regulas 3. pantā, tostarp atbalstam, kuru finansē saskaņā ar 18. panta 5. punktu;
- b) papildu atbalstam no valsts, kas minēts šīs regulas 106. pantā;
- c) valsts atbalstam, kas minēts 119. pantā.

128. pants

Atcelšana, turpmāka pagaidu piemērošana un atsaucis

1. Attiecībā uz šā panta 2. un 3. punktu ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 2392/86 un Regulu (EK) Nr. 1493/1999.

2. Regulu (EK) Nr. 2392/86 un Regulas (EK) Nr. 1493/1999 V sadaļas I un II nodaļu, VI sadaļu, 24. un 80. pantu un jo īpaši tās pielikumu attiecīgos noteikumus turpina piemērot līdz laikam, kad saskaņā ar 129. panta 2. punkta e) apakšpunktu sāks piemērot šīs regulas attiecīgās nodaļas.

3. Šādi Regulā (EK) Nr. 1493/1999 paredzēti pasākumi tiek piemēroti arī turpmāk tiktāl, ciktāl pasākumi, kas atļauti atbilstīgi minētajai regulai, ir sākti vai veikti pirms 2008. gada 1. augusta:

- a) pasākumi, kuri paredzēti II sadaļas II un III nodaļā (atsacīšanās piemaksas un pārstrukturēšana un konversija). Tomēr pēc 2008. gada 15. oktobra nesniedz nekādu atbalstu saskaņā ar II sadaļas III nodaļu;
- b) pasākumi, kuri paredzēti III sadaļā (tirgus mehānismi);
- c) pasākumi, kuri paredzēti VII sadaļas 63. pantā (eksporta kompensācijas).

4. Attiecīgos gadījumos atsauces uz atcelto Regulu (EK) Nr. 1493/1999 ir jāsaprot kā atsauces uz šo regulu.

129. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

1. Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2008. gada 1. augusta ar šādiem izņēmumiem:

- a) 5. līdz 8. pantu piemēro no 2008. gada 30. jūnija;
- b) 122. pantu piemēro no 2008. gada 1. janvāra;
- c) 123. pantu piemēro no 2009. gada 1. janvāra
- d) V sadaļas III nodaļu piemēro no 2008. gada 30. jūnija;
- e) III sadaļas II, III, IV, V un VI nodaļu, 108., 111. un 112. pantu, kā arī atbilstīgos attiecīgo pielikumu noteikumus piemēro no 2009. gada 1. augusta, ja nav paredzēts citādi, pieņemot regulu saskaņā ar 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

3. Regulas V sadaļas II nodaļu piemēro līdz 2015. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 2008. gada 29. aprīlī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. RUPEL*

I PIELIKUMS

DEFINĪCIJAS

Vispārīgi

1. "Vīna gads" ir to produktu ražošanas gads, uz ko attiecas šī regula. Tas sākas katra gada 1. augustā un beidzas nākamā gada 31. jūlijā.

Saistībā ar vīnogulājiem

2. "Izaršana" nozīmē pilnīgu visu vīnogulāju iznīcināšanu uz platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem.
3. "Stādīšana" nozīmē uzpotētu vai neuzpotētu vīnogulāja augu vai vīnogulāja auga daļu pastāvīgu iesakņošanu, lai ražotu vīnogas vai izveidotu potzaru audzētavu.
4. "Uzpotēšana" nozīmē vīnogulāja potēšanu, kuram iepriekš jau ir veikta potēšana.

Saistībā ar ražošanu

5. "Svaigas vīnogas" ir gatavi vai pat mazliet sažuvuši vīnogulāja augļi, kurus izmanto vīna gatavošanā, kurus var izspiest vai sapsesēt ar līdzekļiem, kuri pieejami parastā vīna pagrabā, un kuri var spontāni radīt alkoholisku fermentāciju.
6. "Svaiga vīnogu misa, kuras fermentācijas process ir apturēts, pievienojot spirtu" ir produkts, kuram ir šādas īpašības:
 - a) tā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 12 % un nav lielāka par 15 %;
 - b) tas ir iegūts, pievienojot nefermentētai vīnogu misai, kuras dabiskā spirta koncentrācija nav mazāka par 8,5 % un kas ir iegūta tikai no tām vīna vīnogu šķirnēm, kuras klasificējamās saskaņā ar 24. panta 1. punktu:
 - i) vai nu neitrālu vīnogu izcelsmes spirtu, ieskaitot spirtu, ko iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 96 %;
 - ii) vai nerektificētu produktu, ko iegūst, destilējot vīnu, un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 80 %.
7. "Vīnogu sula" ir nefermentēts, bet fermentējams šķidrums, kuru:
 - a) iegūst pienācīgas apstrādes rezultātā, padarot to derīgu lietošanai pārtikā tādu, kāds tas ir;
 - b) iegūst no svaigām vīnogām vai vīnogu misas, vai atjaunojot. Gadījumā, ja tas iegūts atjaunojot, tas ir jāatjauno tikai no koncentrētas vīnogu misas vai koncentrētas vīnogu sulas.

Vīnogu sulai pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

8. "Koncentrēta vīnogu sula" ir nekaramelizēta vīnogu sula, ko iegūst, daļēji dehidrējot vīnogu sulu, izdarot to ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas vēl jāparedz, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %.

Koncentrētai vīnogu sulai pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

9. "Vīna nogulsnes" ir:
 - a) atliekas, kas uzkrājas traukos, kuros atrodas vīns pēc fermentācijas, glabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes;
 - b) atliekas, ko iegūst, filtrējot vai izgulsnējot centrifūgā a) apakšpunktā minēto produktu;

- c) atliekas, kas uzkrājas traukos, kuros atrodas vīnogu misa uzglabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes;
 - d) atliekas, ko iegūst, filtrējot vai izgulsnējot centrifūgā c) apakšpunktā minēto produktu.
10. "Vīnogu čagas" ir fermentētas vai nefermentētas atliekas, kas paliek pēc svaigu vīnogu izspiešanas.
11. "Pikets" [čagu ekstrakta vīns] ir produkts, kuru iegūst šādi:
- a) fermentējot neapstrādātas vīnogu čagas, kas izmērcētas ūdenī;
 - b) ekstrahējot fermentētas vīnogu čagas ar ūdeni.
12. "Vīns, kas stiprināts destilācijai" ir produkts, kuram ir šādas īpašības:
- a) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 18 % un nav lielāka par 24 %;
 - b) tas ir iegūts, tikai pievienojot vīnam, kurš nesatur atlieku cukuru, nerektificētu produktu, kas iegūts, destilējot vīnu, un kam maksimālā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 86 %;
 - c) kam maksimālais gaistošais skābums, kuru izsaka kā etiķskābi, ir 1,5 grami litrā.
13. "Cuvée" ir:
- a) vīnogu misa;
 - b) vīns;
 - c) vīnogu misas un/vai vīnu ar dažādām īpašībām maisījums,
- kas paredzēts īpaša veida dzirkstošā vīna gatavošanai.

Spirta koncentrācija

14. "Faktiskā spirta tilpumkoncentrācija" ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20 °C temperatūrā, ko satur 100 tilpuma vienības produkta šādā temperatūrā.
15. "Potenciālā spirta tilpumkoncentrācija" ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20 °C temperatūrā, ko var saražot, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 tilpuma vienības produkta šādā temperatūrā.
16. "Kopējā spirta tilpumkoncentrācija" ir faktiskās un potenciālās spirta tilpumkoncentrācijas summa.
17. "Dabiskā spirta tilpumkoncentrācija" ir kopējā spirta tilpumkoncentrācija produktā pirms jebkādas bagātināšanas.
18. "Faktiskā spirta masas koncentrācija" ir tīrā spirta kilogramu skaits 100 kg produkta.
19. "Potenciālā spirta masas koncentrācija" ir tīrā spirta kilogramu skaits, ko var saražot, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 kilogrami produkta.
20. "Kopējā spirta masas koncentrācija" ir faktiskās un potenciālās spirta masas koncentrācijas summa.
-

II PIELIKUMS

BUDŽETS ATBALSTA PROGRAMMĀM

(atbilstīgi 8. panta 1. punktam)

tūkstošos EUR

Budžeta gads	2009	2010	2011	2012	2013	No 2014. gada un turpmāk
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) Maksimāli pieļaujamās summas, kas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 VIII pielikumā paredzētas Itālijai un kas atbilst 2008., 2009. un 2010. gadam, ir samazinātas par EUR 20 miljoniem, un šīs summas ir iekļautas Itālijas budžeta summās, kas paredzētas atbalsta programmām 2009., 2010. un 2011. budžeta gadā, kā noteikts šajā tabulā.

III PIELIKUMS

BUDŽETA PIEŠĶĪRUMS LAUKU ATTĪSTĪBAI

(minēts 23. panta 3. punktā)

tūkstošos EUR

Budžeta gads	2009	2010	No 2011. gada un turpmāk
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

IV PIELIKUMS

VĪNKOPĪBAS PRODUKTU KATEGORIJAS

1. **Vīns**

Vīns ir produkts, ko iegūst, tikai pilnībā vai daļēji alkoholiski fermentējot svaigas, saspīestas vai nesaspīestas vīnogas vai vīnogu misu.

Vīnam:

- a) vai nu piemērojot, vai nepiemērojot procesus, kas precizēti V pielikuma B punktā, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 %, ja vīns iegūts tikai no vīnogām, kuras ievāktas vīnogu audzēšanas A un B zonā, kas minētas IX pielikumā, un nav mazāka par 9 %, ja tās ievāktas citās vīnogu audzēšanas zonās;
- b) atkāpjoties no citādi piemērojamās minimālās faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas, gadījumos, kad vīnam ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai nu piemērojot, vai nepiemērojot V pielikuma B punktā aprakstīto procesus, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 4,5 %;
- c) kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 15 %. Atkāpjoties no iepriekš minētā:
 - maksimālā spirta tilpumkoncentrācijas robeža var sasniegt līdz 20 % attiecībā uz vīniem, kuri ražoti dažos vīnogu audzēšanas reģionos Kopienas teritorijā, par ko pieņem lēmumu saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, ja vīni ir ražoti bez bagātināšanas,
 - maksimālā spirta tilpumkoncentrācijas robeža var pārsniegt 15 % vīniem, ja vīni ir ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un ražoti bez bagātināšanas;
- d) ievērojot atkāpes, ko varētu paredzēt saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, kopējais skābuma saturs, ko izsaka kā vīnskābi, nav mazāks kā 3,5 grami litrā vai 46,6 miliekvivalenti litrā.

Retsina ir vīns, ko ražo tikai Grieķijas ģeogrāfiskajā teritorijā, izmantojot vīnogu misu, ko apstrādā ar *Aleppo* priedes sveķiem. *Aleppo* priedes sveķu izmantošana ir atļauta tikai, lai iegūtu vīnu *Retsina*, atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamos Grieķijas noteikumos.

Atkāpjoties no b) apakšpunkta, *Tokaji eszencia* un *Tokajská esencia* tiek uzskatīti par vīnu.

2. **Rūgstošs jaunvīns**

Rūgstošs jaunvīns ir vīns, kuram alkoholiskās fermentācijas process vēl nav beidzies un kas vēl nav atdalīts no nogulsniem.

3. **Desertvīns**

Desertvīns ir produkts ar šādām īpašībām:

- a) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 15 % un nav lielāka par 22 %;
- b) kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 17,5 %, izņemot dažus desertvīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas tiks sastādīts saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru;
- c) tas ir iegūts no:
 - rūgstošas vīnogu misas,
 - vīna,
 - iepriekš minēto produktu kombinācijas vai
 - vīnogu misas vai tās maisījuma ar vīnu tiktāl, cik tas attiecas uz desertvīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kurus nosaka saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru;

- d) sākotnējā dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 12 %, izņemot dažus desertvīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kurš tiks sastādīts saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru;
- e) tam pievienots(-a):
- i) atsevišķi vai kombinējot:
- neitrāls vīnogu izcelsmes spirts, ieskaitot spirtu, ko iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 96 %,
 - vīns vai žāvētu vīnogu destilāts, kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 86 %;
- ii) attiecīgā gadījumā – kopā ar vienu vai vairākiem šādiem produktiem:
- koncentrēta vīnogu misa,
 - kāds no produktiem, kas minēti e) apakšpunkta i) punktā, kopā ar vīnogu misu, kura minēta c) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā;
- f) atkāpjoties no e) apakšpunkta prasībām, tam pievienots, ciktāl tas attiecas uz desertvīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas tiks sastādīts saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru:
- i) jebkurš no produktiem, kas minēti e) apakšpunkta i) punktā, atsevišķi vai kombinējot;
- ii) viens vai vairāki šādi produkti:
- vīna spirts vai žāvētu vīnogu spirts, kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 95 % un nav lielāka par 96 %,
 - spirts, ko destilē no vīna vai no vīnogu izspaidām un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 86 %,
 - spirts, ko destilē no žāvētām vīnogām un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav mazāka par 94,5 %;
- iii) un vajadzības gadījumā viens vai vairāki šādi produkti:
- daļēji fermentēta vīnogu misa, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām,
 - koncentrēta vīnogu misa, ko iegūst tiešas karsēšanas rezultātā un kas, izņemot šo darbību, atbilst koncentrētas vīnogu misas definīcijai,
 - koncentrēta vīnogu misa,
 - viens no produktiem, kas uzskaitīti f) apakšpunkta ii) punktā, kopā ar vīnogu misu, kas minēta a) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā.

4. Dzirkstošais vīns

Dzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

- a) iegūts pirmajā vai otrajā spirta fermentācijā:
- no svaigām vīnogām,
 - no vīnogu misas,
 - no vīna;
- b) kurš, atverot trauku, izdala oglekļa dioksīdu, kas radies vienīgi fermentācijas procesā;

- c) kurā, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri;
- d) kura gatavošanai paredzētā *cuvée* kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 %.

5. Kvalitatīvais dzirkstošais vīns

Kvalitatīvais dzirkstošais vīns ir produkts:

- a) kas iegūts pirmajā vai otrajā spirta fermentācijā:
 - no svaigām vīnogām,
 - no vīnogu misas,
 - no vīna;
- b) kas, atverot trauku, izdala oglekļa dioksīdu, kurš radies vienīgi fermentācijas procesā;
- c) kurā, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3,5 bāri;
- d) kura gatavošanai paredzētā *cuvée* kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 9 %.

6. Kvalitatīvais aromātiskais dzirkstošais vīns

Kvalitatīvais aromātiskais dzirkstošais vīns ir kvalitatīvais dzirkstošais vīns:

- a) kas iegūts, *cuvée* sagatavošanas brīdī izmantojot vienīgi tādu vīnogu misu vai tādu vīnogu misu fermentācijas procesā, kuru iegūst no īpašām vīna vīnogu šķirnēm no saraksta, kas jāstāda saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru. Kvalitatīvos aromātiskos dzirkstošos vīnus, kurus ražo tradicionāli, *cuvée* sagatavošanai izmantojot vīnus, nosaka saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru;
- b) kam, ja to 20 °C temperatūrā glabā slēgtās tvertnēs, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks par 3 bāriem;
- c) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst būt mazāka par 6 %;
- d) kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst būt mazāka par 10 %.

Īpašus noteikumus attiecībā uz citām papildu iezīmēm vai ražošanas un aprites nosacījumiem pieņem saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. Gāzēts dzirkstošais vīns

Gāzēts dzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

- a) iegūts no vīna bez aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;
- b) no tā trauka atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kurš pilnībā vai daļēji radies no minētās gāzes pievienošanas;
- c) kurā, ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, tam sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri.

8. Pusdzirkstošais vīns

Pusdzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

- a) iegūts no vīna, ja vien šādam vīnam kopējā spirta koncentrācija nav mazāka par 9 %;
- b) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 %;
- c) ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar endogēna oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri;
- d) ko pilda 60 litru vai mazākos traukos.

9. Gāzēts pusdzirkstošais vīns

Gāzēts pusdzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

- a) iegūts no vīna;
- b) faktiskā spirta koncentrācija nav mazāka par 7 %, un kopējā spirta koncentrācija nav mazāka par 9 %;
- c) ja to 20 °C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā, kurš ir pievienots pilnībā vai daļēji, ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri;
- d) to pilda 60 litru vai mazākos traukos.

10. Vīnogu misa

Vīnogu misa ir šķidrums produkts, ko dabiskā ceļā vai fizikālos procesos iegūst no svaigām vīnogām. Faktiskā pieļaujamā spirta tilpumkoncentrācija vīnogu misā nedrīkst pārsniegt 1 %.

11. Daļēji norūgusi vīnogu misa

Vīnogu misa fermentācijas procesā ir produkts, ko iegūst, fermentējot vīnogu misu, un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1 %, bet mazāka nekā trīs piektdaļas tā kopējās spirta tilpumkoncentrācijas.

12. Daļēji norūgusi vīnogu misa, kas iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām

Vīnogu misa fermentācijas procesā, kas iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, ir produkts, ko iegūst, daļēji fermentējot vīnogu misu, kura iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām un kura kopējais cukura saturs pirms fermentācijas ir vismaz 272 grami litrā, kura dabiskā un faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8 %. Tomēr zināmus vīnus, kurus nosaka saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, kas atbilst minētajām prasībām, neuzskata par rūgstošu vīnogu misu, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām.

13. Koncentrēta vīnogu misa

Koncentrēta vīnogu misa ir nekaramelizēta vīnogu misa, kas iegūta, daļēji dehidrējot vīnogu misu, ko veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas tiek paredzēta saskaņā ar 31. pantu, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %.

Koncentrētas vīnogu misas pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

14. Rektificēta koncentrēta vīnogu misa

Rektificēta koncentrēta vīnogu misa ir šķidrums, nekaramelizēts produkts, kuru:

- a) iegūst, daļēji dehidrējot vīnogu misu, ko veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas tiek paredzēta saskaņā ar 31. pantu, 20 °C temperatūrā nebūtu mazāks kā 61,7 %;
- b) apstrādā atļautā veidā, lai atskābinātu un likvidētu sastāvdaļas, izņemot cukuru;
- c) un kuram ir šādas īpašības:
 - pH pie 25 °Brix ne vairāk kā 5,
 - optiskais blīvums pie 425 nm 1 cm biežumā nav lielāks kā 0,100 vīnogu misā, kas koncentrēta pie 25° Brix,
 - saharozes saturs nav konstatējams ar analīzes metodi, kas vēl jānosaka,
 - *Folin-Ciocalteu* indekss nav lielāks kā 6,00 pie 25 °Brix,
 - titrējamais skābums nav lielāks kā 15 miliekvivalenti kilogramā kopējo cukuru,
 - sēra dioksīda saturs nav lielāks par 25 miligramiem uz kopējo cukuru kilogramu,
 - kopējais katjonu saturs nav lielāks par 8 miliekvivalentiem kilogramā kopējo cukuru,
 - vadītspēja 25 °Brix un 20 °C temperatūrā nav lielāka kā 120 mikrosīmeni/cm,
 - hidroksimetilfurfuroļa saturs nav lielāks par 25 miligramiem kilogramā kopējo cukuru,
 - mezoinozīta klātbūtne.

Rektificētai koncentrētai vīnogu misai pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

15. Vīns no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām

Vīns no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām ir produkts:

- a) kurš nav bagātināts un ir iegūts no vīnogām, kas daļēji dehidrācijai atstātas saulē vai ēnā;
- b) kura kopējā spirta tilpumkoncentrācija ir 16 % un faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 9 %;
- c) kura dabiskā spirta tilpumkoncentrācija ir vismaz 16 % (vai 272 gramu cukura uz litru).

16. Pārgatavinātu vīnogu vīns

Pārgatavinātu vīnogu vīns ir produkts:

- a) kurš ražots nebagātinot;
- b) kura dabiskā spirta koncentrācija ir lielāka nekā 15 %;
- c) kopējā spirta koncentrācija nav mazāka par 15 %, un faktiskā spirta koncentrācija nav mazāka par 12 %.

Dalībvalstis šim produktam drīkst noteikt novecināšanas periodu.

17. Vīna etiķis

Vīna etiķis ir etiķis, kuram ir šādas īpašības:

- a) iegūts tikai ar skābu vīna fermentāciju;
 - b) kopējais skābums, ko izsaka kā etiķskābi, nav mazāks kā 60 grami litrā.
-

V PIELIKUMS

BAGĀTINĀŠANA, PASKĀBINĀŠANA UN ATSKĀBINĀŠANA DAŽĀS VĪNOGU AUDZĒŠANAS ZONĀS

A. Bagātināšanas ierobežojumi

1. Ja dažās Kopiesas vīnogu audzēšanas zonās, kas minētas IX pielikumā, tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ, attiecīgās dalībvalstis var atļaut dabisko spirta tilpumkoncentrāciju palielināt svaigām vīnogām, vīnogu misai, rūgstošai vīnogu misai, rūgstošam jaunvīnam un vīniem, kuri iegūti no vīna vīnogu šķirnēm, kas klasificējamās saskaņā ar 24. panta 1. punktu.
2. Dabisko spirta tilpumkoncentrāciju palielina, izmantojot B daļā minētas vīndarības metodes, un tā nedrīkst pārsniegt šādas robežvērtības:
 - a) 3 % vīnogu audzēšanas A zonā, kas minēta IX pielikumā;
 - b) 2 % vīnogu audzēšanas B zonā, kas minēta IX pielikumā;
 - c) 1,5 % vīnogu audzēšanas C zonās, kas minētas IX pielikumā.
3. Gadus, kad klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi, dalībvalstis var lūgt 2. punktā noteiktās robežas palielināt par 0,5 %. Atbildot uz šādu lūgumu, Komisijai būtu jāiesniedz tiesību akta projekts Komitejai, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 195. panta 1. punktā. Komisija četru nedēļu laikā pēc lūguma saņemšanas izstrādā par to lēmumu saskaņā ar šīs regulas 113. panta 1. punktā minēto procedūru.

B. Bagātināšanas procesi

1. A daļā paredzēto dabisko spirta tilpumkoncentrāciju atļauts palielināt tikai:
 - a) attiecībā uz svaigām vīnogām, rūgstošu vīnogu misu vai rūgstošu jaunvīnu – pievienojot saharozi, koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu;
 - b) attiecībā uz vīnogu misu – pievienojot koncentrētu saharozi, vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu vai daļēji koncentrējot, tostarp izmantojot apgrieztās osmozes metodi;
 - c) attiecībā uz vīnu – daļēji koncentrējot ar atdzesēšanas paņēmieni.
2. Procesi, kas minēti 1. punktā, cits citu savstarpēji izslēdz, ja vīnu vai vīnogu misu bagātina ar koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu un ja atbalstu maksā saskaņā ar 19. pantu.
3. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzēto saharozes pievienošanu drīkst izdarīt, tikai pievienojot sauso cukuru un tikai šādās vīnogu audzēšanas zonās:
 - a) vīnogu audzēšanas A zonā, kā minēts IX pielikumā;
 - b) vīnogu audzēšanas B zonā, kā minēts IX pielikumā;
 - c) vīnogu audzēšanas C zonā, kā minēts IX pielikumā, izņemot vīna dārzus, kuri ir Itālijā, Grieķijā, Spānijā, Portugālē, Kiprā un vīna dārzus Francijas departamentos, uz kuriem attiecas šādu apelācijas tiesu jurisdikcija:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,
 - Pau,

— *Bordeaux*,

— *Bastia*.

Tomēr izņēmuma kārtā iepriekš minētajos Francijas departamentos valsts iestādes var atļaut bagātināšanu ar sauso cukuru. Francija nekavējoties paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm par šādām atļaujām.

4. Koncentrētas vīnogu misas vai rektificētas koncentrētas vīnogu misas pievienošanas rezultātā sākotnējais svaigu izspiestu vīnogu, vīnogu misas, vīnogu misas fermentācijas procesā un jauna vīna, kas vēl atrodas fermentācijas procesā, tilpums nepalielinās vairāk kā par 11 % vīnogu audzēšanas A zonā, 8 % vīnogu audzēšanas B zonā un 6,5 % vīnogu audzēšanas C zonā, kā minēts IX pielikumā.
5. Vīnogu misas vai vīna, kuri pakļauti 1. punktā minētajiem procesiem, koncentrācijas rezultātā:
 - a) sākotnējais šo produktu tilpums nedrīkst samazināties vairāk kā par 20 %;
 - b) neskarot A daļas 2. punkta c) apakšpunktu, dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst palielināties vairāk kā par 2 %.
6. Iepriekš 1. un 5. punktā minēto procesu izmantošanas rezultātā nedrīkst palielināties kopējā spirta tilpumkoncentrācija svaigām vīnogām, vīnogu misai, rūgstošai vīnogu misai, rūgstošam jaunvīnam vai vīnam:
 - a) no vīnogu audzēšanas A zonas, kas minēta IX pielikumā, līdz vairāk nekā 11,5 %;
 - b) no vīnogu audzēšanas B zonas, kas minēta IX pielikumā, līdz vairāk nekā 12 %;
 - c) no vīnogu audzēšanas C I zonas, kas minēta IX pielikumā, līdz vairāk nekā 12,5 %;
 - d) no vīnogu audzēšanas C II zonas, kas minēta IX pielikumā, līdz vairāk nekā 13 %;
 - e) no vīnogu audzēšanas C III zonas, kas minēta IX pielikumā, līdz vairāk nekā 13,5 %.
7. Atkāpjoties no 6. punkta, dalībvalstis var atļaut arī šādas darbības:
 - a) attiecībā uz sarkanvīnu palielināt kopējo spirta tilpumkoncentrāciju 6. punktā minētajiem produktiem līdz 12 % vīnogu audzēšanas A zonā un līdz 12,5 % vīnogu audzēšanas B zonā, kas minētas IX pielikumā;
 - b) palielināt kopējo spirta tilpumkoncentrāciju 6. punktā minētajiem produktiem tādu vīnu ražošanai, kuriem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums, līdz dalībvalsts noteiktai robežvērtībai.

C. Paskābināšana un atskābināšana

1. Svaigas vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu, rūgstošu jaunvīnu un vīnu var pakļaut:
 - a) atskābināšanai vīnogu audzēšanas A, B un C I zonā, kas minētas IX pielikumā;
 - b) paskābināšanai un atskābināšanai vīnogu audzēšanas C I, C II un C III a) zonā, kas minētas IX pielikumā, neierobežojot 7. punktu, vai
 - c) paskābināšanai vīnogu audzēšanas C III b) zonā, kas minētas IX pielikumā.
2. Šīs daļas 1. punktā minēto produktu (izņemot vīnu) paskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežvērtībai 1,50 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 20 miliekvivalenti litrā.
3. Vīna paskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežvērtībai 2,50 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 33,3 miliekvivalenti litrā.
4. Vīna atskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežvērtībai 1 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 13,3 miliekvivalenti litrā.
5. Vīnogu misu, kas paredzēta koncentrēšanai, drīkst daļēji atskābināt.

6. Neskarot 1. punktu, gadus, kad klimatiskie apstākļi ir bijuši ārkārtēji, dalībvalstis var atļaut 1. punktā minēto produktu paskābināšanu vīnogu audzēšanas A un B zonā, kas minētas IX pielikumā, ievērojot nosacījumus, kas minēti šā panta 2. un 3. punktā.
7. Viena un tā paša produkta bagātināšana un paskābināšana, izņemot atkāpes, par ko lēmumu pieņem saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, kā arī paskābināšana un atskābināšana, ir procesi, kas savstarpēji cits citu izslēdz.

D. Procesi

1. Neviens no B un C daļā minētajiem procesiem (izņemot vīnu paskābināšanu un atskābināšanu) nav atļauts, ja vien to neveic, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, laikā, kad svaigās vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu vai rūgstošu jaunvīnu pārvērš vīnā vai jebkurā citā dzērienā, kas paredzēts tiešam patēriņam pārtikā un kas minēts 1. panta 1. punktā, izņemot dzirkstošo vīnu vai gāzētu dzirkstošo vīnu tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.
2. Vīnu koncentrēšana notiek tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.
3. Vīnu paskābināšanu un atskābināšanu ir atļauts veikt tikai vīndarības uzņēmumā un tajā vīnogu audzēšanas zonā, kur ievāktas vīnogas, kas izmantotas konkrētā vīna ražošanā.
4. Par katru no 1., 2. un 3. punktā minētajiem procesiem paziņo kompetentajām iestādēm. Tas pats attiecas uz koncentrētas vīnogu misas rektificētas koncentrētas vīnogu misas vai saharozes daudzumiem, kas ir fizisku vai juridisku personu (jo īpaši ražotāju, pudeļu pildītāju, pārstrādātāju un tirgotāju, kurus nosaka saskaņā ar šīs regulas 113. panta 2. punktā minēto procedūru) vai šādu personu grupu rīcībā (profesionālās darbības veikšanai) vienā laikā un vietā ar svaigām vīnogām, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu vai pudelēs neiepildītu vīnu. Tomēr paziņojumu par šādiem daudzumiem var aizstāt, izdarot ierakstu preču ieviešanas un krājumu izmantošanas reģistrā.
5. Visus B un C daļā minētos procesus reģistrē pavaddokumentā, kas minēts šīs regulas 112. pantā un ar kuru produktus, kas ir bijuši pakļauti minētiem procesiem, laiž apgrozībā.
6. Minētos procesus atbilstīgi atkāpēm par ārkārtējiem klimatiskajiem apstākļiem drīkst veikt tikai:
 - a) vīnogu audzēšanas C zonā, kas minēta IX pielikumā, pēc 1. janvāra;
 - b) vīnogu audzēšanas A un B zonā, kas minētas IX pielikumā, pēc 16. marta untikai tiem vīnogu ražas produktiem, kuri ievākti tieši pirms minētā laika.
7. Neskarot 6. punktu, vīnu koncentrēšanu atdzesējot, kā arī to paskābināšanu un atskābināšanu tomēr drīkst veikt visu gadu.

VI PIELIKUMS

IEROBEŽOJUMI

A. **Vispārīgi**

1. Atļautās vīndarības metodes izslēdz ūdens pievienošanu, izņemot gadījumus, kad tas vajadzīgs īpašas tehniskās vajadzības dēļ.
2. Atļautās vīndarības metodes izslēdz spirta pievienošanu, izņemot svaigu vīnogu misu, kam fermentācija apturēta, pievienojot spirtu, desertvīnu, dzirkstošo vīnu, vīnu, kas stiprināts destilēšanai un pusdzirkstošo vīnu.
3. Vīnu, kas stiprināts destilācijai, drīkst izmantot tikai destilācijai.

B. **Svaigas vīnogas, vīnogu misa un vīnogu sula**

1. Vīnogu misu, kam rūgšanas process apturēts, pievienojot spirtu, drīkst izmantot tikai tādu produktu sagatavošanai, kuri neatbilst KN kodiem 2204 10, 2204 21 un 2204 29. Tas neskar visus stingrākos noteikumus, kurus dalībvalstis var piemērot tādu produktu ražošanai šo dalībvalstu teritorijā, kuri neatbilst KN kodiem 2204 10, 2204 21 un 2204 29.
2. Vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu nedrīkst pārvērst vīnā vai pievienot vīnam. Minētos produktus nedrīkst pakļaut spirta fermentācijai Kopienas teritorijā.
3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumus nepiemēro produktiem, kas paredzēti, lai Apvienotajā Karalistē, Īrijā un Polijā ražotu produktus, uz kuriem attiecas KN kods 2206 00 un attiecībā uz kuriem dalībvalstis var atļaut izmantot saliktu nosaukumu, kurā iekļauts produkta tirdzniecības nosaukums "vīns".
4. Tādu vīnogu misu fermentācijas procesā, kura iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, drīkst laist tirgū tikai tadēļ, lai izgatavotu desertvīnus tajos vīnogu audzēšanas reģionos, kur šī izmantošana bijusi tradicionāla 1985. gada 1. janvārī, un lai ražotu vīnu no pārgatavinātām vīnogām.
5. Ja vien atbilstīgi Kopienas starptautiskajām saistībām Padome nenolemj citādi, svaigas vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu, koncentrētu vīnogu misu, rektificētu koncentrētu vīnogu misu, vīnogu misu, kam fermentācijas process apturēts, pievienojot spirtu, vīnogu sulu, koncentrētu vīnogu sulu un vīnu, vai šo produktu maisījumus, kuru izcelsme ir kādā trešā valstī, nedrīkst pārvērst IV pielikumā minētajos produktos vai pievienot šiem produktiem Kopienas teritorijā.

C. **Vīnu sajaukšana**

Ja vien atbilstīgi Kopienas starptautiskajām saistībām Padome nenolemj citādi, vīnu kupāža, kuru izcelsme ir trešā valstī, ar vīniem, kuru izcelsme ir Kopienā, un vīnu kupāža, kuru izcelsme ir dažādās trešajās valstīs, Kopienas teritorijā ir aizliegta.

D. **Blakusprodukti**

1. Vīnogu pārspiešana ir aizliegta. Dalībvalstis, ņemot vērā vietējos un tehniskos apstākļus, var pieņemt lēmumu par minimālo spirta daudzumu, kurš ir atļauts nosēdumos un čagās pēc vīnogu izspiešanas.

Spirta saturu šajos blakusproduktos dalībvalstis nosaka tādā daudzumā, kas ir vismaz vienāds ar 5 % attiecībā pret spirta saturu izgatavotajā vīnā.

2. Izņemot alkoholu, spirtu un piketu [čagu ekstrakta vīnu], no vīna nogulsnēm vai vīnogu čagām nedrīkst izgatavot ne vīnu, ne kādu citu dzērienu, kas paredzēts tiešam patēriņam pārtikā. Liet vīnu uz vīna nogulsnēm vai vīnogu čagām, vai izspiestas Asu masas (*aszú pulp*) atļauj ar nosacījumu, ko nosaka saskaņā ar 113. panta 2. punktā minēto procedūru, ja tā ir tradicionāli lietota prakse *Tokaji fordítás* un *Tokaji máslás* ražošanā Ungārijā un *Tokajský fordítás* un *Tokajský máslás* ražošanā Slovākijā.
3. Vīna nogulšņu presēšana un vīnogu izspaidu atkārtota fermentēšana ir atļauta vienīgi destilācijai vai piketa [čagu ekstrakta vīna] ražošanai. Vīna nogulšņu filtrēšanu un centrifugēšanu neuzskata par presēšanu, ja iegūtajiem produktiem attiecībā uz tirgošanu ir laba kvalitāte.

4. Pīketu [čāgu ekstrakta vīnu], ja tā ražošanu ir atļāvusi attiecīgā dalībvalsts, drīkst izmantot tikai destilācijai vai patēriņam vīnogu ražotāju mājsaimniecībā.
 5. Neierobežojot dalībvalstu iespēju pieņemt lēmumu pieprasīt, lai blakusproduktus likvidētu destilējot, jebkurai fiziskai vai juridiskai personai vai personu grupām, kuru rīcībā ir blakusprodukti, šie produkti ir jālikvidē, ievērojot tādas nosacījumus, kurus paredz saskaņā ar procedūru, kas minēta 113. panta 2. punktā.
-

VII PIELIKUMS

IZARŠANAS SHĒMAS BUDŽETS

Izaršanas shēmas īstenošanai pieejamais budžets, kas minēts šīs regulas 102. panta 3. punktā, ir šāds:

- a) 2008./2009. vīna gadā (2009. budžeta gads): EUR 464 miljoni;
 - b) 2009./2010. vīna gadā (2010. budžeta gads): EUR 334 miljoni;
 - c) 2010./2011. vīna gadā (2011. budžeta gads): EUR 276 miljoni.
-

VIII PIELIKUMS

Platības, kuras dalībvalstis var deklarēt kā neatbilstīgas iekļaušanai izaršanas shēmā

(kā minēts 104. panta 1., 2. un 5. punktā)

hektāros

Dalībvalsts	Kopējā platība, kas apstādīta ar vīnogulājiem	Platības, kas minētas 104. panta 5. punktā
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

IX PIELIKUMS

VĪNOGU AUDZĒŠANAS ZONAS

(minētas IV un V pielikumā)

Vīnogu audzēšanas zonas ir šādas.

1. Pie vīnogu audzēšanas A zonas pieder šādas platības:
 - a) Vācijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav iekļautas vīnogu audzēšanas B zonā;
 - b) Luksemburgā – Luksemburgas vīnogu audzēšanas reģions;
 - c) Apvienotajā Karalistē, Beļģijā, Dānijā, Īrijā, Nīderlandē, Polijā un Zviedrijā – šo valstu vīnogu audzēšanas reģioni;
 - d) Čehijā – Čechy vīnogu audzēšanas reģions.
2. Pie vīnogu audzēšanas B zonas pieder šādas platības:
 - a) Vācijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības *Baden* precizētajā reģionā;
 - b) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības departamentos, kas nav minēti šajā pielikumā, un šādos departamentos:
 - *Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,*
 - *Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,*
 - *Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,*
 - *Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,*
 - *Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillan komūna),*
 - *Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne* un ar vīnogulājiem apstādītas platības *Cosne-sur-Loire* apgabalā *Nièvre* departamentā;
 - c) Austrijā – Austrijas vīnogu audzēšanas reģions;
 - d) Čehijā – *Morava* vīnogu audzēšanas reģions un ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav ietvertas 1. punkta d) apakšpunktā;
 - e) Slovākijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť*, kā arī 3. punkta f) apakšpunktā nenorādītos vīnogu audzēšanas reģionos;
 - f) Slovēnijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos:
 - *Podravje* reģionā: *Štajerska Slovenija, Prekmurje,*
 - *Posavje* reģionā: *Bizeljsko Sremič, Dolenjska un Bela krajina*, un ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionos, kas nav norādīti 4. punkta d) apakšpunktā;
 - g) Rumānijā – *Podișul Transilvaniei* reģions.
3. Pie vīnogu audzēšanas C I zonas pieder šādas platības:
 - a) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības:
 - šādos departamentos: *Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère* (izņemot

Chapareillan komūnu), *Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre* (izņemot *Cosne-sur-Loire* apgabalu), *Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne*,

- *Valence* un *Die* apgalos – *Drôme* departamentā (izņemot *Dieulefit, Loriol, Marsanne* un *Montélimar* kantonus),
 - *Tournon* apgabalā un *Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge* un *Voulte-sur-Rhône* kantonos *Ardèche* departamentā;
- b) Itālijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības *Valle d'Aosta* reģionā un *Sondrio, Bolzano, Trento* un *Belluno* provincēs;
- c) Spānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības *A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa* un *Vizcaya* provincēs;
- d) Portugālē – ar vīnogulājiem apstādītas platības Ziemeļportugāles reģiona daļā, kurš atbilst vīna ražošanas reģionam ar cilmes vietas nosaukumu *Vinho Verde*, kā arī *Concelhos de Bombaral, Laurinhã, Mafra e Torres Vedras* (izņemot *Freguesias da Carvoeira e Dois Portos*), kas pieder pie *Região vitícola da Extremadura*;
- e) Ungārijā – ar vīnogulājiem apstādītas visas platības;
- f) Slovākijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionā *Tokajská vinohradnícka oblast*;
- g) Rumānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 2. punkta g) apakšpunktā vai 4. punkta f) apakšpunktā.
4. Pie vīnogu audzēšanas C II zonas pieder šādas platības:
- a) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības:
- šādos departamentos: *Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales* (izņemot *Olette* un *Arles-sur-Tech* kantonus), *Vaucluse*,
 - Var departamenta daļā, kas dienvidos robežojas ar *Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour* un *Sainte-Maxime* komūnu ziemeļu robežu,
 - *Nyons* apgabalā un *Dieulefit, Loriol, Marsanne* un *Montélimar* kantonos *Drôme* departamentā,
 - tajās *Ardèche* departamenta daļās, kuras nav uzskaitītas 3. punkta a) apakšpunktā;
- b) Itālijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardy*, izņemot *Sondrio* provinci, *Marche, Molise, Piedmont, Toscana, Umbria, Veneto*, izņemot *Belluno* provinci, to skaitā salas, kas pieder pie minētajiem reģioniem, tādas kā *Elba* un pārējās *Toscana* arhipelāga salas, *Ponziāne* salas, *Capri* un *Ischia* sala;
- c) Spānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos:
- *Lugo, Orense, Pontevedra*,
 - *Ávila*, (izņemot komūnas, kas atbilst vīnam ar cilmes vietas nosaukumu "comarca" *Cebreros*), *Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora*,
 - *La Rioja*,
 - *Álava*,
 - *Navarra*,
 - *Huesca*,

- *Barcelona, Girona, Lleida*,
 - tajā *Zaragoza* provinces daļā, kas atrodas uz ziemeļiem no *Ebro* upes,
 - tajās *Tarragona* provinces komūnās, kas iekļautas *Penedés* cilmes vietas nosaukumā,
 - tajā *Tarragona* provinces daļā, kas atbilst vīnam ar cilmes vietas nosaukumu “comarca” *Conca de Barberá*;
- d) Slovēnijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Brda* vai *Goriška Brda*, *Vipavska dolina* vai *Vipava*, *Kras* un *Slovenska Istra*;
- e) Bulgārijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Dunavska Ravnina* (*Дунавска равнина*), *Cernomorški Rayon* (*Черноморски район*), *Rozova Dolina* (*Розова долина*);
- f) Rumānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Dealurile Buzăului*, *Dealul Mare*, *Severinului* un *Plaiurile Drăncei*, *Colinele Dobrogei*, *Terasele Dunării*, Dienvidu vīna reģions, tostarp smiltaines un citi labvēlīgi reģioni.
5. Pie vīnogu audzēšanas C III a) zonas pieder šādas platības:
- a) Grieķijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Florina*, *Imathia*, *Kilkis*, *Grevena*, *Larisa*, *Ioannina*, *Levkas*, *Akhaia*, *Messinia*, *Arkadia*, *Korinthia*, *Iraklio*, *Khania*, *Rethimni*, *Samos*, *Lasithi* un *Thira* sala (*Santorini*);
 - b) Kiprā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas atrodas vairāk nekā 600 metru virs jūras līmeņa;
 - c) Bulgārijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 4. punkta e) apakšpunktā.
6. Pie vīnogu audzēšanas C III b) zonas pieder šādas platības:
- a) Francijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības:
 - *Corse* departamentos,
 - tajā *Var* departamenta daļā, kas atrodas starp jūru un šādu komūnu robežlīniju (kuras pašas tajā ir iekļautas): *Evenos*, *Le Beausset*, *Solliès-Toucas*, *Cuers*, *Puget-Ville*, *Collobrières*, *La Garde-Freinet*, *Plan-de-la-Tour* un *Sainte-Maxime*,
 - *Olette* un *Arles-sur-Tech* kantonos *Pyrénées-Orientales* departamentā.
 - b) Itālijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Calabria*, *Basilicata*, *Apulia*, *Sardinia* un *Sicile*, to skaitā salas, kas pieder pie šiem reģioniem, – *Pantelleria* un *Lipari*, *Egadi* un *Pelagie* salas;
 - c) Grieķijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav uzskatītas 5. punkta a) apakšpunktā;
 - d) Spānijā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav uzskaitītas 3. punkta c) apakšpunktā vai 4. punkta c) apakšpunktā;
 - e) Portugālē – ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionos, kas nav iekļauti 3. punkta d) apakšpunktā;
 - f) Kiprā – ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas atrodas mazāk nekā 600 metrus virs jūras līmeņa;
 - g) Maltā – platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem.
7. To teritoriju robežas noteikšana, uz kurām attiecas administratīvās vienības, kas minētas šajā pielikumā, ir robežas noteikšana, kura izriet no valstu noteikumiem, kas ir spēkā 1981. gada 15. decembrī, un attiecībā uz Spāniju – no valsts noteikumiem, kas ir spēkā 1986. gada 1. martā, un attiecībā uz Portugāli – no valsts noteikumiem, kas ir spēkā 1998. gada 1. martā.
-